

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی پۆشنییری

*

خاوەنی نیمیازی: شەوکت شیخ یەزدین

سەرئۆسەر: بەدران شەھمەد حەیب

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی راپەرین، هەولێر

س. پ. ژمارە: ١ تەلەفۆن: ٢١٠٢٢٣٢

شوێنی ئاراس لە تۆری ئینتەرنێتدا:

www.araspublisher.com

ئارتور رامبۆ
وہرزیک لە دوژ و
درەوشانەوہ

نارتور پامبو

وهرزیک له دۆژ و درهوشانهوه

وهرگپرانى له فهره‌نسييه‌وه:
ئه‌حمه‌دى مه‌لا

ناوى كتيب: وهرزیک له دۆژ و درهوشانهوه

شيعر: نارتور پامبو

پيشه‌كى: رونى شار

گۆزىنى له فهره‌نسييه‌وه: ئه‌حمه‌دى مه‌لا

بلاوكراوه‌ى ئاراس- ژماره: ۹۷

ده‌ره‌پنانى هونه‌رى: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌يب

به‌رگ: شكار عه‌فان نه‌قشبه‌ندى

نووسىنى سهر به‌رگ: خووشنووس محه‌مه‌د زاده

پيت ليدان: ناديه عه‌زىز

هه‌له‌گرى: شېرزاد فه‌قى ئيسماعيل

سه‌ره‌رشتى چاب: ئاوره‌حمان مه‌حمود

چاپى به‌كه‌م - چاپخانه‌ى وه‌زاره‌تى په‌روه‌رده، هه‌ولتير- ۲۰۰۱

له كتيبخانه‌ى به‌رپه‌وه‌به‌رايه‌تیی گشتی رۆشنبیری و هونه‌ر له هه‌ولتير ژماره

(۴۳۲) ى سالى ۲۰۰۱ ى دراوه‌تى

وهرزیک له دۆژ

"درهوشانهوه" به جیا، له سالی ۱۹۹۵، له پاریس
بلاوکرایهوه. لیتره، به که می دهسکاری و راستکردنهوهی
هه له ی چاپ، له گه ل "وهرزیک له دۆژ" پیشکەش ده کړیت.
چاپی فهره نسی

préface de René Char

© Editions Gallimard 1965, à l'ouvrage d'Arthur Rimbaud Poésies,

Une saison en enfer, Illuminations

© Editions Gallimard 1984 - seconde édition revue.

پيشه‌کي وەرگير

ئيمرو، ئەگەر لە رووبەكەوه تەماشای جيهانی رۆژئاوا بکەين، ئەوه بەديهيتانی خهونه و پرينه ئامپزه‌کانی شاعیر دەبين؛ هەر له ئەرشیتەکتوره زله‌کانی مېترۆپوله گه‌وره‌کانی ولاته پيشه‌سازييه‌کانه‌وه بۆ که‌شفه‌ زانستبييه‌کان و سه‌رکه‌وتنی مرۆفی رەگز نزميش؛ له‌لایه‌کی ديشه‌وه، بەديهيتانی خهونه بئ سنوره‌کانيه‌تی، بۆ ئەوهی هەر هه‌موو شتی له‌سه‌ر بناغه‌ی هيز و ده‌سه‌لات و دارایی دامه‌زريت و وه‌کو تاکه‌ موديليش، به‌بئ ئەوهی له‌ ئەنجامه‌ شوومه‌کانی بکۆلئیته‌وه، له‌سه‌ر ئاستی جيهان ته‌رح ده‌کریت. راسته، ئيمرومان به‌ره‌ی سه‌ده‌ی رابردوه، چونکه «هەر به‌ئاوابوونی بورژوازييه‌تی سه‌ده‌ی نۆزده‌م. که‌ خاوه‌ن خه‌سله‌تی ئەخلاقبازی و دوورپوویی بوو، ده‌رگا بۆ مرۆفی ماددی و سينيک، دینامیک و تاکپه‌رست، قیز له‌ هه‌موو به‌هاکان ده‌کاته‌وه، ئەگەر هاتوو رېگر بوو به‌رامبه‌ر به‌گه‌شه‌کردنیکي رها‌ی تاکه‌که‌س، ده‌خاته‌ سه‌ر پشت». (کاتیيه ئوسای، گۆفاری ليکۆلئينه‌وه ده‌رباره‌ی رامبو، ژماره ۱۳، مارس ۱۹۹۶، ۵۷-۶۲).

زۆر زوو رامبو درکی به‌کاره‌ساته‌که‌ کرد و له‌ خه‌لاسیکی رۆحی و ماددی ده‌گه‌را. ده‌یوبست نوپخووازی بیت، چونکه‌ شاعیر به‌بئ چاره‌سه‌ر، بانگه‌وازی رها‌یی ده‌کا بۆ نوپخووازی و داوای ئازادبييه‌کی ئازاديش ده‌کات بۆ ژيان، له‌مه‌وه رامبو به‌قاره‌مانیکي نوێ ده‌خویندریته‌وه. ئازاده‌ تاکو سه‌ر هه‌دی گيتژبوون. زووش، به‌لکو گه‌لێ زوو هه‌ست به‌و تینویتیيه‌ ده‌کات و به‌"په‌کخستنی هه‌سته‌کان" ده‌یه‌وئ ئەزموونی خۆی بنووسیته‌وه. دژ به‌هه‌موو ئەخلاقه‌ باوه‌کانی سه‌رده‌م، به‌تایبه‌ت هی ئاینی کاسولیکي، که‌ له‌ په‌روه‌ده‌ هیشک و برینگه‌که‌ی داکیدا قه‌واره‌ی وه‌رده‌گريت، شوپشی به‌ریا ده‌کات. زۆر زوو، شاعیری سازده‌ سال، درک به‌بئ که‌لکی شاعیره پيشووه‌کانی خۆی ده‌کا و ده‌یانسووتین. کتیبخانه‌که‌ی مامۆستاکی به‌چلیسیيه‌وه ده‌خوینیته‌وه به‌تایبه‌ت ئەو کتیبه‌ یاساغانه‌ی که‌ دژ

به‌دابونه‌ریتی باو بوو، رهنگبێ رامبو، زیندانی زیره‌کييه‌ له‌ راده‌به‌ده‌ره‌که‌ی خۆی بوویت و خه‌یالنه‌ زیندووه‌که‌شی ته‌جره‌به‌ی دۆزه‌خی پێ نیشان بدات. زوو، هیشتا له‌سه‌ر ریحله‌ی قوتابخانه‌ بوو، هۆنراوه‌ی به‌لاتینی ده‌نوسیبه‌وه، لێره‌وه‌ ده‌بیته‌ جیبی سه‌رسورمانی جوړج ئیزه‌مبار، ئەو مامۆستا‌یه‌ی که‌ رامبو نامه‌یه‌کی بۆ ده‌نیریت و ده‌رباره‌ی شاعیری "غه‌یبین" ده‌دویت. شاعر لای ئەو، واته‌ یاخیبوون، یاخیبوون له‌ گشت ته‌قالیده باوه‌کانی سه‌رده‌م، چ هی خیزان، چ ئەوه‌ی که‌ ئەخلاقی بورژوازی ته‌رحی ده‌کات و هه‌موو شتیکیش له‌ پیناوی خوڤگوزه‌رانی خویدا ده‌خاته‌ گه‌ر. ئەدی چۆن، چیرۆی رامبو، به‌رامبه‌ر به‌کۆموونه‌ و موغامه‌ره‌تاکانی گه‌شه نه‌کات و سلاو له‌ رووخانی ئيمپراتوریيه‌ت نه‌کات!

فه‌زای شارۆچکه‌ی شارلقیل و ئەمۆسفیتری خیزان ته‌سکن، ده‌یه‌وئ "لازه‌رد بکاته‌ بواری خۆی". دوای ئەوه‌ی جارێکیان به‌بئ بلیت سواری شه‌مه‌نه‌فه‌ر ده‌بیت، پۆلیس ده‌یگه‌رپیتته‌وه‌ مال، هه‌نده‌ نابات، قیرلین، له‌ نامه‌یه‌کدا پیتی ده‌لێ: "وه‌ره‌ بۆ پاريس، رۆحی خۆم، چاوه‌روانتین"، دوای ده‌عه‌تی قیرلین ده‌که‌ویت و ده‌چیته‌ پایته‌ختی کۆموونه‌. قیرلین به‌رامبه‌ر به‌و هه‌رزه‌کاره‌ میزاج سه‌یره‌ راده‌میتنی؛ رۆژی یه‌که‌م، له‌ مائی قیرلین، بۆ چیشتی ئیواره‌ بانگ ده‌کریت، ته‌نها وشه‌یه‌کیش نادرکیتنی، دوای لیبوونه‌وه، داوا ده‌کات ژووری خه‌وتنی بۆ دیاری بکەن و به‌توورپه‌ی، میزی خواردن جیده‌هیلێ. رهنگبێ ژيانی ئەو خورده‌ بورژوازييه‌ی به‌دل نه‌بوویت، هیمن له‌پال هاوسه‌ره‌که‌ی، رۆژ بداته‌ ده‌م یه‌که‌وه. ئەمه‌ سه‌ره‌تای په‌یوه‌ندیيه‌کی تراژیدیيه‌ له‌ نیوان ئەم دوو شاعیره، به‌جووته ده‌چنه‌ به‌لجیکا و ئینگه‌لته‌را، ژيانیکي به‌ره‌لا به‌سه‌ر ده‌به‌ن، قیرلین هاوسه‌ره‌که‌ی بۆ ئەو جئ ده‌هیلێ. له‌وئ، له‌ ئینگه‌لته‌را هه‌ندی له‌ دره‌وشانه‌وه (ئیشراقات) ده‌نوسیته‌وه.

پتوبسته‌ ئەوه‌ش بوتريت که‌ شپوه‌ی به‌ره‌لا‌یی لای رامبو ته‌نها شیکلیکی ده‌ره‌کييه، له‌ راستیدا گه‌رائیکي ناوه‌کييه که‌ هەر له‌ به‌هاری ۱۸۷۵ه

ههستی پێ دهکات، سه فه ره یکه به رامبه ر به که شفی شته شاراو ده کانی دهروون و وجودی داخیلی. به شتیواندنی ههست، ده به وئ بگاته جه وه هری شته کان. به م پێیه رامبو هه وئی ته وه ده دات که له ریگای سیحر و ئینفیعالات و ورتنه و زمانیکی نوئی شیعریه وه، ئامبیز بو گه ردوون بکاته وه. پێش سه فه ری بو پاریس ههست به و جوداخواییه ده کریت، هه ر له "گه می مهست" دا ته عبیر له و سه فه ره خه ونینه بیه ی ده کات. له چوونی بو پاریس، ته و شیعه ره له گه ل خوئی ده بات، باز نه ی "په رناس" سه ریان له و میتر منداله سو رده مینێ که به و هیزه گه وره یه وه، ته م قه سیده یه ی نووسیوه. په رناسیه کان، گه وره ترین حه لقه ی ته ده بی ته و سه رده مه بوون، تووشی حه په سان ده بن، به رامبه ر به و رامبو یه ی که هیشتا له شی له گه شه کردن دایه.

په یوه ندی رامبو و فی رلین له سه ر بناغه ی خو شه ویستییه کی بی سنوور داده مه زرتیت، بو یه به کاره سات کو تایی دیت. دوا به دوا ی کاره ساته که، "وه رزیک له دۆژ" ده نووسی، له م شیعه درتزه دا باس له ته زموونی شیتی و ورتنه کردن و یاخیبوون که به مالتا و کو تایی پێ ده هینتی، ده کات. ده به وئ "په یوه ندی خو ی له گه ل شیت بوون بنووسیته وه". له سالی ۱۸۷۵ شاعیر مانایه کی قول ده داته ته و مالتا وایه ی که له وه رزه که دا ئیشاره تی بو کردبوو. ده ست به سه فه ره ده کات، رچه کانی نیوان شارلقیل و باکوور شاره زایه، هه ندی جار به پێ، هه ندی جار به شه مه نه فه ر، هه موو کاتیکیش، دوا ی ماندوو بوونیکی زۆر ده گه رتته وه لای دایکی، بو ته وه ی بو سه فه ری تر وزه په یا بکات.

ته ته و له جه یشی هۆله نده ده کات، ده چیته ژاڤا، جار یکی تر ده گه رتته وه ته وروپا، هه ندیک له نه مسا ده مینیتته وه، پاشان ده چیته ته لمانیا و له وپوه بو قویرس و دوا به دوا ی ته مه له نیوان عه دهن حه رار بازرگانی چه ک ده کات. بیست رۆژ به سه ر پشتی ته سپیکه وه ده بیت تا ده گاته ناو جه رگه ی حه به شه. خه ون به پاره و پوله وه ده بینتی، ده به وئ،

ده و له مه ند بیت و به زتیره وه بگه رتته وه فه ره نسا، "خو ی تیکه لی سیاسه ت بکات".

دوا ی ده سال ئیش کردن و پاره کو کورده وه زه نگین ده بیت، به لام نه ژنوی تووشی دو مه لیک ده بیت و ناچار بو چاره سه ر ده بی بگه رتته وه فه ره نسا. له ماریسای، ناچار ده بن رانیکی بپرنه وه. دوا ی چه ند مانگیک، به ده م نازار و ورتنه وه، له ۱۰ تشرینی دووه می ۱۸۹۱، دنیا به جی ده هیلتی.

قه ده ری رامبو و تمووحه شیعریه کانی و بیده نگیه خیراکی، خه سله تیکی له راده به ده ری ده دهنه شاعیر، تا کو ده بیتته میت. تا کو شیعر و حه قیقه ت ده بنه پتوهری یه کتری. خه یالیکی هه نده زیندووی هه یه، که عه قلی رووت ناتوانی ده ست به سه ر تخوویه کانیدا بگرتیت.

دهنگی شیعریی، دهنگی هه رزه کاریکی خاوه ن له هجه یه کی تفتوتاله، به گور، به جو شو خرۆش، وای لی ده کات هه میشه خه ون به موتله قه وه بیینی. رامبو شو ریشگیتر، شو رشی ته و، شو رشه له شیعر و له سیاسه ت و له ته خلاق. بی گومان تاسیری بو دلیری به سه ره وه یه، به لام، دینامیکیه تیکی تر ده داته زمانی فه ره نسی، مه گه ر، گوادولویتیکی سان جو ن پیرس ئاسا، له م سه ده یه ماندا، جار یکی دی، زمانیکی نوئی شیعی بخولقینتی و شیعریه تی زمان زیندوو کاته وه. ته گه ر جوانیی له لای بو دلیر، له هه مان کاتدا پرسیاریک بیت و خاوه ن ده سه لاتیکی ته فسووناوی بی که، له پالیا شاعیر، نه ک ته نها نه حه سیته وه، به لکو نه شزانی، ئایا له قوولایی خه ره نده وه هه لده شاخی، یا له ئاسمانه بی گه رده کانه وه دیتته خواری، ته وه رامبو، ته م کیشه یه به یه کجاره کی چاره سه ر ده کات: "تیواره یه کیان، جوانیم له سه ر نه ژنۆ دانا. - بینیم تال بوو- دژوینم پیتیدا". رامبو، به بی سله مینه وه ده رگا له تخوویه شیعریه نوئیه کان ده کاته وه و به له هجه یه ک که ئاسان نییه درکی پێ بکرتیت، شیعر وه کو چالاکییه کی سه رتا په گری ده نووسیته وه و پێش ته وه ی بیشینووسی، ده یژی. له ته نیشته وشه یه کی ئاوسا و به روه انبیزی کلاسیکی، وشه یه کی بازایی داده نیت، که به مه،

نهک تهنها بزوتنه وهه به کی زیندوو ده داته شیعره کان، که وا دهکات شیعره کان به رده وام بخوتندرتینه وه، به لکو دهیه وی دست به سهر نهیینه کدا بگریت که ته ویش به رده وام خوئی له ژیر دهسه لآتمان راده پسکینتی. ته نانهت به نیسهت به کیکی وهک "پۆل کلۆدیل" وه که کاسولیکینتی ته واوه، رامبو دهکاته سه رچاوهی وه حی و له ودا، هیزینکی رۆحانی گه وره ده بینتی. هه ره ها بو به کیکی سوریا لیه تی له قه له م ده دات، سوریا لیه سته کان ده یکه نه پیشه وای خو یان. بیتگومان ته م خوتندنه وه یه، ده لاله تی خوئی هه یه، چونکه، لای رامبو، به کاره یانیان زمان، ته نجامی فیکر نیسه، به لکو جو ره تیکه ه لکیشیه که له گه ل ته زوه جیا وازه کانی ده روون و په یوه ندی دروست کردنیکه له نیوان رۆح و جهسته. له کو تاییدا "کو خوتندنه وه یه ک" خوئی فهرز دهکات، په نگینتی، رامبو ش ته مه ی ویستین!

شیعر بو رامبو هه ره کو بو دلیر گه رانیکه له نوئی، چونه به ره وه نه ناسراو. ده کری رامبو به سوئی مه شره ب بخوتندرتینه وه، سه ره رای دژایه تی له گه ل ئایندا، شیعره کانی گه رانیکن له موته لق و شیعر وه کو ته زمونینکی ناوه کی له رینگایه وه دهیه وی رۆحی که ون له نامیز بگریت. له نیوان خوئی و دنیا دا جو ره نهیینه ک هه یه، بو به ته م په یوه ندیه ده بیته سه رچاوه ی نازاره میتافیزیکیه کانی. به ره و خودا هه نگاو ده نییت به لام به بی ته وه ی بروای پی ته هه بیت، په یوه ندی له گه ل خودا له سه ر رقه به رایه تیسه زیاتر وهک له سه ر بنچینه ی بنده یی و خودا وه ندیتنی بیت. رامبو له کو تاییدا جو ریکه له پرۆمیتتی، ته وه ی که ویستی ناگر له خوا بدزی.

له "گه می مه ست" دا شاعیر په شمه ی خه یالی به ده سته وه یه، په یوه ندیه کی ته ده بی له گه ل دنیا دا هه یه، له "وه رزیک له دۆژ" دا، دیکور و دنیا یی خه یالیی ده بنه یه ک شت و شاعیر، ئیتر ده ره وه له ژو ره وه جودا ناکا ته وه. به هه موو تخو به ترسناکیه کانییه وه له ناو خه یالدا ده ژیت. ته قه موسی شه خسیات دهکات و رۆلی که س نابینیت. وه کو ته کته ر

ناروانیتته ژیان، چونکه نازادی خه ونیک نیسه له ده ره وه به یتریتته دی، به لکو زۆر انبازییه که، پیوسته له ئیره و له ئیستادا ته نجام بدریت، شاعیر ده بیتته ئه وان، ده چیتته پیستی عه زراوه، ده وری پیست سپیه غازییه کان ده بینیت. من له لای شاعیر به کیکی تر.

له ئیشراقاتدا وینه ی شیعره ده بیتته ورینه، ئیقاع و تاسیره ده نگیه کانی به دهرن له شیکردنه وه، به لام رۆ ده چنه ناخی خوینه ر و سیحریکی زمانه وانی تیا خه لق ده کن.

ئه گه ر" دره وشانه وه" حاله تیکه سو فییا نه بیت، ته وه" وه رزیک له دۆژ" جو ره ته عرافیکه بو ته وه ی شاعیر خوئی خا وین بکاته وه، وه کو خه لوه ت له لای سو فییه موسلمانه کان، ده بی ته ی بگریت و مرۆف تیا یا له خوئی ورد بیتته وه و خوئی تاقی بکاته وه. به لام رامبو، خوئی و ته نها خوئی دامه زرتنه ر و ژیاوی ته و ته جره به نه مره یه که له ژیان و شیعره دا به رپای کرد. رامبو، سه فه ریکه به ره و هه تاهه تایییه ک که لیمان جودا نابیتته وه. هه میسه ده چرینیتته بنا گویمان، دهیه وی ئیمه ش «پاژنه مان له با بیت». سه فه ر و رامبو له کو تاییدا یه ک شتن، ویستی زۆر دوور بروات، هه موو ته گه ره یه کی ده سترکرد و سروشتی تیکبشکینتی و هه میسه له موجیزه بگه ریت و بیدۆزیتته وه. ویستی قه دهر و مه رجی مرۆقا یه تی بگوریت، ویستی زۆر دوور بروات، بو به له کو تایییه تراژیدییه که ی، پیته کیان بریبه وه.

ئه حمه دی مه لا

۱۹۹۹

بئ هوده و ترسناکه که لبران ههولتی دبارکردنی بدریت. هه خیرا کتیبه که ی هاته بهرهم، رامبو دهقاودهق له بیرى چووهوه، رهنگی قه تیش نازاری بۆ نه چیتیبی، قیژی لى نه کردیبتهوه، ههستیشی به و جیبی برینه سهوزه نه کردیبیت که له سهه مه چه کی رهش داگه راوی هه بوو بیت. له و په ری هه رزه کاریبیه وه بۆ نه و په ری هه راش بوون، نه و ماوه یه ی نیوان، پیوانی بۆ نییه. ئایا هیچ به لگه به ک هه یه، که پاشان، رامبو هه ولتی نه وه ی دا بیت. نه و شیعرا نه ی چنگ که ویتته وه که که وتیونه دهستی برادره کونه کانی؟ به پیتی زانیاری نیمه هیچ شتیکی وا نییه. فه راموش کردنیکی کومپلیته. له بیرى چووبونه وه. نه وه ی ئیسته له جیاتی میوه، له چله لاوازه که ی نه و دره خته ی که جارن نه مام بووه دهردین، ته نه ا درکه سهرکه وتووه کانه که به پیتی داواکردنی بۆن و بهرامه ی درکنی گولنه کان ده چه قنه له شه وه.

ده کریت سه رنج و لیکولینه وه ی شیعریک قول بیت، ده گمه ن بیت، یا تیژ یا جیبی پروا، ناتوانریت دووره په ریز پاره ستین له وه ی که شیعره که بچووک بکریته وه بۆ ئاستی تاقه مانایه ک، یا دیارده یه ک بچووک بکریته وه بۆ ئاستی تاقه پرۆژه یه ک که ته نه ا مافی بوون به خو ی شک بیات. ده وله مه ندی شیعریک نه گه ر پیوست بکات بنرخیتریت به و ژماره لیکدانانه وانیه که هه لده گرئ، بۆ نه وه ی هه ر خیرا پاشان نه و لیکدانانه وانیه بکوژتیرتته وه، نه وه نه م لیکدانانه وه یه قبول ده کریت به مه رجی له نیو ریشاله کانه ماندا بمینیتته وه. کی ده دره وشیتته وه زیاتر قسه ده کات له وه ی که بچریتنی، به کپی بلاوده بیتته وه، پاشان به دووی شه ودا رابکات، ته نه ا به تالیی خوشه و بیستی به جی بهیالی، په یمانی نیمتیا ز. نه م دره وشانه زۆر شه خسییه، نه م هه ژانه، نه م ئیپنۆزه³، نه م لیکدانانه له بن نه هاتووانه ی که لیکدانانه وه یان گه لى زۆره، ئا نه مانه جیبی پروان چه شنی تاقه رووداویک: ئیستای نه به دی، له شیوه ی پاچکه، هه تا و ئاسا، وه ک

(3) خه ونی موقناتیزی. (وه رگپي).

روخساری مرۆف پینش نه وه ی زه وی و ئاسمان بۆ خو یانی راکیشی و به جوړتیکی نامۆ خاوی کاته وه. شاعیرانه به ره و رامبو چوون شیتیبیه که چونکه به شه خسی کردنی نه و شته ی که نه و ده م بۆ نه و: «لابنمیچی گومبه زی شیعری» بوو. Intrados poétique. (مه به ست له جه وه هری شته. نه م عیبارته، شار له زاراوه ی میعماریبیه وه خاواژتوویه تی). نه گه ر شیعری نه و، ئیساره و ئیغرای نه و که سه بکات که هه لیده سه نگینى، نه وه له هه مان کاتیشدا ده پرووخینى، با هه ر که سیک بیت. چونکه به کیتیبیه که ی له ریگای ناکۆکی شته کان و بوونه وه ره کانه وه هاتوته دی، له ئاستیکی توپه هاتدا هه موو نه و ره نگدانه وه کالانه ی دژواری خو به قوت ده دات. هیچ به ریهرجیبیه ک نییه چونکه هه مووی ده گریته خو، "ویستم نه و شته بلیم که ده وتریت، ده قاوده ق و به هه موو ته رحی". قسه، وترا یا نه، راسته و هه تا هه تا بلند ده بیتته وه.

پیوسته رامبو له تاقه مه نزووری شیعردا ئیعتباری بۆ دا بنریت، ئایا نه مه هه نده جیبی شووره ییبیه؟ به ره هم و ژیانى به جوړتیکی بئ هاوتا تیکه هه لکیش دۆزرانه وه، نه له به ر په سه نایه تیان بوو، نه به هو ی په سه نه تیانه وه بوو. هه ر بزوتنه وه یه ک له به ره مه که ی، هه ر چرکه یه ک له ژیانى به شدارن له پرۆژه یه ک وا ده زانین که به ره و ته کامول Perfection ده چن و له لایه ن نه پۆلۆن⁴ و پلۆتۆنه وه⁵ پیاده ده کرین: که شفی شیعرییه ت Rêvelation Poétique، که شفیکی گه لى په نه انه، له فۆرمى یاسادا له ژیر چنگمان راده پسکی، به لام له ژیر ناوی دیارده یه کی نه جیبزادانه، ئاشنایانه تیامانه ده ژیت. ئاگادار کراوینه ته وه: له دره وه ی شیعردا، له نیوان پیمان و نه و به رده ی که ده شیلریت، له نیوان ته ماشاکردن و نه و کیلگه یه ی ده بینریت، جیهان هیچ و پووچه، ژانی راسته قینه،

(4) Apollon: ناوی پیاویکه به خاوه ن جوانیبیه کی له وه سف به دهر به ناوبانگه. نه فسانه یه. (وه رگپي).

(5) Pluton: خوداوه ندی ژیر زه مینه و مه رگه. هه ره ها سیفه تی خیرخوازیشیان داوه ته پالی، به سه ردارى ده وله مه ندی و بیت و به ره که تی خاکیش ناسراوه. (وه رگپي).

جه بهر ووتی که که رهدت ناکریتته وه، تهنه له قه برغهی شیعر دا بهر جه سته ده بیته. سهره رای ته مهش مرؤف دهسه لاتی (یا له دهستی داوه، یا هیشتا نیبه تی) ته وهی نیبه که دهست به سهر ته م ژبانه راسته قینه به دا بگریته، خوئی بی بهر که کات، تهنه رووناکی به کی کورت نه بیته که ههر له ره حهت بوون ده چیت. له نیو ته و شه وه زه نگی که دوای رووناکی ده که ویت، به هوئی ته و زانیاری بهی که له و رووناکی به وه ده سگیرمان ده بیته، کات، له نیوان به تالی به کی سامناک که لیتی داده چوړی و هیوا- حدسه - Pressentiment espoir تهنه حاله تیکی تاینده ی نزیک، که له شیعر و

بینرووناکی خوئی تیعلان ده کات، کات دابهش ده بیته، تیده په پری، به لام له بهر ژه ونندی نیمه دا، نیوهی باخچه و نیوهی دیشی بیابانه. رامبو له و شته ی که دهیدوژیتته وه ده ترسی، ته و شانونا مانه ی که ده خرینه سهر ته خته ی شانوی ته وه وه ده یحه په سینتی و واقعی لیبیان ورده میتنی، ده ترسی له و شته ی که جیتی پروا نیبه واقعی بیته، له تاکامدا، ته و ترسه ی که له ریگه ی غه به وه vision تووشی دیت ته ویش راست بیته و به هه له شه بی به شداری له ناوچوونی بکات. شاعیر فیله ده کات، به هیتر هه ولی ته وه ددات که واقعی توندوتیژ بگوژیته وه نیو هه ریتمی خه یال، بیگوژیته وه رۆژ هه لاتیکی ته فسووناوی، نینجیلی به وه، بو ته و شوتنه ی ته و غه ریزه سه رسامه ی که بو مه رگ هه بیوو، کزولا واز بکاته وه. ته فسووس! فیله بی هوده به، سامناکی به لگه نه و بیسته و ترس راسته قینه به. ته و بهر وه روو بوونه وهی که دوای ده که ویت و داوای ده کات، تا ته و تا دوو قوچی لیته درده په پری، به ههر دوو نوو که تیژه کانی به وه ده چه فنه «رؤح و جه سته به وه».

پووداویکی ده گمه نه له شیعر ی فه ره نسیدا و غه ربیشه له نیوهی دووه می سه ده ی نۆزده هه م، سروشت له لای رامبو شتیکی بالا بیته. سروشتیکی بزیه، بو جوانی به باوه که ی که م دنرخیندریت، یا بو بهر و بوومه کانی، به لام له ره وتی شیعر که دا به شداره، وه کو ماده دووپات

ده بیته وه، باگراوندیکی رووناکه، هیترکی خولقیته ره، پالپشتیکی ره وتی ئیحا نامیژه یا ره شبن، یا میهره بانه. سهر له نوی ده که ویتته وه گهر. تا ته مه به که دوا به دوای بو دلیره وه دیت. سهر له نوی ههستی پی ده که بین، غه رابه ته وردیلانه که ی هه لده مژین. ههر که ههست به حه سانه وهی ده که بین، کاره ساتیکی دی ده بهه ژیتنی. رامبو له سهر سهرینیکی گیایی به وه که ته و سهره ی زور شتی له بیر ده چیتته وه له بهر ماندو و بوونی جه سته ده بیته ناوی کانی، بهر وه راوی دهست لی و هشاوه کان ده روا ت که له سهر ترؤپکی ته و قوته شاخانه که له هی و زریانیان لیته درده په پری. له چاخه کانی ناوه ندا سروشت جه ربه زه یه ک بوو دهستی به سهر دا نه ده گیرا. بی که لیتن، گه وره بی به کی بی شایانی هه بوو. مرؤف ده گمه ن بوو، ده گمه نیش بوو نامیتر، توو حیش به لایه ن که مه وه ده گمه ن بوو. چه ک قیزی له سروشت ده کرده وه، یا نه یده ناسی. له کوتایی سه ده ی نۆزده هه مدا، پاش ریکه وتی جوړاوچور، سروشت له لایه ن پرؤژه ی مرؤفه وه که تا ده هات له زیاد بووندا بوو، نابلقه دار، پیترکرا، به تال کرا، پیچرایه وه، هه لاهه لا کرا، هه لپاچرا، قامچی چیتر کرا، داوه شینرا، سروشت و جه نکه له نازیزه کانی گوړانه کوتیلا به تی به کی بی شه رمانه، خیر و بهر که تیان دای له که می. ته گهر به دهنگی شاعیر نه بیته، چون جاریکی دی سروشت سهر هه لده داته وه؟ شاعیر ههست ده کات که رابردووی ون بوو ده بووژیتیتته وه و قه شمه ری به باو و باپیرانی ده کات و له پیناوی خویدا ته و نزیکایه تی به ده پاریزی. دۆن کیشوتی ته به دی، به لام روونبین فریای ده که ویت و سه رقالیی خوئی له ناو سه رقالیی ته و ده ناسیتته وه، قوولا بی به پیو بیستی شی له گه ل خوشه ویست و زۆرانبازی ده داتی. هیچ و پوچی بووژانه وهش دناسی، به لکو له هه موان چاکتریش، ده شزانی که دایکی نه نی به کان، ته وهی که نایه لئی می کوشنده له ناو هه ریمی دلماندا بلا و بیته وه، ته و شازاده ته شکه نه چه دراوه، پیو بیسته به بی وچان لایه نی بگرین.

له گه ل رامبو دا ئیتر شیعر وه که ته رحیکی ته ده بی litteraire genre، وه ک

پیشبرکپییهک ته ماشا ناگریت. پیش ئه ویش، هیراکیلت⁶ و هونه رمه ندیکه وهک ژۆرژ دولاتور⁷، خانوویهکیان دروست کرد و ئه وهیان پیشان دا که مرقف پیویسته له چ خانوویهک بژیت: له هه مان کاتدا جیگایهک بیت بۆ هه ناسه دان، له هه مان کاتیشدا جیگایهک بیت بۆ رامان. بۆدلیر به کیکه له بلیمه ته هه ره ئینسانیییهکانی شارستانییه تی مه سیحی. سروودی بۆدلیر، قه واره دانیکه به و شارستانه و شکۆمه ندیی و په شیمانیی و له عنه ت و سه ر لیکنده وه و قیز لیها تنه وه و په سلانی (سفر الرویا) ئه و شارستانییه ته ده قۆزیته وه و یژدانی. «هۆلدیرلن ده نووسی: شاعیران له کۆتایی، یا له سه ره تاییی چاخیکدا ده رده که ون. به گۆرانیییه وه میله تان، ئاسمان مندالیان جی ده هیلن و به ره و ژیانی چالاک ده رۆن، به ره و شازاده ی شارستانییه ت. به گۆرانی و تنیسه وه به ره و ژیان سهره تاییی ده گه رپینه وه. هونه ر خالی وهرچه رخانه له نیوان سروشت و شارستانییه ت و له نیوان شارستانییه ت و سروشتدا.»⁸ رامبو یه که مین شاعیری شارستانییه تیکه که هیشتا سه ری هه لئه داوه، ئاسۆ و شووری ئه و شارستانییه ته ته نها پووش و په لاشیکه هاجه. بۆ ئه وه ی رسته که ی مۆریس بلانشۆ به جۆرئیکه تر بلتیینه وه. ئه مه ئه زمونیکی تیکراییییه، له داهاتوودا دامه زراوه وه له ئیستادا گه ردنی ئازاد ده که یین و ته نها ده سه لاتی خۆی شک ده بات. به نیسه بت منه وه ئه گه ر ده مزانی رامبو کپییه، ئه وه ئه و کات ده مزانی شیعر چپییه و ئیتر نه مده نووسی...

(6) Héraclite، فهیله سوفیکی یونانییه (500-580 پ. ز.) یه کیکه له خیزانی پاشا، له گه ل پاشای فارسدا نامه یان گۆریوه ته وه. دژ به قوتابخانه ی میلێ Milet راهه ستاوه وه، ئه و قوتابخانه یه ی که فه لسه فه کانیان له سه ر بنجینه ی ئه زمون و تیبینی دارشتوه. (وه رگێتی).
 (7) George de la Tour: (1652-1593). هونه رمه ندیکه فه ره نسیییه، له سه رده می خۆیدا به ناویانگ بووه، به لام پاشان فه راموش کراوه وه له سه ده ی بیسته مدا جارئیکه تر که و تۆته وه ژیرتیشک. (وه رگێتی).
 (8) رونه ی شار Renè Char ئه مه ی له ته رجه مه ی Denise Naville وه وه رگرتوه. (وه رگێتی).

ئه و که ره سه شیعریییه ی که رامبو ئافرانندی ره نگبێ تا قه وه لامی رۆژئاوای قه له بائخ بیت، دل به خووخۆش، به ره به ری و بی هیز، هه ر له غه ریزه ی پاراستن و ئاره زووی جوانیییه وه بگه ر تا داب و نه ریت و موماره سه پیره زه کانی رۆژهه لات و ئایینه کۆینه کان و هه ره ها له گه ل سیحری میله ته سه ره تاییییه کانه وه، هه ر هه موویانی ون کردوه. ئایا ئه م که ره سه به ی که له ژیر ده ستمان دایه، دوا هه ل نه بیت بۆ ئه وه ی ده سه لاتی ون بوومانی پی بدۆزیته وه، ئایا به یه کسان کردنی میسری و کریتی و دۆگۆمۆن⁹ و ماگدالیانه کان¹⁰ نییه؟ ئه م هیوای گه رانه وه به هه ره دزیوترین شه وازی رۆشنییری رۆژئاوایه و هه ره شیترین لادانیسه. کاتی ده یانه وی بگه رپینه وه بۆ سه رچاوه و خو نوئ بکه نه وه، هه ر ته نها سامناک کردنی ئیفلیجیییه که و په له کردنه بۆ که وتنه خواره وه به و سزادانیکی بی هوده ی ره گه زی خۆیه، رامبو هه ستی به مه کرد و ئه م هه وله ی ره ت کرده وه: «پیویسته به شیویه کی ره ها نوئخواز بین: هه نگاری سه رکه وتوو پپاریزین». شیعی هاوچه رخ ولاتیکی پشته وه ی هه یه که ته نها په رزینه که ی تاریکه. هیچ ئالایه ک بۆ ماوه یه کی زۆر له سه ر ئه م شه خته زله ناله رپته وه که به ئاره زووی خۆی، خۆی ده داده ده ستمانه وه و ده کشیته وه. به لام ده ستنیشانی رووناک و گه نجینه ده ست لی نه دراوه کافمان بۆ ده کات. هه ندی هه ن و ا بیه ره که نه وه: «ئه مه گه لی که مه! چۆنیش ئه و شتانه جودا بکرینه وه که له ژیریدا روو ده ده ن؟». ئه م سه ره سه ختانه، ده بی خه ونیان به وه وه بینیی، که پیش بیست هه زار سال، به ردی «سه وان» بتاشن؟

به راکردنی رامبو ته مه نی زیری خۆی بۆ هه تا هه تاییی له رابردوو و داهاتوودا داده نی. ئۆقره ناگریت. له ناو جیهانی سۆز "Nostalgie. حنین"
 (9) Dogon: کۆمه لگایه کی کشتوکالسازییه له ولاتی «مالی» دا ده ژین نزیکه ی سی سه د هه زار که س ده بن. (وه رگێتی).
 (10) Magdalénier: ناوی ئه شکه و تیکه ده که ویتسه ناچه ی «پین» وه، له باشووری فه ره نسا، له هه ریمی «میدی پیرینی». نه خش و ره خشی ده رپۆقیویان له سه ر دیواره کانی دۆزیوه ته وه. (وه رگێتی).

یا له ناو جیهانی نارده زوودا زه مه نیک ده بووژ تینیتته وه ته نها دستبه جی بۆ کوژاندنه وهیه و گه رانه وهیه بۆ ئیستا، ئەم نیشانه یه که برسی بهرده بارانه، ئەم به ندره سروشتیهی هه موو کوچیکه. به لام له خواره وه بۆ ئەو پەر، گرژ بوونه وهیه کی سه بر و سه مه ره یه. رامبو ئەم په یوه ندیبه مان ده داتتی. له شیوهی بزوتنه وهیه کی دیالیکتیکانه ی گه لی خیرا، به لکو گیتزه نیکی پر به پیسته هه موو شتیک له گه ل خۆیدا ده هینتی و زه مه نی بی گهرد ده خاته نیو گۆرا نکارییه وه و له گه ل خۆی ده مانبات و به ته باییه وه تووشمان ده کات.

لای رامبو، وێژه «Diction کلام- نطق» به مائئا واییه ک پیش دژایه تی وێژه ده که ویت. دۆزینه وه و میژوو هه گر گرتوه که ی، خیرایین. جۆش خروش و تنه که ی و به رینییه که ی تیکه لی پانتایه ک ده بن و دایده پۆشن که پیش ئەو هه رگیز وشه Verbe نه یگه یشتوتتی و داگیری نه کردوه. له شیعردا، ته نها له جیگایه ک نیشته جی ده بین که جیتی ده هیلین، ته نها به ره مه تیک ده هینینه کایه وه که لیتی جودا ده بینه وه، ده ست به سه ر بهرده و امیدا ده گرین کاتتی که زه من ده روو خینین. به لام ئەوه ی له جودا بوونه وه و ده ستبهرداری و نه فی کردن Nègation وه ده ستگیرمان ده بیت، ته نها بۆ ئەوه ی دی ده سگیری ده که یین. ده رگای زیندان هه ر خیرا به سه ر هه لائوودا داده خریتته وه، ئەوه ی سه ره به ستی ده به خشی، ته نها له ناو ئەوه ی تردا ئازاده. شاعیر ته نها به ئازادی ئەوانی دی دلشاده.

له ناواخنی هه ر شیعرتیکی رامبو، هه ر برگه یه کدا، هه ر دپرتیکدا، هه ر رسته یه کدا ژیا نیکی شیعر ی سه ره به خۆ هه یه. له هه یج شیعرتیکی دی وه ک له شیعر ی «بلیمه ت» دا خۆی وا وه سف ناکات. له هه ققه تدا، که روخسه تمان ده داتتی، ئینجا ده گاته ئەنجام. وه کو نیشتی، لوتر بامۆن، دوا ی ئەوه ی داواکارییه کمان لی ده کات، نار دنه وه یان به سه ردا ده سه پینن. دوا داوا که ربی و جه وه ره یسه. ئەویک که به هه یج شتیک رازی نه ده بوو، ئیمه چۆن بتوانین لیتی رازی بین؟ ره وته که ی ته نها سیغه یه ک پی ده ناسی:

مه رگ که مه سه له یه کی گه وره یه له م رووه وه. مه رگ پیشوازی لی ده کات پاش نازاریکی جه ستیه یی به ده ر له وه سف وه کو دره وشانه وه کانی سه رده می هه رزه کاری. به لام ئایا دایکه قرچۆکه که ی، رامبو نه خستبیتته ناو بی شکه یه کی فیز داره وه و له لایه ن ئیشک گرانی له تووله مار چوو ده ور نه درایت که چلئسی گه رمایی بن؟ زۆر به توندی خۆیا نیان پیوه گرت و له گه لی بوون تا کو تایی، ته نها له سه ر خاکی گۆردا ده ستبهرداری بوون.

رونئ شار

۱۹۵۶

***¹¹

«جاران، ئەگه ر باش بیتته وه یادم، ژیا نم جه ژن بوو، دلان ده کرانه وه، شه رابیش خوړه ی ده هات.

ئێواره یه کیان، جوانیم له سه ر ئەژنۆ دانا. - بینیم تال بوو. - دژو پیم پیی دا.

به رامبه ر به عه داله ت، خۆم پرچه ک کرد.

هه لاتم. ئە ی جادوو که ران، ئە ی که ساسیی، ئە ی کینه، گه نجینه که میان ته سلیمی ئیوه کرد!

توانیم هه موو هیوا ی ئینسانیه ت له زه ینمدا بکوژینمه وه. بۆ هه موو به ختیاریه کیش، له پیناوی ئەوه ی بیخنکیتیم، چه شنی ئازله درنده کان بازی که رانه م دا.

به له ناو چوونیشم، بانگه یشی جه لادانم کرد، له پیناوی ئەوه ی گاز له قۆنداغه ی تفه نگه کانیا ن بگرم. بانگه یشی ئافاتم کرد، له پیناوی ئەوه ی له گه ل خۆین و لمدا بخنکیتیم. به دبه ختیبی خودا وه ندی من بوو. خۆم گه وزانده ناو قور و چلپاو، خۆم له بهر با ی تا واندای هیشک کرده وه. ده میکی ش یاری شیتانه م کرد.

(11) نازانریت ئایا رامبو ئەم به شه ی پیش سه فه ری بۆ بروکسل نووسیوه یا پاشی ئەو سه فه ره!

به هاريش قورترين پيکه نينى گه لحويانه ی بۆ هیتام.
به لّام، درنگ، له سهر دوا هه ناسه دۆزيميانه وه! بېرم له وه کرده وه که کليلی
ئاھهنگه کۆنه کهم بدۆزموه وه، به لکو شه بيهه بکریتته وه.

ئهم کليله به زه بيهه - ئهم سروشه ئه وه دهسه لّمينى که خه ونم ده بينى!
«تۆ، ههر به که متيار ده ميّنيتته وه، هتد...»، شه يتان¹² هاوار ده کات که
به خه شخاشی گه لى ميهره بان تاجينه ی بۆ کردم. «مه رگ ده سگير که تا
ئاره زووت تيدا هه يه، به هه موو هيتزی خوويستنت، به هه موو گوناھه
گه وره کانت.»

ئای که زۆرم تووش بوو: - به لّام، شه يتانى تازيز، لیت ده پاريمه وه.
بيلبيله کانت که مئ هيتور که ره وه! له چاوه روانی هه ندئ ترسنۆکی
دواکه وتوو، ئيه وه له نووسه ردا، هه زتان له ونبوونی توانای وه سف و
رپيشان دانه، ئهم چه ند لاپه ره قيتزلتته اتوه له ده فته رى منى له عنه ت
ليکراو ليده که مه وه.

خوینى پيس

من له باوبا پيره گۆلواکانه وه چاوی شينباوی سپيم بۆ ماوه ته وه،
ميشکيتکی ته نگ و چواشه له زۆرانبازی. جلوه رگيشم وه ک هى وان
به ربه ربه. به لّام ئه من، قۆم چه ور ناکه م.
گۆلواکان دامالهرى پيستى ئاژهل، سووتينه رى گيا هه ره به ده کانى زه مانى
خوینان.

له وانه وه: بنپه رستى و خوشه ويستى گوناھم و بۆ ماوه ته وه! - ئای! بۆ
هه موو گوناھه کان، تووره یی و که شخه یی ليدان، - شتيکی مه زنه
که شخه یی! - به تاييه ت درۆ و ته وه زه لى.

قينم له هه موو کاسبیه که. چ وه ستايی چ شاگردى، هه موو جوتيارن،
نه ديتکۆکه ن. ده ستى به قه لّم ده ستى به گاسن دینى. - چ سه ده يه که بۆ
ده ستان! - قه د خاوه نى ده ستى خو نایم. پاشان ده رۆزه که ریبى دوورم

(12) شه يتان مه به ست فيرلینه، به لّام ئهم خویندنه وه هيج زياديه که ناخاته سه ر شيعرده که.

را ده کيش. پاکيزه یی ده رۆزه کردن تازارم ده دا. تا وانباران چه شنى
خه ستيراوان جیبى قيتزلتته اتنه وه ن: من ده ست ليتنه دراوم، ئه مه ش هه مان
شته بۆ من.

به لّام! کئ ئهم زمانه مى کرده درۆده له سه بۆ ئه وه ی ته مه ليم تا ئهم
ساته وه خته بۆ بپارتيزی و چاودتيزی کات؟ بۆ ئه وه ی ژيانمى پين دابين که م،
نه توانم جه ستهم به کار به يّتم، له بۆقيش ده ست به تالترم، له زۆر شوين
ژيام. خيتزانیک نيبه له ئه ورويا نه يناسم - مه به ستهم له و خيتزانانه يه که
وه کو ئه وه ی خو من، له جاريى مافى مرۆف هه موو شتيکيان بۆ به جى ما.

کوپى هه موو خيتزانیکم ناسی!

ئای ئه گه ر له سووچیکى ميژووی فه رنه سادا پشتم ببوايه!

به لّام نه خيتر.

دلتيام که هه ميشه سه ر به ره گه زيکی نزمم. ناتوانم له ياخى بوون تيبگه م.
ره گه زى من ته نها بۆ جه رده یی را ده په رن: هه ر چه شنى ئه و گورگانه ن که
هيتستا نيچيرى خو يانيان نه کوشتوه.

ميژووی فه رنه سام ديتته وه ياد، کچه گه وره ی کليسا. له توانامدا بوو،
ده شته کيبانه، هه جى خاکی پيرۆز بکه م! له ميتشکم دان، رپگاو بانى
ده شتاييه کانى سواب و ديمه نه کانى بيزه نته و سه نگه ره کانى ئورشه ليم و له
نيو هه زاره ها ديمه نى ئه فسووناوی سروشتى، که شى مه ربه م و به زه یی
هاتنه وه به خاچکراو، تياما زيندوو ده بنه وه. - ئه وا دانيشتووم، گه روو، له
سه ر ئهم جه ره شکاوانه و له سه ر ئهم گه زه نگانه¹³ له پال ئهم ديواره ی که
هه تاو کرۆژتويتى. - دره نگتر، ده کرا، وه کو سوارچاکيتکی خو فروش، له ژيتر
شه وانى ئالمانيدا، ختوه ته که م هه لده م.

ئای! ئيستاش: له گه ل زارۆلان و پيره ژناندا شه مووان، له ده رچه سووره که ی
ده وه ندا هه لده په رم.

(13) گه زه نگ جو ره روه کيتکی خو رسکه، گه لاکانى سه وزيتکی تيرن، گه ر به ر ده ست و پين

بکه ون، تووشى خورانيکی کتوپرى ده که ن.

دوورتر ئا لهم خاكة و دوور تر له مهسيحييهت، شتهك نايه تهوه يادم.
هيشتا له كۆلى ئهوه نه بوومه تهوه كه خۆم له رابردوودا نه بينم. بهلام،
هميشه تنها؛ بى كه سوکار؛ ته نانهت به چ زمانىك قسان دهكهم؟
هرگيز خۆم له ناو ئامۆزگار ييه كاني مهسيحدا نايينم؛ نه له ناو ئه نجومه نى
پياوما قولان، - نماينداني مهسيح.

ئهرى ده بى چ بوويتيم له سه دهى رابردوو: تنها خۆم له ئيمرودا ده بينمه وه.
نه گه پریده ما و نه جهنگه خوراييه كان. رهگهزى نزم دونياى داگير كرد-
ميلله تيش، وهك دهوترى، عه قل و نيشتيمان و زانسته. ئاى زانست!
هموو شتى داگير كرا. بۆ جهسته و رۆح - تويشوو، - پزىشكسازى و
فهلسه فه مان هه يه، - داووده رمانى پيره ژنان و گوران ييه ميلليه
ريكخراوه كان. گالته وگه پى ميره كان و ئه و ياريبانه ي كه قه دهغه يان ده كرد!
جوگرافيا و كۆسموگرافيا و ميكانيك و كيميا!...

زانست، نه جييزا ده بيه كى نوويه! پيشكه وتن. جيهان پيشده كه ويت.

بۆچى وهرناچه رخي؟

ئه مه روئياى ژماره يه. ئيمه به ره و رۆح ده رۆين. به بى سى و دوو، ئه وهى
من ده يلتم سروشه. تيده گهم، ناتوانم به بى وشه ي بته پرستانه خۆم ساغ
كه مه وه، ده مه وئى بى ده نگ بم.

خويتى بته پرست ده گه رته وه! رۆح نزيكه، بۆچى مه سيح يارمه تيم نادات
له وهى كه ئازادى و دلبلندى بداته رۆحم. مه خابن! ئينجيل كۆتاي هات!
ئينجيل! ئينجيل!

چليسانه چاوه روانى خودام. من هه تا هه تا سه ره گه زتيكى نزم.

ئا ئه وه له كه نارى ئارمۆريكام. با شاران له ئيواراندا داگيرسيتم.

رۆژى من ته واو! ئه وروپا جيده هيلتم. باى ده ربا سينهم بسووتيتنى؛
ئاووه وا نامۆكانيش پيسته كه مه هه لبقرچين. مه له دهكهم، گيا ده كورۆژم،
راو دهكهم، به تاييهت جگه ره ده كيشم؛ خواردنه وه به هيزه كان ده خۆمه وه وهك
مي تالى تواون، - وهكو چۆن باوبا پيره ئازيزه كانم له ده وري ناگردا

ده بانخوارده وه.

به بازووى ئاسنينه ده گه ريمه وه، پيسته تاريك، چاو تووره: هه ر
به ده مامكه كه مه وه، سه ره به ره گه زتيكى به هيز ده مچوئين. زيرم ده سگير
ده بيت: ده سته تال و به د ده بم. ژنان به ته نگ ئه و په ككه وته درندانه دين
كه له ولاته گه رمه كانه وه ده گه رينه وه. خۆ تيكه لى كاروبارى سياسى
دهكهم. قوتارم ده بيت.

ئيبسته له عنهت ليكراوم، قيزم له نيشتيمانه. چاترين شت خه وپيكي
سه رمه ستانه ي سه ره كه ناره.

نارۆين. - ليروه ريتگا بگرين، گونا هبار، ئه و گونا هه ي كه ره گي
ئازاره كاني رۆچونه ته ته نيشتم، هه ره له ته مه نى بالغ بوغه وه - به ره و
ئاسمان به رز ده بنه وه، ئازارم ده دات و گينگلم پى ددا و ده مگه وزيني.

دوا بيتاوانى و دوا شه رميى. ئه مه وترا. پيويست ناكات دونيا
قيزه اتنه وه و خيانه تم هه لگريت. با برۆين! ره وت و قورساى، بيا بان و
جارسى و تووره يى.

خۆم به كى بده مه كرى؟ چ ئازهلنى بپه رستم؟ شالاو به رمه به ر چ وينه يه كى
پيرۆز؟ چ دلنى بشكينم؟ چ درۆين بكه م؟ له چ خوينتيك خۆ بگه وزينم؟
باشترين شت خۆ پاراستنه له عه دالهت. ژيان سه خته و گه لحوويه كى
ساديه، - ده رده په ريم و قه پاغى تابووت له مستى هيشكم و داده نيشم و
ده خنكيتم. ئه وكات نه پير بوون هه يه نه ترسناكى: ئه شكه نجه فه ره نسى
نييه.

- ئاى! ئه من، هه نده به لاوه خراوم، خۆم پيشكه شى هه ر چ وينه يه كى
به زدانى هه يه دهكهم بۆ ئه وهى به ره و كه مالم ببات.

ئاى بۆ قوربانيم، ئاى بۆ به زه بيه سه رسورپينه ره كه م! ته نانهت لي ره له م
دونيا يه! له قولايى ناخمه وه، ئه ي خودايه چه نى گه وجم!

هيشتا مندال بووم، ئيعجابم بۆ زيندان ييه كه لله ره قه ي كه هه ميشه
ده رگاى زيندانى له سه ردا داده خرا هه بوو؛ سه رم له خان و له ميوانخانه كان

دهدا که رهنگبې به زیارته تی نه و موفه رک بووین؛ له یوچوونی نه ودا ناسمان شېن و ئیسی کینلگه بهر ده کت ده بوو؛ له شاراندا بوئی قه ده ری نه ووم ده کرد. به هیتز تر بوو له قه ده سیسک، شاره زاتر له رپیوار- هه ر خوئی شایه دی حکمهت و شکومه ندییه.

له ریگاکاندا، له شه وانی زستاندا، نه شوینن هه بوو یو دالده، نه جلو به رگن، نه نانی، ده نگیکیش دلی کرپوهی ده تاساندم: «هیتز یا لاوازی: بگره، هیتز. نازانی بو کوئی ده چیت و بچی ده چیت، سه رده که یته هه موو شوینیکدا و هلامی هه موو شتیکیش ده ده یته وه. له تهرمی زیاتر ترسی کوژرانتیش نییه.» به یانیان ته ماشام هه نده ویتل و بوونم هه نده مردوو، رهنگبې نه وانه ی که چاوم پییان که وتی، نه یانیبیتیم.

له شاراندا، له پرپکدا، قورم سوور و رهش بیی، نه ینوکی کاتی چرایه که له ژوورپکی ته نیشته وه بگواسترتیه وه، یا چه شنی که نجینه یه کی جه ننگل! چ به خت یاریه که، هاوارم ده کرد، زه ریا یه که کلپه و دوو دم له ناسمان ده بیی؛ به راست و چه پ، ده وله مه ندی و هکو ملیاره ها بلاچه تریشقه ی ده هات.

به لام رابواردن و هاوړیتی ژنانم لی قه ده غه کرابوو. ته نانه ت هاوړتیه کیشم نه بوو. خو م به رامبه ر به چه شاماتیکی به هه لپه بینییه وه، به رامبه ر به تیپتیکی جه لاد، به لیبور دنه وه له چه ژماتا ده گریان چونکه نه یانده توانی تی بگه ن!- چه شنی ژان دارک!- «که شیش و ماموستایان، پاریزه ران، به هه لده ده چن نه گه ر ته سلیمی عه داله تم که ن. من هه رگیز سه ر به م میلله ته نه بوومه؛ هه رگیز فه له ش نه بوومه؛ من له ره گه زیکم که گورانی له ناو نازاردا ده چرئ؛ له یاسا ناگه م؛ نه خلاقم نییه، من کیویم: ئیوه به هه لده دا چونه...»

به لئ، چاوم رووناکي ئیوه نابینئ. من نازهللم، من قوله ره شم. به لام ده توانم قوتارم بیت. ئیوه قوله ره شی دروژنه و وه سواس و درنده و پیسکه ن. بازرگان، تو قوله ره شی؛ قازی، تو قوله ره شی؛ ژهنه رال، تو

قوله ره شی؛ ئیمبراتور، نه ی گه ری هه تاهه تا، تو قوله ره شی: تو نه و مه یه ی که خوار دته وه، هی ده سستی شه یتان بوو، باجی لیته سینرابوو، نه م میلله ته تووشی تا و شیریه نجه بووه. په ککه و ته و پیره میردان هه نده به ریزن داوای نه وه ده که ن بکوئینرین. زیره کترین را نه وه یه نه م کیشوره جیبه یلم، چونکه شیتی ده خولیته وه و نه م که ساسانه ده کاته بارمته. ده چه شانه شینی راسته قینه ی ره چه له کی حام. نه ری من سروشت ده ناسم؟ نه ری من خو م ده ناسم؟ به سه ده نگه ده نگ. مردوان نغرو ده که مه ناو سکم. هاوار، ده هول، هه لپه رین، هه لپه رین، هه لپه رین، هه لپه رین! نه و ساته ش نابینم که پیست سپیان له پا پوران دینه خوارئ، من ده که و مه عه ده مه وه. برسیتی، تینویتی، هاوار، هه لپه رین، هه لپه رین، هه لپه رین، هه لپه رین! پیست سپیان گه یشتن. تو پ! پیوسته خو ت بو "له ناو هه لکیشان" 14 ناماده بکه یت، جلو به رگ بکه یته به ر، ئیش بکه یت. ره حمه ت چوره دللمه وه. خو! چاوه ر وانیسی نه بووم!

خراپه م نه بووه. روژانم سووک و پیوستیشم به تو به نه بوو. نازاری روچیشم نه بوو، مرداره وه به رامبه ر چاکه که رووناکیه کی سه ختی لی به رزده بیته وه هه ر چه شنی مؤمی جه نازه. چاره نووسی کوری خیزان، تابووتیکی پیش وخت به روندکی بی گه رد داپوشراو. بی گومان جنده بازی شتیکی قوره، گونا هیش شتیکی قوره؛ پیوسته گه نده لیی بخریته لاه. ئیتر له مه به ولوه سه عات ته نها نازاریکی رووت لیته دات! نه ری وه کو زاروله یه که هه لده گیریم بو نه وه ی له به هه شتدا، دوور له هه موو به دبه ختییه ک یاری بکه م!

خیرا! نه ری ژبانی تر هه یه؟ خه وتن له ناو زه نگینی مه حاله. زه نگینی هه همیشه هی میلله ت بووه. ته نها خوشه ویستی خودا کللی زانیاری ده به خشی. له سروشتدا ته نها پیشه نگاهی کی چاکی ده بینم. مالتاوا وه هم

(14) له ناینی مه سیحیدا، دوا ی له دایک بوون، مندال له ناو هه لده کیشن بو نه وه ی له گونا هی به که می پاگز بکه نه وه.

و ئایدیال و هه‌له.

گۆرانی ئاقلانه‌ی فریشتان له پاپۆری قووتارکه‌ر به‌رزده‌بیته‌وه: خوشه‌ویستی خودایه. - دوو خوشه‌ویستی! ده‌توانم بۆ خوشه‌ویستی مه‌جازی بمرم، بیمه‌ قوربانی. خه‌لکانیکم جی هیشته‌وه به‌رزیشتنی من ئازاریان زیاد ده‌کات! ئه‌ری ئیوه له نێو خنکاوه‌کاندا هه‌لمده‌بژێرن؛ ئه‌وانه‌ی که ده‌مینه‌وه، ئه‌ری هاوڕیتی من نین؟

قوتاریان که‌ن!

هزرم تیا شین بوو. جیهان چاکه. دروود ده‌به‌خشمه‌ ژیان. براییانی خۆم خوشده‌وی. ئه‌مه په‌یمانی منالانه‌ نییه. ئه‌مه هیوای خۆ دزیینه‌وه‌ش نییه له پیری و مردن. خودا هیزم ده‌دات و ستایشی خودا ده‌که‌م. بێزاریی، خوشه‌ویستی من نییه. هاری، جنده‌بازی و شیتیی که هه‌موو ساقه و کاره‌ساته‌کانی شاره‌زام، - بارم دانا. بێ گێژ بوون پانتایی بێتاوانیم بنرخین.

ئیتتر توانای ئه‌وه‌م نه‌ماوه که بێ ئامان داوای فه‌لاقه‌ کردن بکه‌م. هه‌ست ناکه‌م که نێراوم بۆ شایه‌ک که عیسا تیا یا بێته‌ خه‌زورم. من زبندانی عه‌قڵی خۆ نیم. وتم: خودا. ئازادیم ده‌وی له‌ رزگارییدا: ئه‌ری چۆن داوای که‌وم؟ له‌ ئاره‌زووی پوچ رزگارم بووه. ئیتتر چ پێوست نه‌ به‌قوربانی نه‌ به‌خوشه‌ویستی خودا نه‌کات. له‌ سه‌ده‌ی دله‌ هه‌ستیاره‌کان په‌شیمان نیم. هه‌موو هه‌قیانه، به‌سووک ته‌ماشاکردن و به‌زه‌یی: شوینی خۆم له‌ ترۆپکی ئه‌م په‌یژه‌ فریشته‌یییه‌ ده‌پاریزم، شوینی هزر.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌به‌ختیاری چ خیزان، چ... نه‌خیر، ناتوانم. من گه‌لێ په‌رت و بلاوم، گه‌لێ بێ هیزم. ژیان به‌کار ده‌گه‌شیتته‌وه، هه‌قیقه‌تیکی کۆنه: ژبانی من بارستایی نییه، ده‌فری و سه‌ر ئاو ده‌که‌وێت، دوور له‌ سه‌رووی کردار، پنتی نازیزی جیهان.

چۆن بوومه‌ قه‌یره‌ کچ، نازایی ئه‌وه‌م نییه‌ مه‌رگم خۆش بویت!

خۆزگه‌ خودا هیمنییه‌کی ئاسمانیی، ئه‌تیری پێ ده‌په‌خشیم، نوێژ، - وه‌ک

پیرانی زه‌مانی زوو. - پیران! به‌هیزان! راهیبان، ئه‌و هونه‌رمه‌ندانه‌ی که چیتر که‌س گه‌ره‌گی نییه! گالته‌جارییه‌کی هه‌میشه! بێ تاوانیم وه‌خته‌ بگرێتی. ژیان گالته‌جارییه‌که‌ بۆ هه‌مووان.

به‌سه! ئه‌مه‌ سزایه.

به‌ره‌ویشه‌وه!

ئای! سینهم ده‌سووتی و لاجانگم منگه‌ی دی! به‌م هه‌تاوه، شه‌و غلۆر ده‌بیته‌وه له‌ ناو چاوانم! دل... ئه‌ندامه‌کانم...

ئه‌ری به‌ره‌و کوی ده‌رۆین؟ به‌ره‌و جه‌نگ؟ من بێ هیزم! ئه‌وانی دی پێشده‌که‌ون. که‌ره‌سه و چه‌ک و تفاق و... کات!...

بکۆژن! ده‌ی بکۆژن ئه‌گینا خۆم ته‌سلیم ده‌که‌م. - هه‌ی ترسنۆکانه!

خۆ ده‌کۆژم خۆم فری ده‌ده‌مه‌ به‌رده‌م ئه‌و ئه‌سپانه!

ئای!...

- خۆم راده‌هینم.

ئه‌مه‌ ژبانی فه‌ره‌نسیانه‌یه، رچه‌ی شه‌ره‌فه!

شەۋى دۆزەخىن¹⁵

قوسىچى چاكي ژەهرم خوار دەۋە. سى جار موبارەك بىت ئەۋ
ئامۇڭگار بىيانەي كە ئاراستە يان كەردم! ھەناوم ئاگرى تىبەربوۋ. تىشى ژەھر
ئەندامە كانم لوول دەدات، سەقەتم دەكات و گىنگلم پى دەدات وەختە لە
تىنواندا بىرم، بىخنىم، ناتوانم ھاوار بىكەم. ئەمە دۆزەخە، سزاي ئە بەدبىيە!
دەبىن ئاگر چۆن بەرز دەبىتەۋە! بە پى پىست دەسوۋ تىم. چەپ بە شەيتان!
وام ھەست دەكرد ئىتر خوشىي و چاكە يە، رىگار بوۋن. ئەرى دەتوانم غەبب
و ھەس كەم، بەلام لە كەشى دۆزەخدا سرود جىي ناپىتەۋە! ملىۋنەھا
بوۋنەۋەرى ئەفسوۋناۋى، ئاھەنگىكى ناسكى رۇحانى، ھىز و ئاشتى،
تموۋى بەرز، چوزانم؟

تموۋى بەرز! ئەگەر لەعنەت ئە بەدى بى! كاپرايەك دەپەۋى خۆى بشىۋىن،
ئەرى لەعنەت لىكراۋ نىيە، ئەرى وانىيە؟ واھەست دەكەم لە دۆزەخ،
كەۋاتە لە دۆزەخ. ئەمە پەپەۋى دەرزە تانىيە كانە. من كۆيلە لە
ئاۋھەلكىشانى خۆم. دايك و باۋكم، ئىۋە بەدبەختى من و ھى خوشتان
دروست كەرد. ئەى نەگبەتى بى تاوان! -دۆزەخ كار لە بىتەرستان ناكات.
- ھىشتا ژيان بەردەۋامە! دواتر، چىزى سزا قولتر دەبىت. تاوان، دەى،
با رۇ بچمە ناۋ عەدەمەۋە، بە پى شەرىعەتى ئىنسان.

وس بە، دە وس بە!... لىرە بى شەرمى و گلەي كەردنە: شەيتان دەلى ئاگر
چلىسە و توۋرەيى من گەلخۆبىيەكى تەۋاۋە- بەسە!... پى لەشم گوناھە،
جاد و گولۋى درۇزانە و مۆسقىاى منالانە- بلتىم حەقىقەتم دەسگىر
بوۋ و عەدالەت دەبىنم: دادۋەرىيەكى راست و پتەۋم ھەيە و ئامادەم بەرەۋ
كەمال... لووت بەرزى- چەرمى سەرم وشك دەبىتەۋە. رەحمى! خودايە،
دەترسم توۋنومە، گەلى توۋنومە! ئاي بۆزەمانى مندالىي! گزۋگىيا و

(15) شەيتان، لەعنەت لىكراۋ، دۆزەخ ئەۋە نىشان دەدەن كە رامبۇ لە ئەزەمەيك دايە،
مەرجىش نىيە ساكلۆۋى بىت. ئىشكالىيەتى ئاين دەردەپى، دەرىپنەۋەس. دۆزەخىش
ھىمايە بۆزىندانى تەقلىدى باۋ و داسەپاۋ. لە راستىدا ئىشكالىيەتى ئازادى دەرىپى.

باران و دەرياچەي سەر بەردەلان، تريفەي مانگ كاتى زەنگ دوانزە جار
لى دەدات... لەم كاتەدا شەيتان لەناۋ زەنگولە دايە. مەرىم! دايكى
پىرۆزا!... - ھاوار لە دەست گەۋجىم.

لەۋى، رۇخى خىرخواز نىن، چاكەي منيان بوى... وەرن... بالىفىك لەسەر
دەمە، گويان لە دەنگم ناپىت، ئەۋانە مېردەزمەن پاشان، كى بەتەنگى
كىيەۋە دىت. كەس نىك نەكەۋىتەۋە. بەبى گومان بۆنى كرورزان دەكەم.
ۋرپنە كانم لە ژمارە نايەن. ئەمە ھەمىشە بەشى من بوۋ: پروم بەمىژوۋ
نەما، فەرامۆش كەردى دەستۋرەكان. بىدەنگ دەبم: شاعىران و غەيب
بىنان ئىرەم پىسا دەبەن. من ھەزار جار دەۋلە مەندەترم، با ۋەكوزەريا
قرچۇك بىن.

ئا ئەمە نەختىكە سەعاتى ژيان راۋەستا! من لە جىھاندا نىم. - لاهوت
راست دەرچوۋ، دۆزەخ لە خوارەۋەيە و- ئاسمانىش لە سەرەۋەيە. - ۋەجد و
كابوس و نەۋزى ناۋ ھىلانەي گى.

چ زۆلىيەكە لە سەرنج راكىشانى ئاۋايدا... شەيتان، فىردىناند، لەگەل
تۆۋى كىۋىدا راۋەكات... عىسا بەسەر دەۋەنى ۋەنەۋشە بىيدا دەۋات و بەبى
ئەۋەي بىشىلى... عىسا بەسەر ئاۋى شلەژاۋدا رپى دەكەرد. تىشكى فانۆز
بەۋەستاۋى نىشانى داين، رەنگ چەرمگ و كەزى قاۋەيى، لە تەنىشت
شەپۆلىكى زومەردەدا...

ئىستە ھەمو نەپىيەكان ئاشكرا دەكەم: چ نەپىنى ئاينى چ سروسىتى، لە
دايكبوۋن و مەرگ، داھاتوۋ و رابردوۋ، ئافراندىن و عەدەم، ئەمن مەعلانى
دوناۋدۆنم.

گوئى بگرن!...

ھەمو بەھرەيەكم ھەيە! - كەسى لىرە نىيە و يەكىكىشى لىيە: نامەۋى
گەنجىنەكەم يەكتالا بىكەم.

-گۆرانى قولە رەش و سەماي حۆرىتان دەۋى؟ دەتانهۋى ون بىم و خۆ نغرو
كەم و لە ئەمۋوسىتەلەكە بگەرىم؟ ئەرى دەتانهۋى؟ زىر دەرەپىنم و ھەتوان

دروست که م.

که واته پرواتان پیتم هه بی، پروا رهحه تیبی ده به خشی و ره هبه ره و چاره سه ره ده دۆزیتته وه. هه مووتان وهرن، - زارۆله کانیش، - ده تانحه وینمه وه، بایه کچی دلّی خویتان پیشککش کات، - دلّی سه مه ره! - پیاهه که ساسه کان، کریکاران! پیوستیم به دوعای ئیوه نیبه؛ ته نها به باورتان به خته وه ره ده بم. - با بییر له من بکه ینه وه. ئەمه وام لی ده کات که که متر په شیمانی دونیا بم. به خته وه رم که له مه زیاتر تازار نه کیشم. ژبانی من ته نها نه رمه شیتیه ک بوو، ئەمه ش جیبی داخه.

ترجیو! تا له تواناماندا هه یه، با ده موچاومان گرژ که یین.

له هه ققه تدا ئیمه له ده ره وهی جیهان داین. ده نگیکیش نیبه. هه ستم ون کرد. ئای! کۆشک و ولات و دارستانی سه رووم له ده ست چوو. ئیواران و به یانیان و شهوان و رۆژان... ئەری داهیزراو نیم!

پیوسته دۆزه خیکم له پیناوی توورپیدا بیت، دۆزه خیک له پیناوی فیز، - دۆزه خیکیش له پیناوی نه وازشدا! ئاهه نگیکیشی دۆزه خین.

له شه که تییدا وا ده مرم. ئەمه گۆره و منیش به ره و کرم مل ده نیم، چ کاره ساتیکه! شه ییان، ئەی فیلباز، ده ته وی به ئەفسوونت بمتوینیتته وه. داوا ده که م. داوا ی بلاچه یه ک و دلۆپه یه ک گر ده که م!

ئای! ده با به ره و ژبان به رز بینه وه! ته ماشای سه قه تیبی خویمان بکه یین. هه زار جار به له عنه ت بیت ئەم ژه ره و ئەم ماچه! بی هیزم و جیهانیش دلّره ق! خودایه، ره حمی، بمشاره وه، گه لی خراپم! - خوّم حه شارداوه و خوّمیش حه شار نه داوه.

ئهمه ناگره و له گه ل ئەو نه فره تلیکراوه ی که ده سووتی، کلپه ده کات.

ورینه کان

1

عه زرای شیت¹⁶

میردی دۆزه خین

با گوئی له ئیعترافی یه کچی له دانیشتوانی دۆزه خ بگرین:

«ئهی میرده ئاسمانییه که م، خودایه، به رپه رچی ئیعترافی هه ره غه مگینترین خزمه تکارت مه ده. من گوپرام. من به دمه ستم. من نه گریسم.

چ ژانیکه!

«بمبووره، خودای مه زن، بمبووره! ئۆف! بمبووره! چ ئەسرینی ده ریژم! هیوادارم، دواتریش، ئەسرینی زیاتر بریژم!

«دواتر، میرده ئاسمانییه که م ده ناسم! من بۆ ئەوه له دایک بووم که بچمه ژیر رکیفی ئەوه وه. - ئەویتر، ئیستا ده توانی دارکاریم کات!

«لهم ساته وه خته دا، وا له قوولایی جیهانم! ئەی ده سته خوشکانم!... نه خیر، ده سته خوشکانم نین... هه رگیز ورتنه و ئەشکه نجه ی وام به سه ر نه هاتوه... چ نابه له دیبه که!

«ئای! تازار ده کیشم، هاوار ده که م. به راستی تازار ده کیشم. ته نانه ت هه موو شتیکم بۆ ره وایه، من بار هه لگری قیزلیهاتنه وه ی دلّه هه ره قیزلیکه ره وه کانم.

«ده ی، با ئەم نه یینییه ش بدرکینین، ئەگه ریش بیست جاران دووپاتی بکه مه وه، - با بی مانا و پوچیش بیت!

«من کۆیله ی میردی دۆزه خیم، ئەو میرده ی که عه زرا شیته کانی هه لّخه له تاند. به راستی ئەمه خو به تی، شه ی تانه. نه تارماییه، نه ئەندیشه یه. ئەوه منم که حیکمه تم گوم کردوه، لهم جیهانه دا، له عنه ت

(16) ئەم ناو نیشانه له ئینجیلی مه تی ۲۵ - (۱-۱۳) وه وه رگیراوه.

لیکراو و مردووم - ناتوانن بکوتن! - چۆن بۆتانی وهسف کهم! تا توانای قسه کردنیشم نه ماوه. له پرسه، ده گریم و ده ترسم. توخوا، خودایه، کهمی فینکیم پی بیه خشه!

«بیوه ژنم من... - بیوه ژن بووم... - به لئی جارن گه لئی جیدی بووم، خو له دایک نه بووم بۆ ئه وهی بیه هیسک و پلوسک!... ئه و نیمچه منالیک بوو... نه رم و نیانییه ئه فسووناوییه کهی هه لیکه له تاندم. گشت ئه رکی مرۆفانه فهرامۆش کرد بۆ ئه وهی دووی کهوم. چ ژیانیکه! ژیانیه راسته قینه ونه. ئیمه له جیهاندا نین. بۆ کوئ بچی دووی ده کهوم. گه لئی جاریش لیم تووره ده بیته، له من، منی هه ژار. شه یتان! - شه یتانه، خو ده زانن، مرۆف نییه.

«وتی: "ژنانم خووش ناوی. ده زانین، خو شه ویستی ده بێ هه میشه بنافراندی. ئه وان ته نه با رو دوو خیکه گونجاویان ده وی. بارو دوو خیکه دایین کراو، دل و جوانی به لاره خری: ته نه قیزلیهاته وه یه کی سارد، تویشووی ژنه یانه ئیمرو. یان، ژنانم ده بیته هیمای کامه رانی له سه رو خساریان، ده مستوانی بیانه که مه هه قالی، پیتش وهخت کرۆژراون له لایه ن ئه وانیه هه ستیان کرچوکال هه ره وه کو دارپران...»

«گوئی بۆ راده دیرم شکۆ له بو ده لئی و ئه فسوون له توندوتیژی دروست ده کات.» من سه ره به ره گه زیکی دوورم: باو با پیرانم ئه سکه ندینا قی بوون: قه برغه یان هه لده درپی و خوینیان ده خوار ده وه. - هه مو له شم کون ده کهم، جه سته م ده کوتم، ده مه وی وه کو مه غولان درێو بم: ده بیته، له شه قاماندا هاوار ده کهم. ده مه وی وه کو شیتانه هار بم. قهت گه نجینه م پی پیشان نه دهی، ئه گینا به سه ره مافووردا ده خشیم و غل ده خۆم. سامانی من ده بیته خلتانی خوین بیت. هه رگیز له مه ولا کار ناکه م...» چه ندین شه و میرده زمه کهی ده هاته سه رم، پیکرا ده گه وزاین و زۆرانبازیم له گه لئی ده کرد! شه وان، زۆر جار به دمه ست، له کوچه و کۆلانا ندا راده وه ستا و بۆ ئه وهی زهنده قم بیا. - «ملم لئی ده که نه وه؛ شتیکی ناشرینه» ئای! ئه و رۆژانه ی که

له ناو که شی تاواندا ده بویت رهوت بکا!

«هه ندی جاریش به له هجه یه کی شیرین له باره ی مه رگه وه ده دا که په شیمانی گه ره که، له باره ی که ساسانه وه که بوونیان به لگه نه ویسته، له باره ی بیکاری، ده باره ی ئه و سه فه رانه ی که دلان ده شکین. له و خه راباتانه ی که تیا یا مه ست ده بووین، ده گریا و هه ستی ده کرد ئه وانیه که له ده ورمانن، ئاژله ی ده رده سه رین. به دمه ستانی له شه قامه تاریکه کاندا راست ده کرده وه. به زه یی دایکیکی عه یاری هه بوو به رام به ره به زارۆله کانی. - ره وتیکی نه رموناسکی هه بوو هه ره چه شنی کیژانی که ده چنه ده رزی ئاینیه وه. - هه ستی ده کرد سه ره له هه موو شت ده رده کات، بازگانی، هونه ر، پزیشک سازی. - دووی ده که وتم، پیتوست و ابو!

«هه موو دیکۆره کانیم به خه یال ده بیته، له ده وریدا، جلویه رگ و چه رچه ف و جامخانه: چه کوتفام به قه رز ده دای و رو خساریکی دیش. ده بیته ده ستی له هه موو شتیکی ده دا به جوړی ده بویت بۆ خو ی خه لقی کات. کاتیکی خه یالم په کی ده که وت، دوای ده که وتم، سه یری کرداره غه رب و ئالۆزه کانیم ده کرد، دوور، خراپ و باش: سووربووم له وهی که رۆچوونه جیهانی وی شتیکی مه حاله. له ته نیشت جه سته ی نووستووی ئازیزی، به سه عات، شه وان ئه شکم ده گرت و له وه ده گه رام، ده بیته بۆچی بیه وی هه نده له واقیع هه لیت. قه د، مرۆقتیکم نه بیته هه مان نیازی ئه وی هه بیته. تیگه یستم، - ترسم له و نه بوو، - ده توانی بیته مه ترسییه ک بۆ کۆمه لگا. - ره نگه ی نه یته هه بیته بو ئه وهی ژیان بگۆریت؟ نه خیر، به خۆم وت، ته نه لیتی ده گرت. له کۆتاییدا، چاکه ی سیحرلیکراو و منیش زیندانی ئه وم.

که سیکی تر هه نده هیزی نه بوو، - هیزی ره شبینی! - بۆ ئه وهی ته حه مول بکریته، - بۆ ئه وهی بتپاریزی و خووشی بوئی. له لایه کی دی، هه رگیز درکی ئه وم نه ده کرد که له گه ل که سی تر بیبینم: هه ست ده کهم، فریشته ی ئه و ده بیته، به لام هه رگیز فریشته ی که سانی دی، - له ناو رۆحی ئه و دا بووم،

به تالکرا بو، بۆ ئه وهی ناکه سه به چه به کی وه کو ئیوه نه بینم: ئه مه هه موویه تی. مه خابن! له هه ققه تدا ده سه به رداری ئه و بووم. به لام چی ده ویست له یه کبکی وه کو منی خه مۆکی و ترسنۆک؟ هه یچ چاکه به کی به سه رمه وه نابیت، ئه گهر مه رگی منی نه وئ! هه ندی جاریش، غه مگین و تاساو پیتم ده وت:

«تیتده گهم.» شانی بۆ هه لده ته کاندم.

«بهم جوړه غه مم بئ وچان نوئ ده بووه وه، له چاوانیشمدا هه ستم به گومرایی نه ده کرد،- له چاوانی ئه وانی دیشدا که ده یانویست ریک تیمروان، وه کو بلتی مه حکومی فه رامۆشکردنی هه موان بووم!- رۆژ به رۆژ زیاتر بۆ چاکه ی ئه و تینووم ده بوو. ماچه کانی و گرتنه باوه شه براده ربیه کانی بۆ من ئاسمانیک بوو، ئاسمانیکی ته لخ که ده یچوومی و حه زم ده کرد به جیمبه یلن، هه ژار و کویر و که رولال. پیتمی پاده هاتم. هه ردوو کمانم ده بیینی وه کو دوو منالی خیرخواز، نازادانه له به هه شتی غه مگینییدا پیاسه مان ده کرد. له گه ل یه ک باش ده گونجاین. به جۆش، پیتر کارمان ده کرد. دوا ی نه وازشیک کی گه رموگور، ده یوت: «کاتی ون ده بم، چه ندی سه یر ده بئ لات ئه وه ی که تووشت هات. کاتی بازووه کاند له سه ر گه ردنت نابن، نه ئه م دلّهش بۆ ئه وه ی تیایا به سه سیسته وه، نه ئه م زارهش له سه ر چاوانت. چونکه رۆژیک ده بئ برۆم، زۆر دوور برۆم. چونکه پیویسته یارمه تی ئه وانی تریش بده م: ئه مه ئه رکی منه. هه رچه نده ئه مه ئاره زووی من نییه... گیانه که م...» هه ر خیرا، دوا ی رۆیشتنی، هه ستم کرد نیچیری گیژبوونم، خیرا بۆ تاریکاییه کی دزیو: مه رگ. په یمانی ئه وه ی لیستاندم که ده سه به ردارم نه بئ. بیست جارمان هه مان په یمانی دوویات کرده وه، په یمانی عاشقانه. پووچ بوو چه شنی ئه وه ی که من پیتم ده وت: «تیتده گهم.»

«ئای! قهت ئیره یم پیا نه ده هات. هه ست ده که م، ده سته به ردارم نابیت. چ روو ده دات؟ مه عرفه ته نییه، هه رگیزیش کار ناکات. ده یه وئ به ده م

خه وه وه ری بکات. ئایا ته نها، چاکه و به زه یی به سن بۆ ئه وه ی له جیهانی راسته قینه دا بژیت؟ له پرێکدا، ئه و به زه ییه م فه رامۆش کرد که که و تمه ناوی: هه یز م ده داتی، پیتر سه فه ر ده که یین، له بیاباندا راو ده که یین، له سه ر شوسته ی شاره نه ناسراوه کاند ده نووین، بی چاودیری و به بی نازار چیشتن. کاتیکیش دیمه وه ئاگا، یاساو نه ریت گۆراون،- به هۆی ده سه لاته سیحرییه که به وه.- جیهانییش وه کو خۆیه تی، خه و الوو، له سه ر ئاره زووی خۆم ده مینمه وه. ئای!، چه ندی نازارم کی ششا، بۆ ئه وه ی ژبانی پر موغامه راتانه ی که له کتیبی منالاندا هه یه پیشکه شی که یت، ئه ری ده مه دیتئ؟ ناتوانئ. ئیدیالی ئه و ناسم. پیتمی وتم، بوونی په شیمانی و هیوا: ئه مه په یه وندی به مننه وه نییه. ئایا له گه ل خودادا ده وئ؟ ره نگبئ پیویست بیت، ده مم ئا راسته ی خودا بکه م. وا له هه ره قوولایی خه ره ندم، توانای دوعام نییه.

«ئه گهر غه مه کانی بۆ باس بکات، ئه ری له گله بیه کانی زیاتر تیتده گهم؟ تیم به رده بئ، به سه عات ئا پرووم ده با ئه گهر هه رچییه ک له م دونیا به سه رنجم راپکیشئ، ئه گه ریش بگریم، ئه وه هه لده شاخی.

«تۆ ئه و لاوه که شخه یه ده بیینی، ده چیتته خانویه کی قه شه نگ و هه یمن: ناوی دوقاله یا دوفوره، ئارمانده یا مۆریسه، چوزانم؟ ژنیک حه زی له و گه لحو سه سه ربیه بوو: ژنه مرد، بئ گومان، ئیستا، له ئاسمان پیره ژنیکه. وه کو چۆن ئه و ژنه ت کوشت ئه وها ده مکوزئ. ئه مه چاره نووسی ئیسه ی خاوه ن دلی ناسک...»

مه خابن! هه ندی جار، هه موو ئه وانه ی چاپوک بوون، به یاری ده ستنی ورینه دزیوه کانی ده چواند: بۆ ماوه یه کی زۆر به ناشربنی پیتده که نی.- پاشان، خه سه له تی دایکیکی جا هیلی وه رده گرت یا خوشکیکی خۆشه ویست. ئه گهر که متر درنده بوایه، ئه وه خۆ رزگارمان ده بوو! به لام نه رم و نیانیشی کوشنده بوو. ملکه چی ئه و بووم.- ئای که شیتم!

ورینه‌کان

2

کیمیای وشه

هی خۆمه. چرۆکی یه‌کێ له شیتییبه‌کانم.
هر له زووه‌وه خۆم هه‌لده‌کیتشا به‌وه‌ی که خاوه‌نی هه‌موو دیمه‌نه گونجاوه‌کانم
و گشت هونه‌ره به‌ناویانگه‌کان و شیعی نویم به‌پووج ده‌زانی.
حه‌زم له تابلۆ گیله‌کان و نه‌خشی سه‌رووی ده‌رگا‌کان و دیکۆره‌کان و پارچه
ئالووالا‌کانی موهریجه‌کان و لافیته و ره‌سمه میلییه‌کان و نه‌ده‌به زه‌مه‌ن
به‌سه‌رچووه‌کان و لاتینی کلیسا و کتیبی رووتی بچ ده‌ستوور و
رۆمانه‌کانی باوباپیران و حیکایه‌ته سه‌مه‌ره‌کان و نامیلکه‌ی منالان و
ئۆپیرا کۆنه‌کان و سترانه پوکه‌کان و کیشه ساویلکه‌کانم ده‌کرد.
خه‌ونم به‌شه‌ری خاچپه‌رستان و به‌سه‌فه‌ری که‌شفی باس نه‌کراو و به‌کۆماره
بێ میژوو‌ه‌کان و به‌جنگه ئاینیه داپلۆسراوه‌کان و به‌شۆرش دابونه‌ریت و
به‌جیتگۆرکیی ره‌گه‌ز و کیشوه‌رانه‌وه ده‌بینی: بروام به‌هه‌موو جوژه
سیحریکیش هه‌بوو.
ره‌نگی بزۆینه‌کانم ده‌ئافراند!- A سیا، E چه‌رمگ، I ئال، O شین، U
که‌سک. - شیکل و جوله‌ی پیته بیده‌نگه‌کانم ته‌رتیب کرد و له‌مه‌ر کیشی
سروشتی، به‌خۆما هه‌لده‌شاخیم له‌وه‌ی که زمانیکی شیعیم خولقاند که
رۆژی له‌ رۆژان، ده‌گاته هه‌موو هه‌ستی. ته‌رجه‌مه‌کانیشم له‌لای خۆ گل
دایه‌وه.
سه‌ره‌تا، لی‌کۆلینه‌وه‌یه‌ک بوو. بیده‌نگیم تۆمار ده‌کرد و شه‌وانم
ده‌نووسییه‌وه و ئەم شتانم تۆمار کرد که خۆیان ناده‌ن به‌ده‌سته‌وه.
گیتژ بوونم تۆمار کرد.
دوو له‌ بالنده و می‌گه‌ل و ژنه لادی،
له‌سه‌ر چۆک، له‌ناو ده‌وه‌ن، ده‌ووبه‌رم دارباده‌می ته‌ر،

له‌ناو ته‌مومژی پاش نیوه‌روانی که‌سک و فیتنک،

چم ده‌خواردوه‌وه؟

له‌ناو وازی لاودا،

- دره‌ختی بیده‌نگ و چیمه‌نی بچ گۆل و ئاسمانی هه‌ورین!-

له‌ناو ئەو کوله‌که زه‌ردانه، دوور له زنجی تازین،

ده‌بی چم خواردیته‌وه؟ شه‌راییکی زیرینی عاره‌ق به‌خش.

به‌و لافیته سه‌یرانه ده‌چوم که له‌به‌ر ده‌ری خانان هه‌لده‌واسران.

- زریانی هات و ئاسمانی مالی.

ئێواران، ئاوی دارستان له‌سه‌ر لمی کیتی نوقم ده‌بوو،

بای یه‌زدانیش کرپوه‌ی توور هه‌لده‌دایه سه‌ر زه‌لکاو؛

ده‌گریام و ئالتونم ده‌بینی و - نه‌مه‌ده‌توانی بیخۆمه‌وه. -

هاوین، سه‌عات چواری به‌یانی،

هیشتا وه‌نه‌وزی ئەقین به‌رده‌وامه.

له‌ژیر که‌پر، بۆنویه‌رامه‌ی ئاهه‌نگی

دۆ ئێواره ده‌بووه هه‌لم.

له‌وینده‌ری، له‌سه‌ر ئیشی فراوان،

له‌ژیر هه‌تاوی ئیسپیرید،

دارتاشان. - قۆل هه‌لکراو -

چاپووک دین و ده‌چن.

له‌سه‌ر بیابانی قه‌وزه‌دار، هیمن،

گویتسه‌وانه‌ی به‌نرخ دروست ده‌که‌ن،

بۆ ئەو شاره‌ی که وینه‌ی ئاسمانیکی درۆزانه ده‌کیشین.

ئای بۆ ئەو کرێکاره نازدارانه،

دام و ده‌سته‌ی پاشای بابل،

فینۆس، بۆ ساته‌وه‌ختیکیش ئەم

عاشقانه به‌جیبه‌یلته، که رۆحیان تاجینه‌یه.

ئەي پاشاي شوانان،

ئاوي حەيات بەرە بۆ ئەم كرىكارانە،

بۆ ئەوئەي ھېتايان لە ئاماندا بېت،

تاكو گەرماوي زەرباي نېوەرۆ.

بەشېكى زۆرى كىماي وشەم سەر بەو كەرەسە شىعەرييە بەسەرچوانە بوو.
خۆم بەورپنە ساكارەكان رادەھينا: بەئاشكرا مزگەوتىكم لە جىگاي
كارخانەبەك و قوتابخانەبەكەيش كە بۆ دەھۆل لىدەرەن فرىشتە دروستى
كردبى و گالىسكەبەكەيش لە رىگاي ئاسمان و سالتونىكەيش لە قوولايى
دەرياچە و درندە و غەيبىيات و ناونىشانى شانۆنامەبەكەيش بۆكات بەسەر
بردن، وئەي سامناكى لەپىشم قوت دەكردەو، دەبىنى.

پاشان سەفسەتە سىحر ئامپزەكانم بەورپنەي وشە دەردەپرى!

ئىنجا بۆم دەركەوت كە پاشاگەردانىي مېشكم پىرۆزە. دەستبەتال بوم،

نېچىرىي دەستى گرانەتايەك: ئىرەيم بەدلخوشى ئازەلان دەھاتەو،

- قوزاغەكانىش كە بىتوانى خەلكى ئەعراقىان دەنواند، حەبەلووليش

وئەوزى پاكىزەي ھەبو!

تەبىعەتم ئالۆز دەبوو. رۆمانسىيانە مالتاوايىم لە جىهان كرد:

گۆرانىيەك لە ھەرە بەرزترىن بورجەوہ

با بېت، با بېت،

ئەو زەمەنەي كە گراوى دەبىن.

گەلى بەئارام بووم،

ھەرگىز لە يادى ناكەم.

ترس و ئازاربىش

بەسەرچوو.

تىنوئىتى نەگرىبىش

دەمارەكانم گرز دەكا.

با بېت، با بېت،

ئەو زەمەنەي كە گراوى دەبىن.

وہك مېرغوزار

بەرەو لە ياد چوون دەكشى.

گەشە دەكا و گول دەگرى

بەبخوور و زىوان،

مېشى بوئەلەش بەدەوريا

منگەي دى.

با بېت، با بېت،

ئەو زەمەنەي كە گراوى دەبىن.

حەزم لە بىبابان و بىستانە سووتاوہكان و دوكانە پەرت و بلاوہكان و
خواردنەوہ شلەتېنەكان بوو. وپلى كوچە بۆگەنەكان بووم، بەچا و نوقانەوہ
خۆم دەدايە بەر ھەتاو، خوداي ئاگر.

«جەنرال، ئەگەر تۆپىكى كۆنت لە نىو سەنگەرە ويرانەكانت ماوہ، ئەوہ
كەستەكمان تىگرە. بەرەو جامخانەي موغازە درەوشاوہكان! بۆ نىو
سالتۆنەكان! غوبار بەدەرە دانىشتوان. ئوكسىدى زىراپەكان. ژوورى ژنان بى
لە بارووتى لەعلى سووتاو بكە...»

ئاي پىشوو لە مەستەكانى ئاودەسخانەي خان، عاشقى بوراش، تىشكى
ھەتاوى دەيتوئىتتەوہ!

برسىتى

ئەگەر ئارەزووم ھەبى،

ئەوہ ھى بەرد و خۆلە.

ھەوا دەخۆم و

گاشە بەرد و خەلووز و ئاسن.

برىبىيە تىبەكانم، بخولبىيەوہ. بلەوہرە برسىبىيە تىبىەكانم،

له ناو کیتلگه ی دهنگ.
 ژههری دلخوښی
 لا ولا وهلمژه.
 چه وی هوردوخاش بوو بخو.
 کونه بهردی کلیسا؛
 زیخی کونه له هی،
 کولیره ی فریدراوی شیوه بۆره کان.
 گورگ له ژیر گه لاکان دهیلووران
 بهری جوانی هیلتنج ددها
 هی نهو مریشکانه ی که خواردبووی:
 چه شنی نهو من دسووتیم.
 خاس ومیوه
 چاوهروانی رینینه وهن؛
 به لام جالجالوکه ی چه په ر
 ته نها وهنه وشه دهخوات.
 گهر بخهوم و گهر بسووتیم
 له سهر قوربانگه ی سوله یمان.
 ناوی کولای ویش به سهر ژهنگدا چۆره ی دی،
 ده رژیته ناو سیدروونه وه.
 له کووتاییدا، ئای بهختیاری، ئای عهقل، لاژهوردیم که په شایه بوو له
 ئاسمان قه پاند، ژيام، پزیسکیکی زتیرین له رووناکي سروشتی. له
 خوښیاند، زمانی شیتته و گومرام به پیتی توانا هه لده بژارد:
 دۆزراویه وه!
 چی؟ نه به دییه ت.
 زه ربایه تیکه ل
 به هه تاو.

رۆحی نه مرم،
 راگره په پمانت
 سه ره رای شهوی تاقانه و
 رۆژگاری وهک گر.
 که واته له دهست
 مه رجی مرۆفانه رزگارت ده بی،
 له جۆشوخرۆشی هاوبه شیش!
 ده فری سه بارهت به...
 - یهک دهنک هیوا.
 نه نویتزی به یانیا.
 زانیاری و ئارامیی،
 نه شککه نجه ش بیگومان.
 ئاینده نه ما،
 ژیله مۆی نه تلّه سی،
 گهرموگوریت
 نه رکه.
 دۆزراویه وه!
 چی؟ نه به دییه ت.
 زه ربایه تیکه ل
 به هه تاو.
 بوومه ئوپتیرایه کی سه مه ره: هه موو که سی مه حکوممه به وهی که دلشاد
 بیت: کردار ژبان نییه، به لکو جۆرتیکه له فه وتاندنی هیتز، جۆره ده مار
 گرژییه که. نه خلاقیش لاوازی میتشکه.
 بو هه موو بوونه وه ری، چهنه ژینیتیکی ترشایه سسته ن، وا هه ست ده که م. نه م
 به رتیزه نازانی چ ده کات: فریشته یه. نه م خیزانه لانه ی سه گانه. له گه ل ساته
 ژیانیتیکی تری چهنده ها مرۆف، به دهنگی بلند قسانم ده کرد.

- بهم جۆره، بهرازیکم خوشیوست.

هیچم له سهفسه ته شیتیبیه کانم فهرامۆش نهکرد. - ئه و شیتیبیهی که ده رگای له دوو داده خریت. - : ده توانم یهک له دوا یهک بیانترمیرم، سیسته مه که یم له لایه.

ته ندروستیم که وته مه ترسییه وه. ئه شکه نجه رووی تیده کردم. نغرو بوومه خهوی چهنده ها روژ و که هه لسام خه ونه هه ره غه مگینه کانم ده بیینی. بو ئه وهی بزم، پیگه یشتبووم، له رچه ریگای پر مه ترسی، لاوازی به ره و تخوویی جیهان بردمی، به ره و سیمیری، ولاتی تاریکی و گیزهن.

ده بویه سه فهر بکه م، بو ئه وهی خه ته ره کۆبووه کانی سه ره می شکم بره وینمه وه. له ناو زه ریاش، که خوشیم ده ویست وه کو ئه وهی که له نه گرسیی خاویتم کاته وه، خاچیکی هیمنکه ره وه م ده بیینی، قیت ده بووه وه به رامبه رم. له لایه ن په لکه زێرینه وه له عنه تم لی کرا.

به ختیاری، قه ده ری من بوو، په شیمانی و کرمی من بوو: ژبانی من هه میسه گه لی فراوانتره له وهی که به خشریته هیز و جوانیی.

به ختیاری! دانه کانی له کاتی مه رگ نه رمن، له کاتی قووقه ی که له شیر، ده به یته مه وه سه ره خو، - به یانی، له تاریکترین شاندا، عیسا ده هات، - :

ئهی وه رزان، ئهی کۆشکان!

کئی بی عه یبه ؟

له پیناوی به ختیاریی ده رزی جادوو فیتر بوومه

که سی نییه هه لییه تی.

سلاوی لی بی هه ر جار،

که له بابی غال بقووقیتی.

ئای! له مه ولا، تیاما نامینی ئاره زوو،

ئهو ژبانمی گرتۆته ئه ستۆ.

ئه فسوون شیکلی وه رگرت

هه موو ته قه لایه کی په رت و بلاو کرد.

ئهی وه رزان، ئهی کۆشکان!

کاتی هه لاتنی، به داخه وه!

کاتی مه رگه.

ئهی وه رزان، ئهی کۆشکان!

به سه ره جوو. ئیسته ده توانم سلاو له جوانیی بکه م.

مه حال

ئای بو ژبانی منالیم! شارپییه ک بوو بو هه موو وه رزی، به ده ره له توانا، ده ست ته نگتر، له چاترین ده رۆزه که ری پشت له دنیا کردوو، شانازی که ره به وهی که بی نیشتیمان و بی هاوری، چ گه وجییه ک بوو.

- ته نها ئیستا تیبینی ده که م!

- هه میسه له سه ره هه ق بووم کاتی به چاویکی سووکه وه سه یری ئهو بوژه پیانهم ده کرد که بو نه وازشی، ریککه وتیکیان له ده ست نه ده دا، مشه خۆری پاکخواینی و ته ندروستی ژنانمان بوون، هه مان ژنان، ئیمپرو زۆر که م له گه ل ئیمه دا ته بان.

له سه ره هه ق بووم له وه هه مووه به سووک ته ماشا کردنا نه م: چونکه ئیمپرو وا هه لدیم!

هه لدیم!

با خۆم روون که مه وه.

تا کو دویتیش هه ناسه م ده دا: «خودایه! ئه ری ئیمه له عنه ت لی کراوی کافین له م دونیایه! ما وه یه کی زۆر له گه ل حه شامه تدا بووم! هه موویان ده ناسم.

هه موو یه کتر ده ناسین؛ بیز له یه کتر ده که ینه وه. نازانین به زه یی چییه. به لام به ریزین؛ په یوه ندیمان له گه ل خه لکدا ماقووله.» ئایا ئه مه جیی سه ره

سوورمانه؟ خه لک و بازرگان و ساویله که! - ئابروومان نه چوو. - ئه ری هه لبیراوان، چون پیشه وازیمان لی ده که ن؟ به لام خه لکی خراب و دلشاد

هه ن، هه لبشارده ی درۆزانه ن، چونکه پیوستیمان به ویران و مرۆقایه تی

ههيه بۆ ئهوهى بهرهو روويان ببينهوه. تاقه ههلبژاردهن. بهلام ستايش بهخش نين!

ئيبسته وایى دوو عانه عهقل شک ئه بهم- زووش تپده په پڕى!- بيزاريم لهوهوه دى که زۆر له زووهوه ههستم بهوه نه کرد که ئيمه له رۆژئاوا دهژين. زه لکاوى رۆژ ئاوا! نهک له بهر ئه وه به که ههست ده کم رووناكى ته لختنراو شپوه شپوتنراو جووله گومر پتيرا... باشه! ئا ئه وه ته هزرم ده به وى خوى قووتار کات له وه موو باره قورسهى که پيشکه وتنى دلته زين، که ميشک له پاش رووخانى رۆژهه لاته وه هینا ویتیه ئه نجام... ميشکم ئه مهى ده وى!

... بايى دوو عانه عه قله که ميش فت!- فيکر ده سه لاته، ده به وى له رۆژئاوا بم. پتويسته ده مکوت کریت بۆ ئه وهى ههروه کو ئه وهى بۆم هه لده که وى بژيم.

تاجه گولینهى شه هيدانم دا به ده ست شه يتان، گزنگى هونه ر و فيزى دا هينه ران و جووشو خرۆشى غاره تکه ران و ده گه رامه وه رۆژهه لات، به رهو حیکمه تى سه ره تايى و هه تاهه تايى. - په نگبى ئه مه خه نویتكى ته وه زلانه بيت!

سه ره پرای ئه مه ش، خه ونم به له زه تى هه لاتن له ده ست نازارى نوپه نه ده دى. ئه رى خو نازارىكى راسته قينه ش نييه له وهى که مرۆف، له سه ره تاي سه ره له دانی زانیارى و مه سيحييه ته وه، مرۆف گه مه به خووى ده کات و به لگه بۆ شته ئاشکراکان ده هینیتته وه، خووى فش ده کاته وه به دوو پاتکر دنه وهى به لگه و ئا بهم جو ره ش ده ژیت! ئه شکه نجه به کى سووک و گه وچه؛ سه رچا وهى هه موو گومر اييه رۆحييه کا مه. سه روشت، په نگبى چارس بيت! به رتيز پروودۆم له گه ل عيسا له دا يک بوو.

له بهر ئه مه نييه چونکه ئيمه ته مومژ ده کيلين! له گه ل تادا به رو بوومى به رئاو ده خوین. ئهى به ده مه ستى! ئهى جگه ره کيشان! ئهى نه زانين! ئهى دل سوژى!- ئه رى ئه مه انه هه مووى له حیکمه تى رۆژهه لاته وه دوورن، نيشتمانى سه ره تايى؟ چ پتويستيه کمان به جيهانى نوئ هه يه، مادامه کى

ژه هرى وای ده هینرتته کايه وه!

پياوانى کلبسا ده لپين: تپده گه ين. به لام ئپوه ده تانه وى له باره ی عه ده نه وه بدوين. له باره ی ميژووى ميلله تانى رۆژهه لاته وه، بۆ ئپوه هيج. - ئه مه راسته؛ من خه ونم به عه ده نه وه ده بينى! ئه م بيگه ر دييه ی ره گزى که ونينه يه ده بيى سه باره ت به خه ونى من چ بي!

فه يله سووفان ده لپين: جيهان ته مه نى نييه، به کورتى، مرۆفايه تى تووشى جيگۆرکى ده بين. ئپوه له رۆژئاوان، به لام نازادن له وهى که له رۆژهه لاتى خو تاندا بژين، با هه نده ش له ميژا بيت- بۆ ئه وهى به هه ققه ت تيا يا بژيت.

به دوپراو خو تان مه بينن فه يله سووفان، ئپوه له ناواخنى رۆژئاوان. ئه فسوسو رس رۆحه کم. له پيناوى رزگار بوون ريگای دژوار نييه. خو ت مه شق ده!- ئای زانیارى په وتيکى خيراى نييه له بۆ مه!

- به لام هه ست ده کم که فيکرم نوستووه.

خۆ ئه گه ر له م ساته وه خته ش به دوا وه ئا گادار ببوايه وه ئه وه هه نده ی نه ده برد ده گه يشتینه هه قيقه ت و فريشته ش په نگ بوايه، به گريانه وه، له ده ورمان بخولانايه وه...! ئه گه ر تا کو ئه م ساته وه خته وريا بوايه، ئه وه، له سه رده ميکى هه ره ميژينه وه دواى غه ريزه کوشنده کان ده که وتم!...! ئه گه ر هه ميشه وريا بوايه، له ناو حیکمه تدا مه له م ده کرد!...

ئهى پاکيزه يى! ئهى پاکيزه يى!

ئهم ساته وه خته ی وريا ييه بينينى پاکيزه يى پيبه خشيم!- به هزر به ره و خودا ده رۆين!

به ده ختييه کى ته وا وه!

برووسکه

کاری مروّفانه! جار به جار ته قینه و دیه که له خهړندم.

«شتهک پوچ نییه؛ بهره و زانست و بهره و پیتشه وه!» هاواری کاهینی هاوچهرخ، واته هی هموو خه لکی. سهره رای ئه مهش تهرمی پیاوخراپان و ته مه لان ده که ونه سهر دلّی خه لکی... دهی خیرا، که مئ گورجتر؛ له ویندهری، له و دیوی شهو، پاداشتی دواینه و همیشهی هیه... ئایا له دست خومانی بدهین؟...

– چم له دست دیت؟ کار ده ناسم و زانستیش گه لئ سسته. ده با دوعا غارغارین بکات و رووناکیش بمرخینئ... چاک ده بیبیم. گه لئ ساکار و گه لئ گهرمیشه؛ ده سبه ردارم ده بن. ئه من ئه رکی خوم هیه، به خسته لاهوی، وه کو چه ندینی تر به ختیار ده بيم.

ژیانم سواوه. با برۆین! با خو درخه یین و ده سته تال ببن، جیتی به زه یی هاتنه و هیه! بوونمان مسوگهر ده بی به رابواردن و خه ون بینین به ئه قینی سه مه ره و گهر دوونی فه نتازی، به شکایه ت کردن و بولّه بولّ ده رباره ی دیارده رو که شه کانی ژان، وهک موهر ریج و ده روزه که ر و هونه ر مهند و ریگر، – که شیش! له سهر رایه خی خه سته خانه، بونی بخوورئکی گه لئ که سکون ده هات؛ پاریزه ری بون و بهرامه ی پیروز، ئیعتیراف پیکه ر و شه هید...

لیره دان به ودها ده نئیم، که منال بووم، په روه رده یه کی نه گریسیان دام.

ئهی دوا یی!... ده بی بیست سالانه بژیم، چونکه هیتران بیست ساله ن...

نه خیر! نه خیر! ئیسته له مهرگ یاخی ده بيم! کار بو فیزی من گه لئ سووک دیاره: خیانه تی من له جیهاندا، ده بیته تازاریکی زور کورت. له دوا ساتیشدا، به راست و چه پدا شالاو ده به م...

که واته، – ئای! – ئهی رۆحی تازیزی که ساسم، ئه به دیبه ت بو ئیمه گوم نابئ!

به یانی

کاتیکی لای خو شه ویستم نه بوو، جوامیر و رهنگین له سهر گه لا زیره کانم ده نووسی، زور به خسته وهر بووم! چ تاوان و هه له یه که شایه سته ی ئه م بیته یزی ئیستای کردم؟ ئیوهی که ئیدیعای ئه وه ده که ن که ئاژه لان له غه مگینیدا هاوار ده که ن، که نه خو ش ره شبین و مردووان خه ونی ناخو ش ده بین، هه ولئ ئه وه بدن وه نه وز و که وتنم بگیرنه وه. من، ئیتر له توانمدا نییه زیاتر له ده روزه که ریک که بی وچان خوی گه وره خوی گه وره و دایکه حه وایه تی زیاتر شتیکی تر بلئیم!

سهره رای ئه مهش، واهه ست ده که م، ئیمرو گتیرانه وه ی په یوه ندیم له گه لّ دۆژدا ته و او بوو. به راستی دۆزه خ بوو، دۆزه خه کۆنه که، ئه وه ی که کوری ئینسان ده روازه کانی کرده وه.

له هه مان بیابانه وه، بو هه مان شه و، هه میشه چاوه ماندووه کانم ده که ونه سهر ستاره زیوینه که و به بی ئه وه ی کار له پاشایانی ژیان بکات، نه له سئ مه جووسه که، نه له دلّ و نه له رۆح و نه له فیکر. که یینی ده رۆین، ده رۆینه ئه و دیوی که نار و ئه و دیوی به رزاییه کان، تا سلاو له کاری نوئ و حیکمه تی نوئ و هه لاتنی زورداران و شه یتانان، کۆتایی خرافات بکه یین، هه وه لئین! جه ژنی له دایک بوونی زه وی بپه رستین! سترانی ئاسمان و ره وتی میلله تان! به نده کان، نه فره ت له جیهان ناکه یین.

مائلئاوا¹⁷

خه زانه! – به لام بوچی له هه تاوی هه تاهه تا په شیمان ببن، گه ر ئیمه له سهر رتیبازی گه ران به دوا ی پرووناکی یه زدانین، – دوور له و خه لکه ی که له سهر وه رزه کان ده مرن.

خه زان. گه مبیبه که مان له ناو ته می وه ستاودا به رزده بیته وه، به ره و به نده ری

(17) ئه نتوان ئاده م ده نووسی: له ته مه نی نۆزده سالان ده رگای پایزی له سهر ده کرتته وه. به لام ده رگا بو سهره تاییه کی دیش ده کرتته وه.

کویره و هری، به رهو شاره زه به لاجه کان که ئاسمانه کانیاں خلتانی گری و چلپاون. ئای بۆ سیپاله گه نیوه کان، نانه خوساوه کانی بهر باران، به دمهستی و هه زاره ها عاشقیش که له خاچیان دام! که واته ئه م حه زیا به شازاده ی هه زاران رۆح و جهسته ی مردووه، رۆژی دهرینه دادگا! جارێکی دی خۆم ده بینمه وه، پیستم قور و پشانه وه کرۆژتویه تی، کرم له قژ و ژیر هه نگلمی داوه، ههروه ها کرمیکی زۆریش دلمی ته نیوه، پاکشاو له نیو نه ناسراوانی بی ته من و بی هه ست... ده کرا له وینده ری بمرده مایه... چ خستنه وه یادیکه! بیژ له که ساسی ده که مه وه.

سلێش له زستان. چونکه وه ززی پالدانه وه یه!

- هه ندی جار، له ئاسمانیش تا چاو بر ده کات که نار و میله تی سپی و دلخۆش ده بینم. به له میکی گه وری زیرین، له ژیره وه م، ئالا ره نگا و ره نگه کانی له بهر سر وه ی به یان، راده وه شیتین. هه موو جه ژنان و هه موو سه رفرازیه ک و هه موو درامایه کم ئافراند. هه ولی ئه وه م دا گوئی نوێ و ئه ستیره ی نوێ، له شی نوێ و زمانی نوێش دابه یتم. وام لیکدا یه وه ده سه لاتیکه ی له سه رووی سه روشتیم ده بی. ئه ی ئیستا، ده بی خه یال و زاکیرم زینده چالکه م! شکۆمه ندی خوازاوی هونه رمه ندیک و حیکایه تخوانیکه!

من! من که به خۆم سیحرباز و ئاگر په رست، گه ردن ئازاد له هه موو ئه خلاقییک، سپی درامه وه به خاک، ئه رکی گه رانم به سه ر سپی دراره و واقیعیکی تالیش ده بی له ئامیز بگرم! هه ی جوتیار! ئایا به هه له یا چومه؟ ئه ری ده بی له بۆ من چاکه خوشکی مه رگ بی؟ له کو تاییدا! داوی لیبور دن ده که م، چونکه درۆم دهر خواردی خۆم دا. با برۆین.

به لام دهستی هاوړپیه ک نییه! له کێ داوی یارمه تی بکریت!

به لێ، کاتی نوێ، به لایه ن که مه وه، گه لێ دژوار تره.

چونکه ده توانم بلێم که سه رکه وتنم ده سگیر بوو: گر کردنه وه ی دان و کلپه ی

ئاگر و هه ناسه ی پشانه وه، ئه مانه گشتی که می هیتور بوونه وه. دوا په شیمانیه کانم یه کئالا ده بنه وه، - ئیره یی بردن به دهر رۆزه که ران و دزان و هاوړپیه ی مه رگ، دوا که وتوان، له هه موو با به تی. - له عنه ت لیکاروان، چ ده بی گه ر داوی تو لئه بکه م!

پیویسته به شیتویه کی ره ها ئازاد بین.

سه روو نه ما: هه نگا وه کائمان سه رکه وتوانه بیاریزین. شه ویکی درێژ!

خوینی هیشکه وه بوو له سه ر روخسارم دوو که ل ده کات و شتیکیشم له دوا به جێ نه ما، جگه له م نه مامه دزیوه نه بیته!... جه نگی رۆحانی چه شنی جه نگی پیوان دژواره؛ به لام، بینینی عه داله ت تا قه له زه تی خودایه.

له گه ل ئه مه ش، هیشتا له دوینین. با پیشه وازی له هه موو تر په یه کی چالاک و نه رمونیانیه کی راسته قینه بکه یین. له گه ل کازیوه دا، به ئارامیه چه کدار ده بین و ده چینه شاره دره وشا وه کانه وه.

چ له باره ی دهستی هاوړپیه که وه بدویم! سوو ده که شی، ده توانم به ئه قینه کوئینه درۆزینیه کان پیبکه نم و ئا پرووی ئه و ژن و میرده درۆزنه ش به رم، - له وینده ری، دۆزه خی ژنانم بین؛ - ده شی هه قیقه تم له ناو رۆح و جهسته ده سگیر بی.

نیسان- ئاب ۱۸۷۳

درهوشانه‌وه

پاش لهه‌ی

هەر پاش نه‌وه‌ی فیکره‌ی له‌ه‌ی خامۆش بووه‌وه.

که‌رویشک‌یک له‌ نیو سانفوا¹ وگوله‌ زه‌نگوله² له‌راوه‌کاندا هه‌لۆتسته‌یه‌کی کرد و له‌ نیو ته‌ونی جال‌جالۆکه‌وه‌ نوێژی بۆ په‌لکه‌زێرینه‌ کرد.

ئای بۆ به‌رده‌ نایابه‌ شاراوه‌کان- خۆ گولانیش سه‌یریان ده‌کرد!

له‌ شارپیه‌ پان و پیسه‌که‌دا شتومه‌ک راخرا، گه‌مبیه‌کان به‌ره‌و ده‌ریای په‌یژه‌به‌ندیش، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌خشه‌کانیشدا، راکیشران.

خوین له‌لای بارب- بلۆ³ چۆره‌ی هات، - له‌ قه‌سابخانه‌کان- له‌ سیترکه‌کان، که‌ نه‌نگوستیله‌ی یه‌زدان په‌نجه‌ره‌کانی زه‌رد هه‌لده‌گه‌راند. شیر و خوین چۆره‌یان هات.

قوندوره‌کان⁴ کولانه‌یان چی کرد "مازاگران" ه‌کان له‌ مه‌یخانه‌کاندا جگه‌ریان ده‌کیشا.

له‌ خانووه‌ گه‌وره‌ شوشه‌به‌نده‌کان که‌ ئاوی لێ داده‌چۆری، مندالان له‌ پرسه‌ن و ته‌ماشای وینه‌ سه‌مه‌ره‌کانیان ده‌کرد.

ده‌رگایه‌ک داخرا، له‌ گۆره‌پانی گونده‌که‌، زارۆله‌یه‌ک له‌ژێر رێژنه‌یه‌کی شیتانه‌دا بازووه‌کانی بادا، هه‌روه‌ها باناس⁵ و که‌له‌بابی مناره‌کانی نه‌وه‌

(1) سانفوا (Sainfois): جۆره‌ گۆگیایه‌که‌ که‌ پووش و په‌لاشکی باشی لێ ده‌سگیر ده‌بیت.

(2) گوله‌ زه‌نگوله (clohette): جۆره‌ گولیکه‌ شتیه‌ی له‌ زه‌نگول ده‌چیت. وشه‌یه‌کی دارپێژاوه‌.

(3) بارب - بلۆ (Barbe-Bleue): حیکایه‌تی "پیرۆل"ه‌، شه‌ش ژنی خۆی ده‌خنکین، خه‌ریکی خنکاندنێ حه‌وته‌م ده‌بیت، له‌لایه‌ن براکانییه‌وه‌ قوتار ده‌کرێ و هه‌ر به‌ده‌ست نه‌وانیش ده‌کوژێ.

(4) قوندور (castor): جۆره‌ ناژه‌لێکه‌، له‌ ناوچه‌کانی نه‌مه‌ریکای باکوور و نه‌وروپادا ده‌ژیت، پتیه‌کانی پشته‌وه‌ی وه‌کو پتیی مرابییه‌، جارن له‌ فه‌روه‌که‌ی کلای پیوان دروست ده‌کرا.

(5) باناس (girouette): له‌ شتیه‌ی تیر، یا به‌ته‌خته‌ دروست ده‌کریت، له‌ شوتنیکه‌ به‌رز داده‌نریت بۆ ناسینی ره‌وتی "با" وشه‌یه‌کی دارپێژاوه‌.

ئاقاره‌ش.

خانم *** ئورگیکی له‌ ئه‌لب دامه‌زراند. نوێژی یه‌که‌مین قوربانی له‌ سه‌د هه‌زار قوربانگه‌ی⁶ کاتیدرال⁶ ده‌به‌سترا.

کاروانه‌کان ئاوابوون و میوانخانه‌ی "سپله‌ندید" له‌ نیو پاشه‌گه‌ردانی شه‌خته و شه‌وی پۆلێندا دروست کرا.

له‌و کاته‌وه‌، مانگ له‌ ده‌شتایی جاتره‌کان گوئی له‌ لووره‌ی چه‌قه‌له‌کان بوو.

ئیکلۆگه‌کان⁷ له‌و کیلگانه‌، به‌خۆیان و قایقه‌په‌کانییه‌وه‌ مرخه‌یان ده‌هات، "ئوخاریس"⁸ پتیی وتم: به‌هار بوو.

- گول بته‌قیتته‌وه‌- که‌فیش به‌سه‌ر پرد و به‌سه‌ر دارستاندا غل به‌ره‌وه‌، چه‌رچه‌فه‌ سیاکان و ئورگه‌کان- بلاچه‌ و هه‌وره‌ تریشقه‌کان- راپه‌رن و غل به‌خۆن-، ئاو و غه‌مگینی، له‌ه‌ی سه‌رخه‌ن و ده‌ریخه‌ن.

چونکه‌ له‌و کاته‌وه‌ی که‌ به‌ند کراوه‌- ئای- به‌رده‌ نایابه‌ حه‌شار بووه‌کان، گوله‌ شکۆفه‌کانیش! چ بێزاربیه‌که‌! شارنیش، جادوباز له‌ نیو ئینجانه‌ی قوربندا په‌نگه‌که‌ی جۆش ده‌دا، نایه‌وی نه‌و شتانه‌مان بۆ بگێریتته‌وه‌ که‌ ده‌یزانی، که‌ نایزانی.

هندالیی

1

ئه‌م بته‌، چاو سیاهو یال زه‌رد، بیکه‌س و کار و دام و ده‌سته‌، له‌ داستانه‌کانیش خانه‌زادتر، چ مه‌کسیکی و چ فینله‌ندی، بواری لاژه‌وه‌رد و سه‌وزه‌لانیکی دژواره‌، به‌که‌ناری شه‌پۆلداری بێ گه‌میدا راده‌کات که‌

(6) قوربانگه (autel): به‌و شوتنه‌ ده‌لێن که‌ که‌شی قوربانی له‌ دور ده‌گیریت، تایبه‌ته‌ به‌ ئایینی مه‌سیحی. وشه‌یه‌کی دارپێژاوه‌.

(7) ئیکلۆگ (Eglogue): جۆره‌ شیعریکی لادتیه‌، لیریکیه‌.

(8) ئوخاریس: بووکی ده‌ریای کالیستیویه‌، قاره‌مانه‌ ژنی حیکایه‌تی ته‌لماکه‌.

به سه ختی ناوی یونانی، سلاقی، سه لیبیان پیج به خشبوه.

له قه راغی دارستانه که دا- گولانی خه ون زه بیان دیت- ده ته قی و ده بریقینه وه - کبیری لیو پرته قال، قاچ له سه ر قاچ له نیو له هبیه کی روشنی به ندکراوی کیلگه کاند، پروتیی سیبه ره، رت ده بیت و په لکه زپینه ده کاته بهر، روهک و ده ریا.

خانمه کان له سه ر هه یوانه نزیکه کانی ده ریا دا دین و ده چن، بچکۆله و زبه للاح، سیاهیکی شهنگی نیو قه وزی سه وز باو، گه وه ره پژاوه کانی سه رزه مینی چه وری ده ون و باخچه ی کپیوه که ده توینه وه، - دایکه جاهیله کان و خوشکه قهیره چاوانی پر حج، سولتانه کان، شازده جلوه رگ رهوت سه خته کان، کیژۆله بیانیه کان و خه لکانی به نه رمونیانیه وه غه مگین.

چ بیزاریه که، ساتی "جهسته ی نازیز" و "دلی نازیز".

2

ئه مه خۆبه تی، کیژۆله مردووه که ی پشت گوله باغه کان- دایکی جوانه مرگه که به پپیلیکانه ی ماله وه دیته خوارئ- گالیسکه ی ناموزایانیش له سه ر له که جیره ی دیت- برا بچوکه که (له هیندوستانه وه!)، له وینده ری، به رامبه ر خورنشین له نیو کیلگه ی خه شخاش. پیره میرده کانیش راست له نیو شووره میخه کینه که نیژراون.

گه لایه کی زپینی زوریش ده وروبه ری مالی جه نه رالی داوه. ئه وانیش له باشوورن. - به ره و خانه به تاله کانیش پیوسته ریگای قمرزی بگرن. کۆشک بو فرۆشتنه، په رده کان دامالراون. رهنگبی که شیش کلپله که ی له گه ل خۆی بردبی.

- ده وروبه ری باخچه ی گشتیش، ژووری پاسه وانه کان به تالان. چه په ره کانیش هه نده به رزن ته نها له به رزاییه کانه وه گویمان له خشپه ده بی. پاشانیش هیچی وانیه که له ژووره وه ببینریت.

کیلگه کان به ره و کۆلیته کان به رزده بنه وه که بی که له شیرن، بی سندان.

ئیکلۆز به رزکراوه ته وه. ئای نازاره کان⁹ و ئاشی ساراگان، دورگه و ئاسیاوه کان!

گوله ئه فسووناوییه کان گرزه بیان دیت. لیژاییه کانیش رایده ژهنن. ئاژۆله هه ره که شخه کانیش هامووشو ده که ن. هه وریش له سه ر ده ریا دروستبو له هه تاهه تایبی فرمیسکه گه رمه کانی چر ده بیته وه.

3

له دارستانه که دا بالنده یه ک هه یه، نه غمه کانی راتانده وه ستینی و سوورتان هه لده گه رینتی.

سه عاتیک هه یه زهنگ لی نادات.

زه لکاویک هه یه هیلانه ی ئاژۆلیکی چه رموی تیدایه.

کاتیدرالییک شوژ ده بیته وه و ده ریا چه یه ک سه رده که ویت.

گالیسکه یه کی بچووک له ناو پووش و په لاشی به جیه پیلراوه، یا به غار له ریگا به ئویه نارایشکراوه کاند دیته خوارئ.

تییپیکی ئه کته ری بچوکه پۆشته، له ریگای قه راغ جه نگه له که به دی کران.

له کۆتاییدا، که برسی یا توینوو ده بیت، یه کچی راوت ده کات.

4

من پیرم¹⁰ و له م بهر هه یوانه دا خه ریک نویژ کردنم- هه ره که کو ئاژۆله ئاشتی خوازه کان تا ده ریا ی فه له ستین ده له وه رن.

من زانایه کی خاوه ن قه نه فه یه کی رهنگ تاریکم. چل و باران خویان ده دنه بهر په نجه ره ی کتیبخانه.

من پیاده ره وه ی ریگای دووری قه راغ دارستانه کورته بنه کانم، دهنگی قه لبه زه ی ئیکلۆزه کان شه قاوه کانم داده پۆشن. قه ده ریک خه مۆکی پۆد ره ی

(9) نازاره کان: مه به ست له نازاره کانی عیسای کوری مه ریه مه.

(10) لیبه پیر به مانا ئاینیه که ی به کار هتیراوه، به رامبه ره به "قدیس" ی عه ره بیبه.

به لآم شازاده، له كوټشكه كه یدا، له ته مه نيكي ناساييدا مرد. شازاده
نه جنده كه بوو، نه جنده كه ش شازاده.
بو ټاره زوومان موسيقای عاريفانه مان كه مه.

پيشانگا

قوشمه چييه هره به هيزه كان. هه نديكيان ده ستیان به سهر جيهانه كانتانا
گرت.

به بې پتويستی و بې ټوهی په لهی ټوهيان بيت كه توانا به ده گمهن و
ټه زموني هوشياربیه كانتان بخه نه كار. چ زه لامي پيگه يشتون! چاوه
ټه بله قه كانيان هره چه شنی شوی تاوستان، قرمزی و سیا، سی رهنگينه،
پولاين، رهنگين به ټه ستيرهی نالتونی، روخسار شپواو، قورقوشمين،
رهنگ زهر، سووتاو، دهنگ كه رخی به فيز! به توند و تيزی باق و بريقانه
رييان ده كرد: - چه ند لاو ټيك هه ن- ټای فريشته، چون ته ماشيان ده كرد؟
خاوه ن دهنگی سامناك و سه رچاوهی ترسن. بو شار نيران تاكو پشت
ټه ستور بن، به كه شخه بييه کی قيزلتهاتوو پوشته بوو.

ټای به هه شتی سه ختی چاره گرزی هار! به راوردكاری له نيوان
دهرويشه كانتان و گالته جاربييه ديمه نييه كانی تراندا نييه. به جلويه رگی
تازه داهينراوه كانی زهوقی خه ونیكي ناخوش، شپوهن و تراژيدبايه كانی
ريگر و نيمچه خاوه نده روحانييه كان ده نوټين كه هه روه كو ټوهی كه
هه رگيز له ميژوو و ټاينه كاندا نه بوو بن. چينييه كان، هوتينتويه كان،
بوهيميه كان، كورته بنه كان، كه متياره كان، مولوخه كان، شيتتويه كونه كان،
شه يتانه سامناكه كان، ده له سهی ميللی و دايكانه، له گه ل راوه ستان و
نهرمونيانی ټاژه له كان ټيکه ل ده كهن. توانای نواندنې شانؤنامهی نوئ و
سترانی كيژوله كانيان هه بوو. شاپه ری وهستا، شويتن و كاره كته ره كانيان
ده گورئ و كو ميداي موعناتيس بوويان پيشكه ش ده كرد. چاوان گرگرتوو،
خويتيش دم به گورانی، ټيسقانه كانيش ده كشان و فرميسك و توره

سووره كانيش چوره يان ده هات. گالته جاربييه كانيان، يا ترسه كانيان،
ده قيقه به يا چند مانگيكي ده خاياند.
ته نها منم خاوه نی كليلی ټه م پيشانگا كيويه.

په يکه ريکی کون

كوره زرافه كهی "پان"¹² ده وری ته وټلت تاجه گوليلكه، ترتي كيويه ش
به ده وری چاوانت، دوو هه لمتی نايابن، ده جوولينه وه. رومو ته ت خلتانی
شهرابی قاوهی بووه، ټاوا ده بن. دانه كانت ده برسكيتنه وه. سينه ت چه شنی
سيتار، له هه دوو باله زيرينه كه تيشه وه ټاواز به رزده بيتنه وه. دلته له ناو
ټه و سكه ليده دا، كه جووته سيكسی تيا نوستوه. پياسه بکه له شه وان،
به شيرينييه وه ټه م سمتت به جوولينه وه، ټه و سمته ی ديش، هه روه ها رانی
چه پتيش.

بوونه وهری جوانی

به رامبه ر به به فر بوونه وه ريکی جوانی و بالا به رز. فيكه ی مهرگ و بازنه ی
موسيقايه کی نرم، ټه م جهسته ی په رستنه، فراوان ده كات و به رزی ده كاته وه
و چه شنی تارماييه ك هه لده له رزی، برینی قورمزی و وسيا له و جهسته
شه نگه دا قه لبه زه ده كا. رهنگی تاييه تی ژيان تاريك هه لده گه ری، سه ما
ده كا، له ده ورو به ری روانگه¹³ به رز ده بيتنه وه، له وشوتينه ی كه بيناسازی
ده كری.

موچرکه كانيش به رزده بنه وه و ده مرخين، تاميكي هاجی ټه م شويتنه واران
به فيكه ی مهرگ و موسيقايه کی كه رخ پر ده بيت كه جيهان، دوور له
پشتمان ه وه، توري هه لده داته سه ر دايكي جوانيمان. - ده كشيته وه و ريک

(12) (Pin) پان: کوری "دیرمینه"، له میتیولژی یونانیدا خاوه نديکی پاسه وانی ميگهل و
سروشت و كه سكاپی ده كرد.

(13) (vision) روانگه: رؤیه.

را ده وه ستي. ئاي! ئيسقانه كامان به جه سته ي ئاشقيكي نوي داپوشراون.

ئاي بۇ پوخسارتيكي خۇلە ميشين، ته غراي¹⁴ يال و بازووي كريستالين! ئو توپهي كه پتوبسته بكه ومه سهري له نيو تيكهل و پيكه ليبي دره خته كان و هه واي سووكدا.

ژينه كان

1

ئاي بۇ شه قامه فراوانه كانى ولا تى پيروز، بۇ هه يوانه كانى په رستگا! چيان له براهمان كرد، كه قسه نه سته قه كانى¹⁵ بۇ راڤه ده كردم؟ له و كاته وه، له و شوپنه وه، پيره ژنه كانم ده بينى! ساته زيوينه كان و هه تا وه كه ي ته نيشت رووياره كانم دپنه وه ياد، ده ستي ئاوايي له سه ر شانم، ده ستبازيه كانيشمان له نيو كيلگه ي بيته ردا.

پوه كو تى قىرمزى به ده وورى بيره كامدا گززه يان دى. - دوور خراوهم ليرانه، ديمه نيكم بينى كه هه موو شاكاره دراماتيكييه كانى هه موو ئه ده بياتى له سه ر نواندرا. سامانه ناموكانتان پى نيشان ده دهم. به سه ر ميژووي ئو كه نجينانه دا راده مينم كه دوزيتانه وه. ئو وه ي داها تووش ده بينم! حيكه تى من چه شنى پاشه گه ردانبي جى قىز لى بوونه وه يه. ئه رى ده بى عه ده مى من چ بيت به رامبه ر به و حه په سانه ي كه چاوه پروانتان ده كات؟

2

من داهينه ريكم گه لى شايسته ترم له وانه ي كه پيش من هاتون، به لكو له موسييقاژه نيكيش زياتر، كه شتيكي دوزيبه وه چه شنى كليلى

(14) ته غرا: له بنه ر تدا ئم وشه به توركييه. جوړه نه خشيكه كه له ديوتكي پاره يا له سه ر پارچه زيو و خشلدا ده كريت.

(15) مبه ست له قسه نه سته قه كان: "سفر الامثال" كه له عه ده ي كو ندا هه يه.

خوشه ويستى. ئيستاش نه جييزاده ي گونديكي تفتى خاوه ن ئاسمان نيكي قرچوك، هه ولى ئوه ده دهم كه يادگارى منداليم، ده روزه كهر و شاگرد، يا هاتن به قابقا به وه و ده مه ته قى و پينج شش بيوه ژنه كه و چه ند شاييه كيش كه كه لله ي رهم ئو وه ي لى قه ده غه ده كردم كه بگه مه ئاستى ئاوازي هه قاله كانم، به ينمه وه جوش. له و به شه دل خوشيه خاوه ندييه م په شيمان نيم: هه واي هه ژارى ئم ئاوايييه تاله به شيوه يه كي راده به ده ر گومانه سه خته كه م ئا و ده دا. به لام ئيتير ئم گومانكاريه ناكه ويته كار، سه ره راي ئه مه ش له ژير ركي تى هه ژانتيكي نويم. - چاوه روانى ئو وه م كه بيمه شيتيكي زور شه رانى.

3

دوانزه سالان ده بووم، له هه و ره بانتيكدا حه پس كرام، جيهانم ناسى، كو ميدياي مرو قايه تيم نه خشانم. له نا و عه مبارتيكدا فيرى ميژوو بووم. له چه ند جه ژتيكي شه وانه ي يه كى له شارانى باكوور، تووشى ژنى هه موو هونه رمه نده كو نه كان هاتم. له قه يسه ريه كي كو نى پاريسدا زانياريه كلاسيكييه كانيان پى وتم. له باله خانه يه كي كه شخه به روزه لات ئابلوقه دراو كاره مه زنه كه م ئه نجام دا. خه لوه تى ده گمه نم تيا برده سه ر. خو تيم ده وله مه ند كرد. ئه ركه كه م بۇ گه رايه وه: به لكو پتوست به خه وبينينش ناكات. له هه قه تدا من خه لكى ئو ديو گو رم¹⁶، داديش نييه.

سه فهر

زورم بينى. روانگه م له سه ر هه موو ئاوازيك قبول كرد.

زورم چنگ كه وت. قيژه و هاژه ي شاران، له ئيواره دا، له ژير هه تاودا و هه مپشه .

(16) ئو ديو گو ر "outr-tombe": هيمايه بۇ شاتو بريان (1768-1848) له ژير ئم ناو نيشانه ياداشته كانى ده نووسى.

زۆرم زانی: هه‌لۆیسته‌کانی ژبان- ئای بۆ قیژه و هاژه و ئای بۆ روانگه!
سه‌فه‌ر به‌نبۆ سۆز و هه‌را و زه‌نای نوێ!

شاهانه

سه‌به‌نیانیك، له‌لای میلیله‌تیکي گه‌لێ شیرین، ژن و پیاویکی شه‌نگ له‌ گۆره‌پانی گشتیدا هاواریان ده‌کرد. "هاوارییانم ده‌مه‌وێ بیسته‌ شازن!
ده‌مه‌وێ بیمه‌ شازن!" پیده‌که‌نی و هه‌لده‌له‌رزى. بۆ هاوارییه‌کانی ده‌ریاره‌ی
کشوفات و نه‌زمونه‌ کۆتایی پێ هاتوه‌کانی قسه‌ی ده‌کرد. یه‌ک به‌سه‌ر
ئه‌وی تر دا ده‌بوورایه‌وه.

له‌ راستیدا ئه‌و تاق به‌یانییه‌ بوونه‌ پاشا که‌ رایه‌خه‌ ئه‌رخه‌وانییه‌کان له‌سه‌ر
خانوه‌کاندا به‌رز ده‌کرانه‌وه، هه‌موو پاش نیوه‌رۆیه‌که‌ش به‌ره‌و دارستانی
دار خورماکان هه‌نگاویان ده‌نا.

بۆ عه‌قاییک

ترپه‌ی قامکیکت له‌سه‌ر ده‌هۆله‌که‌ هه‌موو ده‌نگه‌کان نازاد ده‌کات و
هاوئاواییه‌کی نوێ ده‌ست پێ ده‌کات.

هه‌نگاویکی تو، سه‌ره‌له‌دانی پیاوانی نوێیه‌ سه‌ره‌تای ره‌وتیانه‌.
سه‌رت پشتمان لیده‌کات: ئه‌قینی نوێ! سه‌رت ئاورمان لێ ده‌داته‌وه،
ئه‌قینی نوێ "بگۆره‌ قه‌ده‌رمان، ئافاقمان بده‌ له‌ بیژنگ، به‌کات ده‌ست پێ
بکه‌"، زارۆکان سترانت بۆ ده‌چرن. "گه‌وه‌ری به‌خت و نیازمان به‌ره‌و کێ
ده‌که‌یته‌وه‌ بیکه‌وه" تکات لێ ده‌که‌ن.

له‌ هه‌میشه‌یییه‌وه‌ هاتوو، به‌ره‌و هه‌موو جیگایه‌ک راده‌بوورێ.

چێشته‌نگاویکی مه‌ستانه

ئای خیر و ئای جوانیم! که‌ره‌نای سامناک چیترا ساومه‌ ناکات! تابله‌زی
ئه‌جندانه‌! بۆ یه‌که‌مین جار، شاباش بۆ کاریکی سه‌خت و بۆ جه‌سته‌ی
سه‌مه‌ره‌. ئه‌مه‌ له‌ژێر پیکه‌نینه‌ی منالاندا رووی دا، هه‌ر به‌وانیش کۆتایی

دیت. ئه‌م ژه‌هره‌ له‌ ده‌ماره‌کانماندا ده‌می‌نپه‌سته‌وه‌ تاكو که‌ره‌نا ژه‌نه‌کان دوور
ده‌که‌ونه‌وه، ئه‌و کات به‌ره‌و نه‌شازی کۆن ده‌گه‌رپینه‌وه. ئای که‌ ئیسته‌ ته‌واو
شایانی ئه‌م نازارانه‌ین!

به‌گه‌رموگورپییه‌وه‌ ئه‌و په‌یمان سه‌رووی مرۆفانه¹⁷ کۆیکه‌ینه‌وه‌ که‌ بۆ جه‌سته
و رو‌حی دروستکراومان دراوه: ئه‌م په‌یمان، ئه‌م شیتیه‌! ئه‌م نه‌رمونیاییه‌،
ئه‌م زانیارییه‌، ئه‌م توند و تیژییه‌! سۆزیان داینێ که‌ دره‌ختی چاکه‌ و خراپه
له‌ نیو ئه‌م سیبه‌ره‌دا بنیژین، پاکیزه‌ی زۆرداریش بگواستریته‌وه، تاكو
ئه‌قینی هه‌ره‌ خاوتیمان به‌ین. به‌م کتویرییه‌ ناتوانین ده‌ست به‌سه‌ر ئه‌م
ئه‌به‌دییه‌ته‌ داگیرین. به‌بلاو بوونه‌وه‌ی گولا و کۆتایی پێ دیت. پیکه‌نینه‌ی
زارۆلان، بیده‌نگی کۆیلان، زوه‌دی عازهبان، سامناکی سیما و شتانی
ئیره‌، به‌یادگاری ئه‌م ئیواره‌یه‌ پیروژ بیت. ئه‌مه‌ به‌ده‌للی ده‌ستی پیکرد و
ئه‌مه‌ش به‌فریشته‌ی کلبه‌ و شه‌خته‌ کۆتایی هات.

ئیسواره‌یه‌کی بچووی مه‌ستی پیروژ! به‌لایه‌ن که‌مه‌وه‌ له‌ پیتاوی ئه‌و
ده‌مامکه‌ی که‌ دلت پێخۆش کردین. دلنیات ده‌که‌ین، مه‌نه‌جی! ئیمه‌ ئه‌وه
له‌ یاد ناکه‌ین که‌ دوپنێ پیروزیایی ته‌مه‌نی هه‌ر یه‌کیکمانت کرد. ئیمه
بروامان به‌ژه‌هر هه‌یه. ئیمه‌ ده‌زانین هه‌موو روژی هه‌موو ژبانمان به‌خشین.
ئا ئه‌مه‌یه‌ سه‌رده‌می پیاوکوژان.

رسته

کاتی جیهان ده‌بیته‌ تاقه‌ جه‌نگه‌لیکی ره‌ش بۆ چوار چاوه‌ی واق
ورماومان، -ده‌بیته‌ که‌ناری بۆ دوو مندالی دل‌سۆز، - ده‌بیته‌ خانووی
مۆسیقا بۆ دلۆفانی رو‌شمان، - ده‌تدۆزمه‌وه.

لیره‌ تاقه‌ پیره‌میردیکي ته‌نها هه‌یه، هیمن و جوان، به‌ "که‌شخه‌یه‌کی نامۆ"
ده‌وردراوه، - له‌به‌ر ده‌مت کړنۆش ده‌بم.

با هه‌موو یاداشته‌کانتم هیناییته‌ دی، -با ئه‌و که‌سه‌ بم که‌ بتوانی
بته‌ستیته‌وه، - ده‌تخنکینم.

(17) سه‌رووی مرۆفانه: (surhumain): فوق‌الانسانی.

کاتی گه لئ به هیز ده بین، - کئی پاشه کسه ده کات؟ یا زور دلخووش - کئی ده بیته قه شمر؟ کاتی گه لئ شه رخواز ده بین، - ده بی چمان لئ بکه ن؟ خو ئارایش که ن، هه لپه رن، پیتکه نن. - هه رگیز ناتوانم خووشه ویستی له په نجه ره وه تور هه لده م.

- هاوړیته ده روزه که م، زارو له ی زه به للاح! چندی له لات وه کویه که، ئەم چاره ره شیبه و ئەم بگره و بهردانه و ئەم په شیوی منهش. خو ت پیمان هه و ه گریده به دهنگی موسته حیل، به دهنگت! کوزکه شیکی تاقانه به بو ئەم بی هیواییه چلپسه.

چپشته نگاویتی هه ورینی گه لاو پت، تامی خو له میش له هه وادا ده فری، - بونی ته خته له کوانودا عاره ق ده کات، - گوله کان خوسان - ویرانی پیاسه - غه می جو گه له ی کیتلگه کان - بوچی تا ئیسته گه مه ی زارو لان و بوخور نییه؟

گوربسیکم له زهنگوله به که وه بو زهنگوله به کی دی راکیش، تاجه گولینه شم له ده لاقه به که وه بو ده لاقه به کی دی، زریزه ی زپرنیشم له ستاره به که وه بو ستاره به کی تر و سه ما ده که م.

ئو گوله به رزه به بی وچان دوو که ل ده کات. چ جادو و بازی له سه ر خو رنیشی چه رمگدا هه لده ستی؟ چ چرووی و نه وشه یی دینه خواری؟

کاتی پاره و پوولی مبلله ت له جه ژنی برابه تی خه رج ده کری، زهنگیتی ناگرینی په مه بی له ناو هه وردا ده زرنیگه ته وه.

تامی مه ره که بیکی چینی خووش زیندو ده بیته وه، پودره به کی ره ش به هیوایی ده باریته سه ر دوینی ئیوارم. چرای چلچرا خاموش ده که م و ده هاو پتزه سه ر رایه خو روو له سیتبه ره که م، کیژنه کانم! شازنه کانم! ده تانینم!

کریکاران

ئای بو ئەم چپشته نگاوه گه رموگوره ی مانگی شووباته. باشووری سه غله تکه ر دیت و یاداشتی ئیمه ی عه به سی و به ده ختیبه لاهه کانمان زیندو ده کاته وه.

هینریکا ته نووره به کی لوکه ی چوارگوشه ی سپی و بوری هه بوو، پیتی ده چوو له سه ده ی رابووردو و شدا له به ری کردیبت، کلاویکی ئویه دار و له چکیکی ئاوریشمیش. ئەمه غه مگینتر بوو له پرسه به ک. له قه راغ شاردا پیاسه مان ده کرد. که شیش هه ورین بوو، ئەم بای وه شته ش هه موو بو ن ناخوشه کانی باخچه هه لکرو زاره کانی کیتلگه هیشکه وه بووه کانی بو ده هینانین. له زولکاویتک که سیلاوی پاشماوه ی مانگی رابووردو بوو، له رچه به کی به رزدا، ماسیبه به کجار بچوو که کانی نیشان دام.

شار و دوو که ل و ته قه ته قی کاسبکاره کانی، له و ریگاویانه دا دوامان ده که وت. ئای بو جیهانیکی دی، دانیشتون له لایه ن ئاسمان و سببه رانه وه پیروزیایان لیکرا. باشوور، رووداوه کویره وه ریبه کانی مندالیم، بی هیواییه کانی هاوینه م، ئەو به شه فه زیعیه ی هیز و زانیاریه م که هه میسه به خت لیم دوور ده خاته وه، ده هینیتته وه یادم. نه خیر! ئیمه هاوین له م ولاته قرچوکه نابهینه سه ر که هه میسه ماره پراوی هه تیوین. ده مه وی ئەم بازوه ره قه چیتر ئەم وینه ی ئازیز رانه کیشی.

پرده کان

ئاسمانی کریستالیبه خو له میشینه کان. وینه ی ناموی پردان، ئەمانه ریکن و ئەوانه قوقزین، ئەوانی دیش لیژده بنه وه و گوشه یی به سه ره ئەوانه ی پیتشوو دا ده چه میتنه وه، ئەم وینانه ش له بازنه روشنه کانی که نالدا نوی ده کریته وه، به لام هه موو سووک و دریتز که که ناره کان هه لگری گومبه زه کانم نزم ده بنه وه و بچووک ده بنه وه. هه ندی له و پردانه هه لگری کولیتن. هه ندیکیان هه لگری ستوونی چاروگه ن، ئیشاره ت و په رژیینه شاشه کان. ته خته نیرومیبه چکوله کان تیهه لکیشی ده بن، داده چوړین، تیله کانیش

به سهر که نارەکاندا بەرز دەبنەو. چاکەتییکی دەبینریت، رەنگی جلوبەرگی تر و نامیتری مۆسیقاییش. ئایا ئەمانە ئاوازی میللین، یا پارچە کۆنسترتی نەجیبزادەکانن، یا پاشماوەی سروودە جەماوەرییەکانن؟ ئاو شین و بۆرە، پان وەکو بازووی دەریا، - پزیسکیکی سپی لە ئاسمانەو دەیتە خواری و ئەم کۆمیدیا بە خاپوور دەکات.

شار

من رێبوارێک و هاوئیشتیما نییە کەم قەد بێزاری شاری نییم هەست بەنوێتی بکا، چونکە بەدەرە لە هەموو زەوقە باوەکان، بۆ پازاندنەو دەرهووی خانووەکان، هەر وەها بۆ نەخشە شارهکەش. لێرە هەست بەهیچ شۆتەواری ئاسەوارێکی پەرسا ناکەن. زمان و رەوشت گەراونەتەو هەرە ئاسانترین شێوەی دەربڕینیان، لە کۆتاییدا! ئەو ملیۆنەها خەڵکەش کە پێویستیان بەیەکتەناسین نییە، بەشێوەیەکی هاوچوو، پەرورده و پیشە و پیری دەهینن، کە پێویستە رێڕەوی ژیان بەچەندین جار کورتتر بێت لەووی کە ئاماری شیتی میللەتانی کیشوهر دەیکات. بەم جۆرە لە پەنجەرە کەمەو تارمایی نوێ دەبینم، لە نێو ئەستوورایی و دوو کەلی ئەبەدی رەژوو و سێبەرە دارستانیە کەمان، شەوی هاوینەمان لوول دەدات! خوداوەندی تۆلە نوێش، لە پیش خانووە قنجه لادییە کەم کە نیشتمان و دڵمە، چونکە لێرە هەموو شتی بەمە دەچیت، - مەرگی بێ گریان، کچۆلە چالاکەکان و کارکەرە کەمان، ئەقینیکی رەشبین، تاوانیکی دلرفین لە نێو چلپاوی شەقام دەدرەوشیتەو.

شوین پاچکە

لای راست کازێوی تاوستان گەلا و هالاو و دەنگە دەنگی سوچی ئەو باخچە بە لە خەو هەلەستین، تەپۆلکەکانی لای چەبیش لەسەر سێبەرە وەنەوشەییەکاندا هەزاران شوین پاچکە رێگای شێداری گرتۆتە خۆ. خۆپیشاندانی ئەجدان. لە راستیدا: گالیسکە ی پر لە ئازەلی دارینی

ئالتونی، ستوونی بەلەم و پەرۆی رەش، لە نێو غارغارینی بیست ئەسپی سیرکی خالخال، زارۆلە و پیاوانیش لەسەر پشتی ئازەلە هەرە واق و پرمایەکانیان، بیست گالیسکە، کۆم و ئارایش بەبەیداخ و گولدار مینا گالیسکە کۆن و ئەفسانەییەکان، پر لە منداڵ و توالی گەشاو، بۆ خۆپیشاندانیکی گوندیانە قەرغ شار. - تەنانەت تابووتەکانی ژێر کەپری شەوین، کلاو ئەبەنووسەکانی بەرز دەکردهو، جوانووە شین و رەشەکانیشی دەقۆزتەو.

شاران

ئەمانە شارن! میللەتیکە لە پیناوی ئەلیگانیزەکان¹⁸ دروست کران و لوینانەکانی خەونیش. شالی¹⁹ کریستالین و دارستانیکی لەسەر هینلی ئاسن و خرۆکە نەبێنراودا دەجوڵینەو. دەرچە ی چیا ئاگرپزینەکان بەتۆپەل و لقە دارخورمای مسین زینار بەستن، بەشێوەیەکی هاوئاواز لە نێو گێردا نەعەرەتە دەکەن. جەژنە ئەقیندارەکان بەسەر جۆگە لە هەلوا سارووەکانی پشت شالیکاندا زربنگەیان دیت. راولە زەنگۆل لە گەرۆوەکاندا هوار دەکات. کۆمەلە گۆرانپێژە زەبەللاحەکان بەجلوبەرگەکانیانەو غار دەدەن و هەر وەکو تیشکی دۆندەکانیش بریقەیان دیت بەیداغەکان. لەسەر خانووەکان، لە نێو ئەندەکاندا "رۆلان"ەکان²⁰ جوامیتری خۆیان جار دەدەن. لەسەر تەنگەرێیەکانی خەرەند و لەسەر خانووەکاندا بریقە ی ئاسمان چارۆگە هەلگەرەکانی پاپۆران ئارایش دەکات. دوایە دوای دارمان جەژنی کیلگە بەرزەکان کە تیا بە سەنتۆریسە²¹ فریشتەییەکان لە نێو هەرەس هینانی بەفردا پیش دەکەون. لەسەر ئاستە هەرە بەرزەکانی لوتکەشدا، زەرباپەک

(18) ئەلیگانی: زنجیرە بە تەپۆلکە و گردن لەنیوان پەنسلانیا و فرجینیا.

(19) شالی: جۆرە خانوویە کە بەتەختە و دار دروست دەکەیت لە ناوچە شاخاویەکاندا.

(20) رۆلان: لە رۆمانەکانی چاخەکانی ناوئەندا، ناوی قارەمانیکە، سەرلەشکری خاچەرستانە. رامبۆل شێوی کۆ بەکاری هیناوە.

(21) سەنتۆریس: جۆرە ئەسپیکە پێشەووی چەشنی مەرۆقە و پاشەووی وەکو ئازەلیکی ئەفسانە بە. بەگۆرە ی ئەفسانەکان گوا بە کاتی خۆی ژیاوە.

به‌له‌دايكيونى ئەبەدىي قينوسى شلەژاوه، پر له پاپۆره مۆسقىيايىبه‌كان و هه‌را و هورباي مروارى و به‌رده‌نايابه‌كان، - ده‌رياش هه‌ندى جار به‌تيشكىكى كوشنده‌ي تاريك داده‌گيرسى. له‌قه‌دپالە‌كاندا ده‌سكه‌نه‌ي گولئى گه‌وره‌به‌قه‌د چه‌ك و په‌رداخه‌كانمان مرخه‌ي ديت. له‌نشپوه‌كانيش كاروانى جنۆكه‌ي خه‌ونه‌كان، ره‌نگ شى و ماستين²² سه‌ر ده‌كه‌ون. له‌ويتنده‌ريش، پييه‌كان له‌نيو درك و دال و سۆلاڤدا، كه‌له‌كيوييه‌كان شيرى ديانا²³ ده‌مژن. سۆزانييه‌كاني²⁴ قه‌راغ شار ده‌گرين، مانگيش ده‌سووتى و هه‌نسك ده‌دات. قينوس ده‌چيسته‌ئه‌شكه‌وتى ئاسنگه‌ران و ده‌رويشانه‌وه. كۆمه‌له‌قه‌لايه‌ك بيري ميلله‌ت ده‌چرن. له‌و كۆشكانه‌ي كه‌به‌هيسقان دروست كراون، مۆسقىيايه‌كي ناديار به‌رزده‌بيسته‌وه. گشت ئه‌فسانه‌كان گه‌شه‌ده‌كهن، هه‌له‌په‌كانيش خۆ توپ ده‌دن له‌شارۆچكه‌كان. به‌هه‌شتى باهۆزه‌كانيش هه‌ره‌س ده‌هين. كيوييه‌كان به‌بى و چان له‌جه‌ژنى شه‌ودا سه‌ما ده‌كهن. بۆ سه‌عاتيك چوومه‌ناو قه‌له‌بالغى شه‌قاميكي به‌غدا و بۆ كاريكي نوئ تپييك گۆراني ده‌چري، له‌ژير شه‌ماليكي چردا، ده‌خولامه‌وه به‌بى ئه‌وه‌ي بتوانم خۆ له‌و تارماييه‌ جوانه‌ي شاخان بياريزم كه‌ وای پيويست ده‌کرد تووشى يه‌كتر بن.

چ بازويه‌كي چاكن، چ كاتيكي خۆشه‌كه‌ ئه‌و ناوچه‌يه‌م بۆ ده‌گه‌رنيسته‌وه كه‌ وه‌نوز و هه‌ره‌بچووكترين بزوتنه‌وه‌ي لپوه‌دیت؟

دوو ده‌رۆزه‌كه‌ر*

برای به‌سزمانم! چ شه‌ويكي سه‌ختم چيشت!" له‌م پرۆزه‌يه‌دا هه‌چم چنگ نه‌كه‌وت. به‌نوقساني ئه‌و گه‌مه‌م پيكره‌. به‌هۆي هه‌له‌ي من په‌نگي گه‌رايینه‌وه مه‌نفا، دوو كۆيله". ئه‌و شووم و بى تاوانييه‌كي گه‌له‌ي نامۆي بۆ

(22) ماستين: ئاوه‌لئاوه‌ بۆ ماست. وشه‌يه‌كي دارپيژراوه.

(23) ديانا: خوداوه‌نديكي ئيتاليياييه‌.

(24) سۆزانييه‌كان: مه‌به‌ست ئه‌و ئافره‌تانه‌يه‌ كه‌ هه‌ميشه‌ له‌ گه‌ل باخوس دان: خواوه‌ندی مه‌ي و رايواردن.

(*) مه‌به‌ست "رامبۆ" و فيرلين"ه.

ده‌خواستم، پاشان هۆكاري پارايي ده‌خسته‌سه‌ر. به‌گالته‌جارپيه‌وه وه‌لامى ئه‌و جيهانه‌ ئه‌هرمه‌نييه‌م ده‌دايه‌وه و ده‌چوومه‌به‌رده‌م په‌نجه‌ره‌كه‌. له‌پشت گونده‌كه‌ي كه‌ تپيى مۆسقىقاژه‌نى ده‌گمه‌نى لپوه‌رته‌ ده‌بوو، تارمايى كه‌شخه‌يي شه‌وي داها تووم ده‌خولقاندا.

پاش ئه‌و خۆخافلاننده‌ته‌ندروستييه‌ (كه‌م تا زۆر)، ده‌چووم له‌سه‌ر رايه‌خيكي پووش راڤه‌كشام. به‌لايه‌ن كه‌مه‌وه هه‌موو شه‌وي، هه‌ر كه‌ ده‌نووست، برائى كه‌ساس هه‌لده‌ستا، ده‌م گه‌نيو، چاوه‌لكۆلراو، - هه‌روه‌كو ئه‌وه‌ي خۆي له‌خه‌وندا ببيني! - به‌ره‌وه‌هۆله‌كه‌ راڤه‌كيشام هاواري خه‌ونه‌گه‌لخۆ خه‌مۆكييه‌كي ده‌کرد.

له‌ راستيدا به‌هه‌موو ورياييه‌كي هه‌رمدا، ئه‌وه‌م گرتته‌ئسته‌وه‌ كه‌ بيگه‌رپنمه‌وه دۆخه‌سه‌ره‌تاييه‌كه‌ي كه‌ كورپ هه‌تاو بو، - ويئل ده‌بووين، توئيشوومان شه‌رابي ئه‌شكه‌وتان و پسكيئي رتيگاوبان، منيش به‌په‌له‌ بۆ دۆزبنه‌وه‌ي شوپتيك و شپوه‌يه‌ك.

شاران

ئه‌كه‌رپۆلي²⁵ په‌سمى ته‌حه‌دداي بۆچونه‌ هه‌ره‌زله‌كان ده‌كات. مه‌حاله‌ ده‌رپيني رۆژيكي ته‌لخ له‌لايه‌ن ئاسمانيكي خۆله‌ميشيني به‌رده‌وام، ده‌روشانه‌وه‌ي ئيمپراتۆري خانوبه‌ره‌كان و به‌فرى ئه‌به‌دى سه‌رخاك. به‌زه‌وقى زليه‌كي نامۆوه هه‌موو سه‌رسورپنه‌وه ئاريشته‌كتوره‌ كلاسييه‌كانيان لاسايي كرده‌وه. ده‌چمه‌ پيشانگاي تابلۆ له‌ باره‌گايه‌ك كه‌ بيست جار له‌ هابتۆن- كورت²⁶ فراوانتره‌. چ تابلۆيه‌ك! نه‌بوخوزه‌سريكي نه‌روييجي په‌يژه‌كاني وه‌زاره‌ته‌كاني دروست كرد، ئه‌و فه‌رمانبه‌رانه‌ي كه‌ تاكو ئيسته‌هه‌ر توانيم چاوم پيشان بكه‌ويت له‌ [...] ²⁷ به‌فيزاتر، به‌رامبه‌ر ديمه‌نى پاسه‌واناني كۆله‌گه‌كان و وه‌ستاكاني بيئا هه‌له‌رزيم. به‌گرت كردنه‌وه‌ي

(25) ئه‌كه‌رپۆل: به‌شپيكي هه‌ره‌به‌رزي شاره‌كاني گرتكه‌.

(26) هابتۆن- كورت: خانوبه‌ره‌يه‌كي شاهانه‌يه‌، له‌ نزيك له‌نده‌ن.

(27) له‌ ده‌ستتوسه‌كه‌ي رامبۆ، ئه‌م وشه‌يه‌ ناخوتندرپته‌وه‌.

خانوبه ره‌کان له شیوهی کۆمه‌ل، حه‌وش و سه‌رخانووه‌کان داخراو عاره‌بانچیه‌کانیان دهرکرد. باخچه‌گشتیه‌کانیش سروشتیه‌کی سه‌ره‌تابی ده‌نوێتن که هونه‌ریکی بالا ته‌نجامی دابیت. گه‌ره‌که به‌رزه‌که‌ش به‌شی له وه‌سف به‌ده‌ری تیدایه: بازووی ده‌ریا، بی به‌له‌م، چینه ته‌ززه‌شینه‌کانی نیو کۆرنیشه‌کان که هه‌لگری مۆمدانی گه‌وره‌ن، لول ده‌دات. پردیه‌کی کورت ده‌چیته سه‌ر ده‌روازه‌یه‌کی نه‌ینی ژیر گومه‌زی سانت- شاپیل. ته‌م گومه‌زه قه‌لغانیه‌کی پۆلایی هونه‌رییه، ته‌وه‌ره‌که‌ی نزیك پانزه هه‌زار پیه.

له‌به‌ر چهند خالیکی تیه‌په‌رگه‌ی مسین، سه‌ر خانوو‌کان، په‌یژه‌کان که ده‌وری سالتون و کۆله‌گه‌کانیان داوه، وام هه‌ست کرد که ده‌توانم قوولایی شاره‌که‌ی پێ بزاتم! شتیکی سه‌مه‌ره‌بوو که دهرکم پێ نه‌کرد: ده‌بی تاستی گه‌ره‌که‌کانی سه‌ر و ژیری ته‌کرۆپۆل چهند بن؟ مه‌حاله زانیی بو‌عه‌ریی ته‌م زه‌مه‌نه‌ی ئیمه. گه‌ره‌کی بازگانان بازنه‌یه‌کی یه‌ک شتوازه، له‌گه‌ل سالتونی که‌وانه‌دار. دوکان نابینریت، به‌لام به‌فری سه‌ر شوسته پلیشواوه‌ته‌وه، چهند ناباییکی²⁸ ده‌گمه‌ن، چه‌شنی پیاسه‌که‌رانی سه‌به‌ینانی یه‌ک شه‌موانی له‌نده‌ن، به‌ره‌و گالیسکه‌ گه‌وه‌ره‌ینه‌کانیان ده‌چن.

چهند قه‌نه‌فه‌یه‌کی مه‌خمه‌ل سوور: خوارده‌وه‌ی پۆلین پیتشکه‌ش ده‌که‌ن، نرخه‌کانیان له‌نیوان هه‌شت سه‌د و هه‌شت هه‌زار روپیه‌ دایه. له‌جیاتنی ته‌وه‌ی له‌م گه‌ره‌که‌ بازنه‌یه‌یه‌دا بیر له‌ گه‌ران که‌مه‌وه به‌دوی شانۆدا، به‌خۆ ده‌لیم ده‌بی له‌ نیو ته‌م دوکانانه‌دا به‌پیتی پیتویست درامای تاریک هه‌بیت. به‌لام پیتی ده‌چن یاسا تا بلایی نامۆ بیت، ده‌ستبه‌رداری ته‌وه‌ ده‌بم که بیریک له‌لای خۆ دروستکه‌م ده‌ریاره‌ی سه‌رچلانی ته‌م شوینه. قه‌راغ شار وه‌کو شه‌قامی پاریس شه‌نگه، به‌ختیاره به‌رووناکی. نیوه‌ندی دیوکراسی چهند سه‌د که‌سیک ده‌گریتته‌ خۆ. لیره‌ش خانوو‌کان یه‌ک له‌ دووی ته‌وی تره‌وه‌ نایه‌ن، قه‌راغ شار به‌شیوه‌یه‌کی نامۆ له‌گه‌ل گوندا تیکه‌ل ده‌بیت،

(28) ناباب: له‌ هیندستانی ئیسلامی به‌ حاکمی ناوچه‌یه‌ک ده‌وتریت یا به‌ ته‌فسه‌ری سولتان. له‌ "نواب"ی عه‌ره‌بیه‌وه وه‌رگیراوه.

ناوچه‌که رۆژئاوای ته‌به‌دی پر له‌ دارستان و دار و دره‌ختی نایاب ده‌کات که نه‌جی‌زاده کتیویه‌کان رۆژنامه‌ی خۆیان له‌ژیر رووناکی ده‌ستکرد راو ده‌که‌ن.

ئیشکرتن

1

ته‌مه‌ پشوو‌ی رووناکه، نه‌ تا، نه‌ داهیزراوی، له‌سه‌ر رایه‌خ نه‌ له‌ وه‌رگادا نییه.

ته‌مه‌ براده‌ره، نه‌ گه‌رم و گور نه‌ ده‌غه‌زار. براده‌ره.

ته‌مه‌ خۆشه‌ویسته نه‌ نازارده‌ر نه‌ نازارچیژ. خۆشه‌ویسته.

هه‌وا و جیهان به‌بی گه‌ران ژیان.

- که‌واته ته‌مه‌ بوو؟

- خه‌ونیش فینک دادی.

رووناکی به‌ره‌و کۆله‌گه‌ی باله‌خانه ده‌گه‌ریتته‌وه. له‌م سه‌ر و ته‌وسه‌ری هۆله‌که، دیکۆر ئاسایی، په‌یژه هارمۆنییه‌کان یه‌ک ده‌گرن. دیواره‌که‌ی به‌رامبه‌ر ئیشکرت دووپات بوونه‌وه‌یه‌کی پسیکۆلۆژی به‌شه‌کانی فریزه²⁹، سیپالی ته‌مۆسفیری و رووداوه ژیولۆژییه‌کان. خه‌ونیه‌کی توندوتیژ و خیرا هی کۆمه‌له عاتیفه‌یه‌یه‌کان له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ری میزاج جیاوازی نیو هه‌موو دیه‌نه‌کان.

2

له‌ شه‌ودا، چرا و مافوو‌ره‌کانی دوینی ئیواره هه‌ژدی شه‌پۆلانیان هه‌یه، به‌دریژای جه‌سته‌ی پاپۆر و ده‌وربه‌ری پرده‌که‌ی پاشکۆ.

ده‌ریای دوینی ئیواره، چه‌شنی مه‌مکۆله‌کانی ته‌میلیایه.

به‌ره‌کانی قه‌د دیوار، تاکو ناوقه‌دی، ده‌وه‌نی سوورمه‌داره، به‌زومه‌رد بۆباغ کراوه، که‌ کووکوختی دوینی ئیواره خۆیان فری ده‌ده‌نه باوه‌شیه‌یه‌وه.

(29) فریز: به‌و نه‌خشه‌ ده‌رپۆقیوانه ده‌وتریت که له‌سه‌ر دیواردا ده‌کرتیت.

پلاکی³⁰ خانووه پشه که، هه تاوه راسته قینه کانی که ناری لمین: ئای!
ئا ئه م جاره، بیبری سیحر و تاقه دیمه نی کازتیه.

سۆفیکه ری

له قه دپالی ته پۆلکه که فریشته کان کراسه خورییه کانیاں له ناو گژوگیای
پۆلایین و زومه پرددا باده ده ن.
کیتلگه کانی گر تاکو دۆندی گرده کان قه له مبار دده ن.
له لای چه پ خۆلی ترۆپک، پیتشیل له لایه ن هه موو پیاو کورژان و هه موو
جهنگه کانه وه و گشت هه را و زه نا کاره سات ئامیته کان دوای لیژییه که ی
ده که ویت.

پشتی ترۆپکه لای راستیش هیللی پۆشه لاته کان و پیتشکه و تنه کان.
سه ره رای ئه وه ی که ئۆبه که ی سه ر تابلۆکه به هازهی غل خوار دوو دروست
بووه به ره و مروارییه کانی ده ریا و شه وانی مرۆقانه گورگه لۆقه یه تی.
شیرینی گولدار ی ئه ستیره کان و ئاسمان و ئه وه ی ماوه ته وه، به رامبه ر
ته پۆله که سه به ته ئاسا داده به زن، - به ره و پروومان، که ندره که ی خواره وه
بۆندار و شین هه لده گه رینی.

کازیوه

با وه شم بۆ کازیوه ی هاوین کرده وه.
هیشتا هیچ شتی که له سه ر رووی کۆشکه کاندای نه ده جو لایه وه. ئاو مرد بوو.
سه ربازگه کانی تاریکی رچه ی دارستانه کانی جی نه ده هیشتا. رۆیشتم،
هه ناسه ورباکان و شله تینه کانم هینایه ئاگا، به رده نایابه کان ته ماشایان
ده کرد و باله کانیش به بی ده نگ به رز ده بوونه وه.
پۆزه ی یه که م، له و رچه یه ی که پر له بریسکانه وه ی ته ر و بی ره نگ بوو،
گولێ بوو ناوی خۆی پی و تم.
به تافگه ی قژزه ردی بلا و بووه وه ی نیو سه رووه کان پیکه نیم: له دۆنده

(30) پلاک: ته خته ی ناو نیشان، که له پیتش خانوودا هه لیده واسن.

زیوینه که دا ژنه خوا وه نده که م ناسییه وه.

ئا له و کاته دا چارشیتیه کانم یه که له دووی یه که هه لمالی. له کۆلانه که دا،
به بازوو را وه شانده وه. له ده شتا یییه که که به که له شیرم راگه یاند. له شاره
گه وره که دا به نیو زه نگول و گومبه زه کاندای غاری ده دا، وه کو ده رۆزه که ر
به سه ر شۆسته مه رمه رینه که دا رای ده کرد، راوم ده نا.
له سه رووی کۆلانه که دا، نزیک دارستانی ژاله، به چارشیتیه کۆبووه کانی
ده ورمدا، که میکیش هه ستم به جه سته زله که ی کرد.
کاتی هاتنه وه ئاگا نیوه رۆ بوو.

گول

لهسهه په پیره زپړین، - له نیو ئویه ی ناوړتیشمین، تول خوځه میشین، مه خمه لئ سهوز و له گه نی کریستالین وه کومسی بهر هه تاو ریش داگه پراو، - دیژبتال¹ ده بینیم لهسهه مافووری هیل زبوین ده کرتینه وه، چاو و قزیش.

پارچه ی زپړی زهره بهسهه نا قیقدا په خشاوه، کوځه گه ی دارکاژیش گومبه زیکي زومه رده هه لده گرن، چه پکه نه تلله سی چه رمگ و گوچانی باریکی له علی دهوری گول باغی ناوینی داوه.

چه شنی خوداوه ندیک چاو گه وره و شین و شیوه به فرین، ده ریا و تاسمان چه ماوه ریکي لاو و گولئ به هیتر به ره و هه یوانه مه رمه رپنه کان راده کیشن.

شهوانیکی تورهات

فوویه ک که لینی ئوپرالی له نیو بهر بهسته کانداه کاته وه، - جولانه وه ی بنمیچه سوواوه کان ده شیونئ، - سنوری خانووه کان پهرش و بلاو ده کاته وه، - ده لاقه کان ده کوژینیتته وه، - له سهرووی رزه که، له سهه پچ خوم دابوه بهر زیرابه که، - دابه زمیه ناو گالیسکه یه ک که به باشی چاخه که ی خوئی به ناوینه قوژیبه کانی ده سنیشان ده کرد، چوارچیتوه قوپاوه کانی و قه نه فه چه ماوه کانی. تهره هه لگری وه نه وزی من، دووره پهریز، خانووی شوانانه ی گه لجوی من، گالیسکه که به سهه رچیمه نی شاریتی کال بووه داده چه مییه وه: له خیتچییه کی سهرووی ناوینه که ی لای راستیش وینه ی مانگی رهنه زهره ده خولیتته وه، گه لای داران، مه مکوژانیش، - سهوز و شینیکي به کجار توخ وینه که داگیر ده کن. له خاکی به رده لانداه ناژه له کان به رهلان.

- لیتره فوو پو باهوز ده کرتیت، سوډومه کانیش - ئورشه لیمه کانیش، - ناژه له

(1) دیژبتال: روه کیکي زهراوییه، بهرزه، هیشوه گول ده کرتیت، له چه شنی په نجه به قه دیا شور ده بیته وه.

درنده کان و له شکره کان،

- (تایا مه پته ره کان و ناژه له کانی خهون ده گه پینه وه ژیر دره خسته هه ره خنکاوه کان، پو ته وه ی تاکو چاوان نغروم که نه کانی ناو ریشمه وه)

- بماننیرن، قامچی خواردوو به نیتو ئاوه به خوره کان و خواردنه وه پهرش و بلاوه کان، به سهه ر چه پدی سه گاندا غل بینه وه...

- فوویه ک سنووری خانووه کان پهرت و بلاو ده کاته وه.

ده ریاوانی

گالیسکه زبوین و مسینه کان -

پیشه کی زبوین و پولا یینی پاپوران -

له که فاو ده دن.

کوته رهی درکه کان بهرزه که نه وه.

ته زووه کانی لاند²

شوتین پاچکه فراوانه کانی کشانی ده ریا، -

بازنه ی به ره و روزه لات ده خزین.

به ره و کوځه گه ی جه نکه ل، -

به ره و رهنه گه توردر اووه کان،

که سووچه کان بیان بهر گپزه لووکه ی تیشک ده که ون.

جه ژنی زستانه

تا قگه له پشت زنجی ئوپیرا - کو میدیه کان ده زرن گیتته وه. چلچراکان ده کشین، له نیو باخچه و ره و ته نزیکه کانی میاندر³، - که سک و سوورایی

خورتاوا. خوژیبه کانی هوزاس⁴ کلاوی ئیمپراتوریبه که میان له سهه ره، -

هه لپه ریکتی سبیری، چینیبه کانی بوشی⁵

(2) لاند: بهو پارچه زهوییه دهو تریت که تنها چند جوړه روه کیکي لی ده رویت.

(3) میاندر: رووباریکه له تورکیا، ده ریتته ده ریا ی ئیجه وه.

(4) هوزاس: مه بهست له شاعیری لاتینیه.

(5) بوشی: مه بهست له هونه رهنه ندی فوره نسبییه (۱۷۰۳ - ۱۷۷۰).

پاراپی

ئايا ئەو دەتوانى لە تمووحە پيشىتيلكراوه هەتا هەتايانەم خوش بىت، - كە كۆتايىيەكى فەر، سەردەمى نەبوونى چارەسەركات، - كە رۆژتەكى سەركەوتوو لەسەر شوورەيى گيتلييه قەدرىيەكانمان بمانخەوینى؟
(ئای بۆ دارخورماكان! بۆ مروارىيەكان! - بۆ خوشەويستى، بۆ هیتز! - لە هەموو بەختيارى و سەربەرزىيەك بەرزتر! - لە هەموو بارىتك و لە هەموو شویتىيەكدا، - ئەهرىمەنيك، يەزدانىك، - لاويتى ئەم بوونەووەردى ئىيرە: من!)

با رووداوه لە رادەبەدەرە زانستىيەكان و بزوتنەوێى برايانى كۆمەلايەتى ئازىز بن، چەشنى گەرانەوێى لەسەر خۆى گەردن ئازادبوونى هەول...؟
بەلام خوينمژ⁶ سالارمان دەكات، داوامان لى دەكات رابوێرین لە گەل ئەوێى كە بۆمانى بەجى دەهیتلى، يا بەجۆرىكى دى، عەنتىكەتر بين.
گەوزانە نىبو برين، لە نىبو هەوای داهیتزراو و دەريا، نىبو ئازار، نىبو بى دەنگى ئاوو هەوای كوشندە، نىبو ئەشكەنجەى دەم بەخەندە، نىبو بى دەنگىيەكى لىنجى سەخت.

شار

لە دەريەندى ئەندىگۆوه تا دەريای ئوسيان، لەسەر لمى پەمەيى و نارنجى كە ئاسمانى شەرابيى شوڤىيەتەوه، هەر ئىستە سەركەوتن و شەقامە كرىستالبيەكان برى هەر ئىستە لەلايەن خيژانە گەنجە هەژارەكانەوه نىشتهجىن كە خۆراكيان لە لای ميوه فرۆشەكانە. دەولەمەندى نىيە. - شار!

لە بىبابانىكى قيرەوه لە گەل چينى تەمومژى يەك لە دووى يەك بەكۆمەل، قىز لى بوووه، بەرەو ئاسمانى قوياو، گەراوه، دابەزىو، دووكەلىكى

(6) خوينمژ (Vampire): لە بىروباوهره خرافاتەكانى رۆژئاوا، خوينمژ هيمايە بۆ مەرگ، كە شەوان تابوتى خۆى جى دەهیتلى و دواى زىندان دەكەوتت تاكو خوينبان مژى.

رەشى دزىو دروست بوو، كە دەتوانى ئوقيانوس بخاتە پرسە، تەپلەسەر، رەورەوه، گەمى، سمت، غار دەدەن.
- جەنگە!

سەر بەرزكەوه: ئەم پرده دارىنە، كەوانەبييە، دواباخچەى سەوزەى⁷ سامەرييە⁸ چرايەكى قامچى خواردوو بە شەويكى سارد ئەم دەمامكانە رۆشن دەكاتەوه، پەرييە گيتلە كراسى هاوارىنەكە⁹، لە خواروى رووبارەكە، ئەم كەللەسەر رۆشنانەى كيتلگەى پاقلەكە - دۆناودۆنەكانى ديش - گوند.
رێگەكان بەپەرژىن و ديوار دەور دراون، بەزەحمەت باخچەكانيان گرتۆتە خۆ و گولە دزىتوكانيش كە بەخوشك و دل ناو دەبرين، ديمەشق ماندووى كەنەفتىيە، خاوەندارىيەتى ئەجندە ئەريستۆكراتىيەكانى پشت ريتانى، يابانى، گۆرانى، هيشتا دەشيت پيشەوازى لە مۆسقىقاي كەونىنەكان بكن. خانيش هەن هەتا هەتا داخراو. سازادە هەن، ئەگەريش سەرقال نيت، خويندنى ئەستىرەكان - ئاسمان.
بەيانىيەكەى لەگەل ئەو، لە نىبو كەرتە شەختە شەرتان كرد، لىوى كەسك، سەهۆل، بەيداخى رەش و تيشكى شين و گولوى ئەرخەوانى هەتاوى پۆلەكان¹⁰، - هيتزى تۆ.

بەربەرى

گەلى پاش رۆژان و وەرزان، بوونەوهران و ولاتان، بەيداخى گۆشتى خوينىنى سەر ئاوريشمى دەرياکان و گولى پۆلەكان، (بوون نىيە).

(7) سەوزە (Potager): مەبەست لەو باخچانەيە كە تەرخان دەكرت بۆ چاندنى ئەو روهكانەى كە شوڤىيە پى لىدەنرێت.

(8) سامەرى: شارىكى كۆنى فەلەستينە، جارن پايتهختى شانەشيني ئيسرائيل بوو.

(9) هاوارىن: لە هاوارەوه وەرگىراوه. بەو شتە يا ئەو كەسە دەوترت كە سروشتى هاوارى هەبێت.

(10) پۆل: پۆلى باكور و باشورە.

گهردن نازاد له كه پنهانا كونه كاني قاره مانبتی. كه تا ئیستاش شالاو بو دل و سه رمان دهه پنهان- دوور له پیاو كوژانی پیشوو.
ئای! بو بهیداغی گوشتی خوینینی سه ر ئاوریشمی ده ریاكان و گولی پوله كان، (بوون نییه).

شیرینییه كان!

كانییه هه لچوه كان، به ریژنه ی شه خته داده بارن، شیرینییه كان! - گری بارانوی بای مروارییه كان له لایه ن دلگی زه مینییه هه مییشه رهش داگه پراوه وه فری درابیتته به رمان.

- ئای جیهان!

(دوور له ته مه لخانه كونه كان و بلتیه سه كونه كان، كه گوپیان لی ده بوو و هه ستیان پی ده كرد)، كانییه هه لچوه كان و كه فاوه كان. موسیقا، كه ندره كان دیتته هاژه و سه هوله ئه ستیره بییه كان پیکدا ده دات.
ئای بو شیرینییه كان، ئای بو جیهان، ئای بو موسیقا! لیره ش، شیه و ئاره ق و قژ و چاو، سه ر ئاو كه وتوون. رونه كه چه رمگه كانیش، كولاون. دهنگی میتینه ش ده گاته قوولایی ئاگریژین و ئه شكه وته كانی پولین. بهیداغ...

هه راج

بو فرۆشتن ئه وهی كه جوله كه كان نه یانفرۆشت، ئه وهی نه نه جیبزاده، نه تاوان، تامیان نه كردوو، ئه وهی ئه قینی نه فره ت لیکراو و پاکیزه یی دۆزه خی جه ماوه ر نایزانی، ئه وهی نه زه من و نه زانست درکی پی نه كردوو.

دهنگه دووباره دروستکراوه كان! هوشیاری برایانه ی گشت وزه ی کۆرال و ئۆرکیسترا لانه و ته تبیقه کتوپره كانیان، ریکه وته تیکی ده گمه ن، بو نازادکردنی هه سته کامان!

بو فرۆشتن جه سته ی پی نرخ، به دهر له هه موو ره گه زی، له هه موو جیهانی، له هه موو جنسی، له هه موو نه وه یه ک! دهوله مه ندییه هه لچوهه كانی هه موو

ته لاشی!

هه راجی مرواری نه پیشکینراو!

بو فرۆشتن فه وزای جه ماوه ر، رازی بوونیکی پی به ریه ست بو به هره وه ره به رزه كان، مه رگی دژوار بو دلسوژ و دلداران!

بو فرۆشتن خانووبه ره و كوچکردن، وه رزش، گه مه ی جنۆكان و فه راحییه کی ته واو و هه را و زه نا و ئه و بزوتنه وه و تاینده یه ی كه ده یه پنه ن دی.

بو فرۆشتن ته تبیقاتی ژماره و بازه¹¹ هاوئاوازه نامۆكان. پیکگه یشتنه كان و شیوازه گومان لینه کراوه كان، ده ست به سه رگرتنه کتوپره كان، بازیکی شیتانه و هه تا هه تایی به ره و دره وشانه وه نادیاره كان، به ره و له ززه ته هه ست پی نه کراوه كان و، - بو نه پینییه سه مه ره كانی هه ر فه سادی-حه زیکی سامناکیش به ره و هه شامات.

بو فرۆشتنه جه سته و دهنگ، دهوله مه ندییه ی كه ناهینریتته زمان، ئه وه ی كه هه رگیز نافرۆشريت، فرۆشیاره كان هیشتا له هه راج نه بوونه ته وه! به م زووانه ش ریبواره كان کالاکانیان ناده نه وه.

ئه جنده

1

له پیناوی هیلیندا، شیه ی دره خته رازاندنه وه كانی ژیر سیبه ری عازهبان و بریقه هیمنه كانی بیدهنگی ئه ستیران یه کیان گرت. گه رموگوری هاوین به ئامانه ت درایه بالنده لاله كان و فه ریکی پیوستیش درا به گه مییه کی پرسه داری نرخ نه زانراو له لایه ن ده سکی ئه قینه مردوو ه كان و گولاوه په رت و بلاوه كان.

- پاش وچانی ئاوازی دارفرۆشان له نیو دهنگه دهنگی سیلاویکی ژیر كه لاوه كانی دارستان، زهنگوله كانی ئاژهلانیش له زایه له ی نیو دۆل، قیژه و هاواری دهشتاییه كانیش.

(11) باز: مه به ست له بازانه.

له پیناو مندالیی هیلیین فهروو سیبهر ههلهرزین . سینهی ههژاران و نهفسانهکانی ئاسمان.

چاوهکانیشی و سهما بهرزهکەشی، تەنانەت له نێو بریقه نایابهکانیش، له نێو کارلیککردنه ساردهکان و لهززهتی دیکۆر و ساته دهگمهنهکان.

جهنگ

2

له مندالییدا ههندی ئاسمان بینایمیانی تیز کرد: ههموو کارهکتهرهکان فیزیۆنومییمان جوئ کردهوه. دهردهکان تووشی کارلیکردن هاتن، ئیسته، دوویات بوونهوهی ئهبهدی ساتهکان و بئ کۆتایی ماتماتیکهکان له م جیهانه دهرم دهکەن که تووشی ههموو سهرکهوتنه مهدهنییهکان هاتم، مندالییهکی نامۆ و سوژیکی فراوانه، ریتلیگیروم. - خهون بهجهنگیکهوه دهبینم، بهماف و هیزهوه، بهلۆژیکی دهرک پئ نهکراوهوه. نههش ئاسانه چهشنی رستهیهکی موسیقیایی.

لاویتی

1

یهکشههمه

حیساباتهکان له لایهک، دابهزینیکی بئ مهفهری ئاسمان و زیارهتی یاداشتهکان و وانهی کیش و خانوو و سهر و جیهانی فیکریش داگیر دهکەن.

- ئەسپیک خیرا له گۆرهپانی قهراغی شار، بهدریژی کیلگه و دهوهنهکاندا غار دهدات، رشانهوهیهکی خۆلهمیشین بهرهلائی کردوه. ئافرهتیکی کۆلهواری دراما، له شوینن، له جیهان، لهپاش دهستبهردارییهکی چاوهروان نهکراو، دهنالیینن.

چهتهکان پاش رهشهبا داهیزراون، سیامهستی و برین. زارۆلهکان

بهدریژی رووبارهکان خنکاوی دهستی نهفهرتن. دهست بهدهرز بکهپنهوه له نێو ههراو و هوربای کارلیکی لووشدهر که له نێو ههشامات گرت دهبیتهوه و بهرز دهبیتهوه.

2

سونی*

پیاویکی بنه ما ئاسایی، ئایا لهش وهکو میوهیهک ههلواسراوی باخچه نهبوو، ئای بو رۆژگارانی مندالی! جهسته گهنجینهیهک بوو بو بهفیرۆدان! - ئای بو خوشهویستی، ترس، یا هیزی دهروون¹²? خاک ئه م دیوو ئه و دیویکی بهپیتی له میر و هونهرمهندان ههبوو، له نهوه و رهگهز که بهره و تاوان و پرسه پالی پتوه دهنان:

جیهان بهخت و ترستانه. بهلام ئیسته، ئه م کاره تهواو، تو حیسابهکانت، تو، بیچانهکانت، ئیسته تهنه سهما و دهنگتان هه، دیاری کراو نین و زۆرلیکراو نین، سههره رای ئه م وهرزی ئافراندن و سهرکهوتنه، - له مرۆفایه تی برایانه و نهیینی له نێو گهردوونیکي بئ وینه، - تهنه ئیسته هیز و ماف سهما و دهنگی بهنرخ رهنگ دهدهنهوه.

بیست ساڵ

3

دهنگه دانشه دوورخراوهکان... پاکیزهیی جهسته بهتالیی داروخاوه... ئاداژیو، ئای خۆپه رستییه هه تا هه تایبیه کهی هه رزه کاری! گه شبینییه کی چالاک: ئه م هاوینه جیهان چهندی پر له گول بوو! ئاواز و شیوه مردووهکان... جوقه، بو هیمن کردنه وهی بئ توانایی و ونیی! جوقه یهک له

(*) جوژه شیعریک له چوارده دیر پیک دیت.

(12) دهروون (Psychè): مه بهست خودای دهروونه له میتولوژیای یونانی کوندا، له مه وه وشه ی سایکلۆژی یا بسیکلۆژی داده ریزێ.

شوشه و له ئاوازه شهوینهکان... له راستیدا ده‌ماره‌کان خیرا هه‌لده‌چن.

4

هیشتا له ئەزمونی¹³ پیر- ئەنتوان دایت. یارییه گه‌رموگوره‌کان هه‌لقاچینراون، تیکی¹⁴ فیزی مندالانه و داروخان و سامناکی. به‌لام تو‌ده‌ست به‌م کاره ده‌که‌ی: هه‌موو پێداو‌یستییه هاو‌ئاوازییه‌کان و ئه‌رشیه‌کتوره‌کان له ده‌وری ته‌ختدا تووشی کارلیکردن دین. بوونه‌وه‌ری ته‌واو، چاوهری نه‌کراو ده‌چنه ژیر رکیزی تاقی کردنه‌وه‌کانتیه‌وه. له ده‌وریه‌رت، خه‌والتوانه هه‌لده‌چن فزولیه‌تی هه‌شاماته کۆنه‌که و که‌شخه‌یی رابواردنیکی پوچ. یاداشت و هه‌سته‌کانت ته‌نها ده‌بنه خۆراکی هیزی ئافراندا. به‌لام جیهان، پاش رویشنت چي به‌سه‌ر دیت؟ له هه‌موو حاله‌تیکدا، له رووکه‌شی ئیسته‌دا، هه‌چ شتیک نییه.

شاخه ده‌ریا*

کازیوه‌ی زبیرین و ئیواره‌ی هه‌له‌رزو، به‌پانایی ئەم خانوه گه‌مییه‌کان ده‌دۆزنه‌وه، له‌گه‌ل ده‌وریه‌که‌ش شاخه ده‌ریایه‌ک پینک ده‌هیتن چه‌شنی ئیپیر و پیلوپۆنیز¹⁵ ده‌کشین، یا چه‌شنی دوورگه یابانییه گه‌وره‌که، یا ساری عه‌ره‌ب! چوونه ژووره‌وه‌ی نوێژکه‌ران په‌رستگا‌کان رو‌شن ده‌که‌نه‌وه، دیه‌نه فراوانه‌کانی قه‌لای که‌ناره نوێیه‌کان، ته‌پۆله‌کان به‌گولێ گه‌رم و جه‌ژنی سۆزانییه‌کان ئارایش بوو، جو‌گه‌له گه‌وره‌کانی قه‌رتاجه و شو‌سته‌کانی قینیسایی ته‌ماوی، هه‌لچوونه خاوه‌کانی ئیتان و¹⁶ درزی

(13) ئەزمون: لیره به‌مانا مه‌سیحیه‌که‌ی به‌کاره‌ینراوه. مه‌به‌ست له‌و ئەزمونه‌یه که خودا مرۆفی خۆی پین تاقی ده‌کاته‌وه.

(14) تیک (Tic) به‌و جو‌ره جولانه‌وه ده‌وتریت که له مرۆف توانای ئەوه‌ی نییه کۆنترۆلی بکات.

(*) شاخه ده‌ریا: جو‌ره شاخیکه به‌سه‌ر ده‌ریادا ده‌کش و به‌رز ده‌بیتته‌وه.

(15) ئیپیر: ناوچه‌یه‌که له یۆنان. پیلوپۆنیز: نیمچه دوورگه‌یه‌کی یۆنانیه.

(16) ئیتان: چیا‌یه‌کی ئاگرپه‌ژینه له ئیتالیا.

گولان و ئاوی شه‌خته، حه‌وزی جل شوشتنه‌کان به‌چناری ئەلمان ده‌وردراوه، بناری باخچه ده‌گمه‌نه‌کانیش له سه‌رووی دره‌خته یابانییه‌کانه‌وه شو‌ر ده‌بنه‌وه، سیمای¹⁷ بازنه‌یی «رۆیال» و «گران» ی سکاریلو یا برۆکلین، هیله ئاسنینه‌کانیان له ته‌نیشته، یا له قوولایی یا له سه‌رووی ئەم میوانخانه هه‌له‌بژارده‌بیبیانه‌ی هه‌موو میژووی خانویه‌ره هه‌ره نایابه‌کان و نامۆکانی ئیتالیا و ئەمه‌ریکا و ئاسیان، که په‌نجه‌ره و هه‌یوانه‌کانیان که ئیسته پرن له رو‌شایی و خواردنه‌وه و شه‌مائی ده‌وله‌مه‌ند، کراونه‌ته‌وه بو ئه‌ندیشه‌ی ریبواران و نه‌جیبزادان - که ئاماده‌ن به‌و روژگا‌ره بو تارانته‌یه‌کانی که‌ناره. به‌لکو بو‌گۆرانییه‌کانی نشیوه‌کان که نیشانه‌ی هونرن، بو‌ئوه‌ی به‌جو‌ریکی به‌رز سیمای کوشک - شاخه‌که پرا‌زینیتته‌وه.

دیهمه‌ن

کۆمیدی کۆن دوا‌ی ته‌بایییه‌کان ده‌که‌ویت و غه‌زه‌له‌کان دابه‌ش ده‌کات:

شه‌قامه‌کانی ته‌خته‌ی شانۆ،

شو‌سته‌یه‌کی درێژی ته‌خته به‌دریژایی کینلگه‌ی به‌ردین که حه‌شامه‌تیکه به‌ریه‌ری له‌ژیر دره‌خته بی‌گه‌لاکاندا ری‌ده‌که‌ون، هه‌یه.

له نیو قاشه به‌تول دروستکراوه‌کان، که‌وتنه دوا‌ی هه‌نگاوی پیا‌سه‌که‌رانی ژیر فانۆز و گه‌لاکان.

بالنده ته‌لیسماییه‌کان¹⁸ ده‌که‌ونه سه‌ر پردیکی بزۆک که له‌لایه‌ن «ئارشیه‌پیل» هوه ده‌جولیتته‌وه و به‌به‌له‌می بینه‌ران دا‌پۆشراوه.

دیهمه‌نه لیریکییه‌کان له‌گه‌ل ده‌نگی شمشال و ده‌هۆل ده‌چه‌مینه‌وه نیو حه‌شارگه ریزبووه‌کانی بن میچه‌کان، له ده‌وری سالۆنی یانه نوێیه‌کان یا سالۆنه روژه‌هه‌لا‌تیبیه کۆنه‌کان.

دیهمه‌نی ئەجندانه له دۆندی په‌یژه شانۆیییه‌کاندا پێشکه‌ش ده‌کریت که

(17) سیمای: لیره له جیاتی «واجه» بو‌خانویه‌ره به‌کاره‌ینراوه.

(18) بالنده ته‌لیسماییه‌کان: لیره رامبو مه‌به‌ستی له‌و ئه‌کتانه‌یه که ده‌مامکی بالنده‌یان له سه‌ر روخساره.

به دهوهن دهور دراوه، - يا دهجولتتهوه و شه پۆل ده دات له پیناوی بیوتیندا¹⁹، له ژیر سیبه ری دهوهنه له راوه کاندای له ترۆپکی کیلگه کاندای. ئۆپیرا- کۆمیک²⁰ له سهه تهخته ی شانۆکه مان دابهش ده بیته له لوتکه ی پیکه گه یشتنی ده په رده که له هۆله ناگرینه که دا بهرز ده بیته وه.

ئێواره یه کی میژووی

له ئیوارانی کدا، بۆ نمونه، گه ریده به کی ساویلکه خۆی دووره په ریز له کاره ساته ئابووریکانماندا راده گریت، دهستی ماموستایه ک یاری به کلافسانی²¹ کیلگه مان ده کات، له قولایی گۆله که قومار ده کریت، نه پینۆک، شازاده و قشتتۆله کانی ده هیئتته وه ئارل، پیر- ژنان و²² چارشیتومان هه یه و هه ودای هاوئاواز و په نگه ئه فسانیه کان سهه خۆرئاواش.

موچرک به گیانیای دیت کاتێ پراوچی و هه شامات تیده په پرن. کۆمیدی ده تکیتته سهه تهخته کانی سهه چیمه ن و په شتیوی هه ژاران و بچ ده سه لاتنی سهه ئه م تهخته گه لحوپانه!

له پروانگه یدا کۆپله . ئه لمانیا به ره و مانگه کان سهه رده که ویت، بیابانه ته ته ریبه کان رۆشن ده بنه وه . یاخی بوونه کۆنه کان له ناو چه قی ئیمپراتوری ئاسمانیه کاندا ده مرخین، له سهه په یژه و قه نه فه کانی پاشادا . جیهانیتکی بچووک و کال و بچ گری، ئه فریقا و رۆژئاوا داده مه زرتین. پاشان بالیه که ی ده ربایی و شهوانی ناسراوی کیمیا به کی بچ کیش و ئاوازیکی مه حال.

هه مان سیحری بورژوازی له هه موو خاله کاندای کاتنی که گالیسه که دامانده به زینتی!

فیزیاناسیتکی هه ره سهه تایی هه ست به وه ده کات که چوونه ژیر رکیفی ئه م

(19) بیوتین: میله تیکن له یۆنانی کۆندا، به عه قل سووکی به ناوبانگن.

(20) کۆمیک: مه به ست له کۆمیدیه .

(21) کلافسان: نامیزیکی مۆسیقایه وه کو پیناۆ وایه .

(22) پیر- ژنان (Saintes): قدیسات، وشه یه کی دارپژراوه .

ئاوه وه وا شه خسییه وه مه حاله، ته می په شیمانی جهسته که هه ر تیبینی کردنی خۆی له خۆیدا ئاوازیکی گه وره یه!

نه خیر! . بۆ ساتیتکی گه رماو²³ و ده ریا قه پینراوه کان و گر په ژیر زه مینیه کان و ئه ستیره راگۆتزاوه که و له ناو برنده شیلگه رانه کان و ئه و به قینانه ی که به که مۆکه به ک فیله وه له لایه ن ته ورات و خوداوه ندانی قه ده ره وه ئاماژه ی بۆ کراون. - سه ره رای ئه مه ش، ئه مه هیه چ شوینه واریکی ئه فسانه یی نییه .

بۆتۆم*

واقیع گه لێ درکاوییه بۆ میزاجی گه وره ی من- سه ره رای ئه مه ش خۆم له لای خاتوون ده بینمه وه، بالنده یه کی گه وره ی خۆله میتشین سییم- به ره و رازاوه ی بنمیچ ده رده په رم، باله کانم له دووی خۆ به ره و تاریکی ئیواره راده کیشم.

له ژیر پیتی قه ره ویله که ی بووم، ته حه ممولی خشل په رستن و شاکاره جهسته بیبه که ییم ده کرد، ورچیتکی زلی پۆک وه نه وشه یی تووک سپی له خه م و خه فته، پر چاوانیش کریستال و زیوی میزه کان.

هه موو شتی بووه تاریکی و هه وزی ماسی کلپه دار. به یانی، - کازتیه ی حوزه برانی جهنگاوه ر- به ره و کیلگه کان غارم دا، کهر ئاسا، زهنگول له راوه و به گله یی، تاکو سابینه کانی²⁴ ده ورو به هاتن و خۆبان فری دایه به ر لموزم.

H

هه موو سهه سه ختییه ک ئابرووی جووله سامناکه کانی هوته نس ده بات. ته نیاییه که ی میکانیکی ئیرۆتیکه، داهیزرانی دینامیکی ئه قینه. له ژیر چاودیری مندالییه ی که ی، له چاخه زۆره کاندای، کلپه ی پاکیزه ی ره گه زه کان

(23) گه رماو: لیره مه به ست له و گه رماوانه یه که هه لم رۆلی گه وره ی تیدا ده بینتی.

(*) بۆتۆم: ناوی قاره مانیتکی شانۆگه ریبه کی شکسپیره: خه ونی شه ویتکی هاوینانه .

(24) سابین: مه به ست له کیژۆله یه .

بوو. دهره وازه که ی بۆ کوپره وهری له سهر پشت بوو. لپره، وره ی بوونه وهرانی ئیمړۆ به سۆز و کرده وهری هه لده و هشیته وه. - ئای بۆ راجه له کینیتیکی سامناکی عه شقه سه ره تایبیه کانی خاکی خویناوی نیو هایدرو جینی²⁵ رۆشنکه ره وه! هۆرته نس بدۆزنه وه.

بزووتنه وه

بزووتنه وه یه کی پیتچا و پیتچی سه رگوتی ئه و رووباره ی که شوړ ده بیتته وه.

خه رنده ی پاشکۆی پا پۆر،

خیرایی که پره که،

تییپه رینی فراوانی رووباره که،

به ره و رووناکییه نامۆکان ده بییه ن

نویتی کیمیاویانه

ریتوارن به ستوونی ئای دۆله که دور دراوان و

به رووباره که ش.

ئه مانه داگیرکه رانی جیهانن

له سه ره وتی کیمیا ی شه خسی ده گه رین،

وهرزش و فه ر له گه لیاندا سه فه ر ده کات،

په ره رده له گه ل خو یان ده هینن

ره گه ز و چین و ناژه لان، له سه ر ئه م پا پۆره دان،

پشو و گیتژ بوون

له ژتیر رووناکی له هی

له ئیواره سه رسامه کانی دهرزوتنه وه.

له به ر گفتوگۆی نیوان ئامپیره کان- خوین، گولان، ناگر، خشل-

حیسا باتی هه ژاوی سه ر ئه م پا پۆره راکردووه

- ده بیئریت، وه کو به نده ری ئای به ره و ئه و دیو ریتگا ئاوییه

پالپیتوه نراوه کان غل ده بیتته وه

(25) مه به ست له چرایه که که به گاز کار ده کات.

زل، هه تا هه تا رووناک، - ستۆکی²⁶ دهرزه کانیا ن،

ئه وان له عیشوه ی ها و ئاواز ده رکاروان

له قاره مانیتی که شف کردن.

به ره و رووداوه ئاوه و ایبیه هه ره سه رسوپینه کان

جووتی لا و له سه ر پردی پا پۆره که لاتهریک ده وه ستن

- ئایا کیتوتی کۆنه که لیتی ده بوورین؟

گۆرانی ده لپین و خو مه لاس ده دن.

دلسۆزی*

بۆ لویز قانامین و فورینگیمی خوشکم. کلاوه شینه ره هبانییه که ی به ره و

ده ربای باکوور و هه رده چه رخی، - له پیناوی خنکاواندا.

بۆ لیۆنی یویوا داشبی خوشکم. سلاو- گیای هاوینه منگه بان دیت و

بۆنیان کردووه.

- له پیناوی تای دایکان و زارۆلان.

بۆ لولو- شه ی تانه که- که زه وقی بۆ زه مانی ده سته خوشکه کان²⁷

و په ره رده ی نیوه چل ماوه. بۆ پیاوان! بۆ خاتون***

بۆ ئه و هه رزه کاره ی که بووم. بۆ ئه و پیره میرده، زاهید یا موژده دهر. بۆ

هزری هه ژاران. بۆ عاریفه هه ره به رزه کاران.

هه ره ها بۆ هه مسو ئاینزا و مه زارانه و ئه و رووداوانه ی که به ره و رووی

ده چین، به هۆی سروشیتی ساتیبیه وه یا فه ساده شیلگیره کانی خو مان.

ئه م ئیواره یه له سیرستیوی به فر به رزه، چه ور، ماسی ئاسا و رۆشن هه ر

وه کو ده مانگه سووره که، - (دلی له عنه به ر و سپونک)، - له پیناوی ئه م

نویره تا قانه و بیده نگم چه شنی ناوچه کانی شه ویکتی پیتی نازایه تیبیه کی

(26) ستۆک: ئیحتیات.

(*) دلسۆزی: لپره به مانا نایبیه که ی به کار هینراوه.

(27) ده سته خوشکان: ناویشانی کۆمه له شیعریکی پۆل فیرلینه.

هه ره سه ختی پاشه گهردانی پۆلین بکه ویت.

بۆ هه موو نرخیچ و له گه ل هه موو ئاوازی، ته نانه ت له ناو سه فه ره میتافیزیکیه کانیسه وه. - به لام ئیتر ئه و کاته نا.

دیهراسی

«به بداغ به ره و دیه نی پیس ده چیت و شیوه زمانه که ی ئیمه ش دهنگی دههۆل ده خنکینی.

«له بنکه کاندای گه شه به له ش فرۆشتنه هه رسه گانه کان ده دهین. شوڕشه لۆژیکه کان له ناو ده به یین.

«له ولاتانی بیبه ره و چوراو گه دا- له خزمه تی چلیستین زۆرداری پیسه سازی یا سه ربازی داین.

«مال ئاوا، لیره و له هه موو شوئینیکی دی. موته ته و یعیین، فه لسه فه یه کی دپنده مان ده سگیر ده بیت، نه زان له باره ی زانسته وه، فیلباز له پیناوی خو شگوزهرانی، ته قینه وه بۆ جیهانی که ئاوا ده بیت. ره وتیکی راسته قینه یه. به ره و پیته وه، بکه ونه ری».

بایهت

میهره بانی و ئیستایه چونکه خانویه کی والای دروست کرد بۆ زستانیکی که فاوی و هه را و هوربای هاوینه، ئه و خواردن و خواردنه وه کانی پاکژ کرده وه، ئه و سیحری شوئینه را کرده وه کان و له زه ته له راده به دهره کانی ویتسه گه کانه. ئه و میهره بانی و دوا رۆژه، هیژ و خو شه ویستییه که ئیمه به را وه ستاوی له نیو هاریی و بیزاربیدا، له ئاسمانی گه رده لولولوی و به یداخه کانی عیشه ودا ده بیینین تیده په رن.

ئه قینه، پیوه ریکی ته واو و ئه فراند ریت، عه قلیکی سه مه ره و چاوه پروان نه کراو و ئه به دیهت: ماکینه ی خو شه ویستی سیفه ته قه ده ربیه کانه. هه موو ترسمان لی نیشت له ده سته رداری ئه و هی ئیمه: ئای بۆ له زه ته تی ته ندروستیمان، قه له مبازی سیفه ته کاتمان، میهره بانی خو په رستی و

سۆزیش بۆی، ئه و ئیمه ی بۆ ژبانی ئه به دی خو ی خو ش ده وی...

ئیمه گازی ده که یین و ئه و سه فه ره ده کات... ئه گه ره په رستن کۆچ کات، بزینگیته وه، به لینه که ی بزینگیته وه: «پشتی ئه م خه رافه تانه، ئه م جه سته کۆزانه، ئه م گوزهران و ئه م چاخانه. ئا ئه م سه رده مه یه که تاریک داگیرساوه!».

قه ت ناروات، له ئاسمانیش چیدی نایته خواری، قوربانی تووریدی ژنان و دلخۆشی پیاوان و ئه گه ره گونا هه ش ناهیتیه تی ده: کار کۆتایی هات، چونکه بوونه وهر و چونکه خو شه ویستییه که.

ئای بۆ هه ناسه کانی، سه ره کانی، غاردا نه کانی، خیراییه سامناکه که ی بۆ ته کامولی شیوه کان و کرداره کان.

ئای بۆ فه ری هزر و فراوانی که ون!

جه سته ی! به ره لاییه کی خه ون پیوه بینراوه، شکستی میهره بانییه کی چه ماو به توند و تیژییه کی نوئ!

دیده ی، دیده ی! هه موو کرپۆشه کۆنه کان و نازاره یه ک له دووه کانی دی!

رۆژگار، له ناودانی هه موو نازاره ده نگدار و له راوه کانی مۆسیقا هه ره به گوره کانه!

هه نگاوی! کۆچه هه ره گه وره کانی غه زووه کۆنه کانه.

ئای بۆ ئه و و ئیمه! فیزیکی هه ره وربا له سه ده قه ون بووه کاتمان.

ئای بۆ جیهان! سترانیکی پرونی کاره ساته نوئییه کان!

هه موومانای ناسی و هه موومانای خو شویست. با بزاین، ئه م شه وی زستانه یه، له م شاخه ده ربایه وه²⁸ بۆ ئه وه ی دی، له پۆلی هه ژاوه وه بۆ کۆشک، له حه شامه ته وه بۆ که نار، له ته ماشاوه بۆ ته ماشا، بۆ هیژ و هه سته داهینراو، بانگی بکه یین و بیبیین و ده ره وانیه کی که یینه ژیر شه پۆلان و به رزایی بیابانی به فر، دوا ی دیده و هه ناسه و جه سته و رۆژگاری بکه وین.

(28) شاخه ده ریا: به هه مان مه به سته قه سیده ی شاخه ده ریا به کار هینراوه.

پېرست

65	چېشته نگانا ویکي مه ستانه
66	رسته
68	کړتکاران
68	پرده کان
69	شار
69	شوین پاچکه
70	شاران
71	دوو دهرۆزه کهر
72	شاران
74	ئیشکگرتن 1
74	2
75	سؤفیه گری
75	کازتوه
77	گول
77	شه وانیکي توردهات
78	دهریاوانی
78	جهژنی زستانه
79	رارا بی
79	شار
80	به ریه ری
81	هه راج
82	ئه جنده 1
83	جهنگ 2
83	لاویتی 1 یه کشه ممه
84	2 سونئ
84	بیست سال 3
85	4
85	شاخه دهریا
86	دیمه ن
87	ئیوارده کی میژووی
88	بۆتۆم
88	H
89	بزوتنه وه

6	وهرزیک له دۆژ
7	پیشه کیی وه رگتیر
13	پیشه کیی رونئ شار
22	***
23	خویتی پیس
31	شهوی دۆزه خین
34	ورینه کان 1
39	ورینه کان 2
41	گۆرانیه ک له هه ره به رزترین بورجه وه
42	برسیتی
46	مه حال
49	برووسکه
50	به یانی
50	مالئاوا
53	دره وشانه وه
55	پاش له هی
56	مندالیی 1
57	2
58	3
58	4
59	5
59	حیکایه ت
61	پیشانگا
62	په یکه ریکي کۆن
62	بوونه وه ری جوانی
63	ژینه کان 1
63	2
64	3
64	سه فهر
65	شاهانه
65	بۆعه قلیک

90	دلتسۆزی
91	دیکراسی
91	بلیمهت
93	پیرپست